I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2019/2033 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 27. novembra 2019

o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Zanesljive bonitetne zahteve so sestavni del regulativnih pogojev, pod katerimi finančne institucije opravljajo storitve v Uniji. Za bonitetno obravnavo in nadzor investicijskih podjetij in kreditnih institucij se uporabljata Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]) in Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([5]), izdaja dovoljenj in druge zahteve glede organizacije in poslovanja pa so zanje določene v Direktivi 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([6]).

(2) Obstoječe bonitetne ureditve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU večinoma temeljijo na zaporednih različicah mednarodnih regulativnih standardov, ki jih je za velike bančne skupine določil Baselski odbor za bančni nadzor, in le deloma obravnavajo posebna tveganja, značilna za različne dejavnosti znatnega števila investicijskih podjetij. Posebne ranljivosti in tveganja, značilna za ta investicijska podjetja, bi bilo torej treba posebej obravnavati z ustreznimi in sorazmernimi bonitetnimi ureditvami na ravni Unije.

([1]) UL C 378, 19.10.2018, str. 5.
([2]) UL C 262, 25.7.2018, str. 35.
([3]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. novembra 2019.
([4]) Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).
([5]) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).
([6]) Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/ (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

(3) Tveganja, ki jih investicijska podjetja povzročajo sama in ki predstavljajo tveganja za njihove stranke in širše trge, na katerih delujejo, so odvisna od narave in obsega njihovih dejavnosti, tudi od tega, ali delujejo kot zastopniki za svoje stranke in niso sama stranke pri nastalih poslih ali pa so glavni izvajalci poslov.

(4) Dobre bonitetne zahteve bi morale zagotavljati urejeno upravljanje investicijskih podjetij v najboljšem interesu njihovih strank. Upoštevati bi morale možnost, da investicijska podjetja in njihove stranke prevzamejo pretirana tveganja, ter različne stopnje tveganja, ki ga prevzemajo in predstavljajo investicijska podjetja. Obenem bi moral biti cilj takih bonitetnih zahtev preprečiti nalaganje nepotrebnega upravnega bremena na investicijska podjetja.

(5) Številne bonitetne zahteve, ki izhajajo iz okvira Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU, so namenjene obravnavanju skupnih tveganj, s katerimi se običajno srečujejo kreditne institucije. Zato so obstoječe zahteve v veliki meri prilagojene tako, da ohranijo posojilno zmogljivost kreditnih institucij skozi gospodarske cikle in da zaščitijo vlagatelje in davkoplačevalce pred morebitnim propadom, ter niso zasnovane za obravnavo vseh različnih profilov tveganosti investicijskih podjetij. Investicijska podjetja nimajo velikih portfeljev posojil prebivalstvu in podjetjem ter ne sprejemajo vlog. Verjetnost, da bi njihov propad škodljivo vplival na finančno stabilnost na splošno, je manjša kakor pri kreditnih institucijah. Tveganja, s katerimi se srečuje in jih predstavlja večina investicijskih podjetij, so torej bistveno drugačna od tveganj, s katerimi se srečujejo in ki jih predstavljajo kreditne institucije, in ta razlika bi se morala jasno odražati v bonitetnem okviru Unije.

(6) Bonitetne zahteve, ki veljajo za investicijska podjetja, iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU temeljijo na bonitetnih zahtevah za kreditne institucije. Za investicijska podjetja z dovoljenjem, omejenim na posebne investicijske storitve, ki jih sedanji bonitetni okvir ne zadeva, veljajo številna izvzetja iz teh zahtev. S temi izvzetji se priznava, da ta investicijska podjetja v tem pogledu ne povzročajo tveganj, ki so enake narave kot tveganja kreditnih institucij. Za investicijska podjetja, ki izvajajo dejavnosti, ki jih zadeva sedanji bonitetni okvir in ki vključujejo trgovanje s finančnimi instrumenti v omejenem obsegu, veljajo ustrezne zahteve okvira v smislu kapitala, vendar pa so upravičene do izvzetij na drugih področjih, kot so likvidnost, velike izpostavljenosti in finančni vzvod. Za investicijska podjetja z dovoljenjem, za katerega te omejitve ne veljajo, veljajo enake bonitetne zahteve kot za kreditne institucije.

(7) Trgovanje s finančnimi instrumenti bodisi zaradi upravljanja tveganj, varovanja ali upravljanja likvidnosti bodisi zaradi sprejemanja pozicij glede smeri vrednosti instrumentov v določenem obdobju je dejavnost, ki jo lahko opravljajo kreditne institucije in investicijska podjetja z dovoljenjem za poslovanje za svoj račun in ki jo že obravnava bonitetni okvir iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU. Da bi preprečili, da bi kreditne institucije in investicijska podjetja na tem področju imeli neenake konkurenčne pogoje, ki bi lahko povzročili regulativno arbitražo, bi se morale kapitalske zahteve, ki izhajajo iz tistih pravil, ki obravnavajo tveganje, še naprej uporabljati tudi za ta investicijska podjetja. Pravila zajemajo tudi izpostavljenosti teh investicijskih podjetij do nasprotnih strank v poslu pri posebnih poslih in ustrezne kapitalske zahteve, ki bi se zato prav tako morale še naprej uporabljati za investicijska podjetja na poenostavljen način. Pravila o velikih izpostavljenostih iz sedanjega bonitetnega okvira pa so ustrezna tudi takrat, ko so trgovinske izpostavljenosti teh investicijskih podjetij do posebnih nasprotnih strank zelo velike, s čimer ustvarjajo čezmerno koncentriran vir tveganja za investicijsko podjetje zaradi neplačila nasprotne stranke. Zato bi bilo treba tudi ta pravila še naprej uporabljati za investicijska podjetja na poenostavljen način.

(8) Razlike pri uporabi obstoječega bonitetnega okvira v različnih državah članicah ogrožajo enake konkurenčne pogoje za investicijska podjetja v Uniji. Te razlike izhajajo iz splošne zapletenosti uporabe okvira za različna investicijska podjetja na podlagi storitev, ki jih ta opravljajo, kadar nekateri nacionalni organi prilagodijo ali poenostavijo tako uporabo v nacionalnem pravu ali v praksi. Ker obstoječi bonitetni okvir ne obravnava vseh tveganj, s katerimi se srečujejo nekatere vrste investicijskih podjetij, in vseh tveganj, ki jih tovrstna podjetja predstavljajo, se za določena investicijska podjetja v nekaterih državah članicah uporabljajo veliki kapitalski pribitki. Za obravnavo navedenih tveganj bi bilo treba oblikovati enotne določbe, da bi zagotovili usklajen bonitetni nadzor investicijskih podjetij po vsej Uniji.

(9) Potrebna je torej posebna bonitetna ureditev za investicijska podjetja, ki glede na velikost in medsebojno povezanost z drugimi finančnimi in gospodarskimi subjekti niso sistemska. Za sistemska investicijska podjetja pa bi se moral še naprej uporabljati obstoječi bonitetni okvir iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU. Ta investicijska podjetja so vrsta investicijskih podjetij, za katera se trenutno uporablja okvir, določen z Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU, ter niso upravičena do namenskih izvzetij iz katerih koli njunih glavnih zahtev. Največja in medsebojno najbolj povezana investicijska podjetja imajo poslovne modele in profile tveganosti, ki so podobni tistim, ki jih imajo pomembne kreditne institucije. Ta podjetja zagotavljajo bančnim podobne storitve in prevzemajo precejšnja tveganja. Poleg tega velikost sistemskih investicijskih podjetij, njihovi poslovni modeli in profili tveganosti predstavljajo enako grožnjo stabilnemu in pravilnemu delovanju finančnih trgov kot velike kreditne institucije. Zato je primerno, da se za navedena investicijska podjetja še naprej uporabljajo pravila iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU.

(10) S posebno bonitetno ureditvijo za investicijska podjetja, ki glede na velikost in medsebojno povezanost z drugimi finančnimi in gospodarskimi subjekti ne štejejo za sistemska, bi morali obravnavati posebne poslovne prakse različnih vrst investicijskih podjetij. Zlasti za investicijska podjetja, ki imajo največ možnosti, da bodo ustvarila tveganja za stranke, trge ali pravilno delovanje njih samih, bi se morale uporabljati jasne in učinkovite bonitetne zahteve, prilagojene tem posebnim tveganjem. Te bonitetne zahteve bi morale biti prilagojene tako, da bi bile v sorazmerju z zadevno vrsto investicijskega podjetja in z najboljšimi interesi njegovih strank ter s spodbujanjem nemotenega in pravilnega delovanja trgov, na katerih deluje tovrstno investicijsko podjetje. Obravnavati bi morale opredeljena področja tveganja in zagotoviti možnost, da investicijsko podjetje v primeru propada preneha poslovati v skladu s predpisi, pri čemer povzroči čim manj motenj za stabilnost finančnih trgov.

(11) Ureditev, predvidena v tej uredbi, ne bi smela vplivati na obveznosti imenovanih vzdrževalcev trga na mestih trgovanja, da v skladu z Direktivo 2014/65/EU zagotavljajo kotacije in so trajno prisotni na trgu.

(12) Bonitetna ureditev za investicijska podjetja, ki glede na velikost in medsebojno povezanost z drugimi finančnimi in gospodarskimi subjekti ne štejejo za sistemska, bi se morala uporabljati za vsako investicijsko podjetje na posamični podlagi. Da bi poenostavili uporabo bonitetnih zahtev za investicijska podjetja v Uniji, ki so del bančnih skupin, pa bi morali v izogib motenju delovanja določenih poslovnih modelov, katerih tveganja so že obravnavana z uporabo bonitetnih pravil, investicijskim podjetjem omogočiti, da po potrebi in na podlagi odobritve pristojnih organov uporabljajo zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU pod pogojem, da njihovo odločitev za to ne narekujejo nameni regulativne arbitraže. Nadalje, ker so tveganja, ki jih povzročajo mala in nepovezana investicijska podjetja večinoma omejena, bi jim bilo treba omogočiti, da so izvzeta iz posebnih bonitetnih zahtev za investicijska podjetja, kadar so del bančne skupine ali skupine investicijskih podjetij, ki ima sedež v isti državi članici in za katero tam velja konsolidirani nadzor na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU ali na podlagi te uredbe in Direktive (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta ([7]), kot je ustrezno, saj bi morali v takih primerih ta tveganja ustrezno obravnavati navedeni bonitetni okviri.Da bi vzpostavili podobno obravnavo, kot je tista, ki so jo deležne skupine investicijskih podjetij na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU, za skupine, ki jih sestavljajo samo investicijska podjetja, ali kadar se konsolidacija na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013 ne uporablja, bi bilo treba zahtevati, da obvladujoče podjetje v takih skupinah izpolnjuje zahteve te uredbe na podlagi bonitetno konsolidiranega položaja skupine. Namesto bonitetne konsolidacije pa lahko pristojni organi v primeru, da imajo take skupine investicijskih podjetij enostavnejše strukture in profile tveganosti, omogočijo, da ima obvladujoče podjetje v teh skupinah zadosten kapital za kritje knjigovodske vrednosti svojih deležev v odvisnih podjetjih. Kadar so mala in nepovezana investicijska podjetja del zavarovalniške skupine, bi morala imeti možnost, da so izvzeta iz zahtev po razkritju.

(13) Da bi se lahko investicijska podjetja še naprej zanašala na svoj obstoječi kapital za izpolnjevanje kapitalskih zahtev na podlagi posebnega bonitetnega okvira za investicijska podjetja, bi bilo treba opredelitev in sestavo kapitala uskladiti z Uredbo (EU) št. 575/2013. To vključuje polne odbitke bilančnih postavk od kapitala v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, kot so odložene terjatve za davek in deleži v kapitalskih instrumentih drugih subjektov finančnega sektorja. Vendar bi morala imeti investicijska podjetja možnost, da iz odbitkov izvzamejo nepomembne

([7]) Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27 Novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (glej stran 64 tega Uradnega lista).

deleže v kapitalskih instrumentih subjektov finančnega sektorja, če so namenjeni trgovanju, zato da se podpre vzdrževanje trga teh instrumentov. Da bi bila sestava kapitala usklajena z Uredbo (EU) št. 575/2013, so bili ustrezni količniki posameznih vrst kapitala preslikani v kontekst te uredbe. Da bi zagotovili, da bodo zahteve sorazmerne z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti investicijskih podjetij in da so investicijskim podjetjem prek te uredbe tudi zlahka dostopne, bi morala Komisija preveriti, ali je ustrezno, da se opredelitev in sestava kapitala še naprej usklajujeta z Uredbo (EU) št. 575/2013.

(14) Da bi zagotovili, da investicijska podjetja vselej poslujejo na podlagi ravni kapitala, potrebne za izdajo dovoljenja, bi morala vsa investicijska podjetja vedno izpolnjevati zahtevo za stalni minimalni kapital, enako ustanovnemu kapitalu, potrebnemu za izdajo dovoljenja za opravljanje ustreznih investicijskih storitev in določenemu v skladu z Direktivo (EU) 2019/2034.

(15) Da bi se zagotovila enostavna uporaba minimalne kapitalske zahteve za mala in nepovezana investicijska podjetja, bi ta podjetja morala imeti kapital, ki bi bil enak bodisi zahtevi za stalni minimalni kapital bodisi četrtini njihovih stalnih splošnih stroškov, merjenih na podlagi njihovih dejavnosti v predhodnem letu, kar koli od tega je višje. Malim in nepovezanim investicijskim podjetjem, ki želijo biti previdnejša in se izogniti učinkom izrazitega naglega padca v primeru prerazvrstitve, ne bi smeli prepovedati, da imajo več kapitala, kot ga zahteva ta uredba, ali da uporabljajo strožje ukrepe, kot jih določa ta uredba.

(16) Da bi se upoštevala večja tveganja investicijskih podjetij, ki se ne uvrščajo med mala in nepovezana podjetja, bi morala biti minimalna kapitalska zahteva za ta podjetja enaka njihovi zahtevi za stalni minimalni kapital, četrtini njihovih stalnih splošnih stroškov iz predhodnega leta ali vsoti njihove zahteve na podlagi sklopa dejavnikov tveganja, prilagojenih investicijskim podjetjem (faktorjev K), po kateri se kapital določi glede na tveganja na posebnih poslovnih področjih investicijskih podjetij, karkoli od tega je višje.

(17) Investicijska podjetja bi se morala za namene posebnih bonitetnih zahtev za investicijska podjetja šteti za mala in nepovezana, kadar ne izvajajo investicijskih storitev, ki predstavljajo veliko tveganje za stranke, trge ali njih same ter kadar je zaradi njihove velikosti manj verjetno, da bodo nastali splošni negativni učinki za stranke in trge, če se uresničijo tveganja, značilna za njihovo poslovno dejavnost, ali če propadejo. V skladu s tem bi bilo treba mala in nepovezana investicijska podjetja opredeliti kot investicijska podjetja, ki ne poslujejo za svoj račun ali povzročajo tveganj, izhajajočih iz trgovanja s finančnimi instrumenti, ne upravljajo sredstev ali denarja strank, imajo sredstva v vrednosti manj kot 1,2 milijarde EUR v okviru diskrecijskega upravljanja portfeljev in v okviru nediskrecijskih (svetovalnih) ureditev, obravnavajo naročila strank v vrednosti manj kot 100 milijonov EUR na dan za denarne posle oziroma manj kot 1 milijarda EUR na dan za izvedene finančne instrumente, in imajo bilanco stanja, katere vrednost je manjša od 100 milijonov EUR, vključno z zunajbilančnimi postavkami, njihovi skupni bruto letni prihodki od investicijskih storitev pa znašajo manj kot 30 milijonov EUR.

(18) Da bi preprečili regulativno arbitražo in da bi bila investicijska podjetja v manjši meri spodbujana k temu, da bi dejavnosti prestrukturirala tako, da ne bi presegla pragov, nad katerimi se ne bi več uvrščala med mala in nepovezana investicijska podjetja, bi se morali pragovi za upravljana sredstva, obravnavana naročila strank, obseg bilance stanja in skupne letne bruto prihodke uporabljati na skupni osnovi za vsa investicijska podjetja, ki so del iste skupine. Drugi pogoji, tj. ali investicijsko podjetje upravlja denar strank, upravlja ali ščiti sredstva strank ali trguje s finančnimi instrumenti in prevzema tržno tveganje ali tveganje nasprotne stranke, so binarni in ne omogočajo takega prestrukturiranja, zato bi se morali oceniti na posamični podlagi. Da bi se stalno zajemali razvijajoči se poslovni modeli in tveganja, ki jih ti predstavljajo, bi se morali ti pogoji in pragovi oceniti ob koncu dne; izjeme so upravljanje denarja strank, ki bi se moralo oceniti znotraj dne, ter obseg bilance stanja in skupni letni bruto prihodki, ki bi se morali oceniti na podlagi položaja investicijskega podjetja ob koncu preteklega poslovnega leta.

(19) Investicijsko podjetje, ki preseže regulativne pragove ali ne izpolni drugih pogojev, se ne bi smelo uvrstiti med mala in nepovezana podjetja, zanj pa bi morale veljati zahteve za druga investicijska podjetja, ob upoštevanju posebnih prehodnih določb iz te uredbe. To bi moralo investicijska podjetja spodbuditi k temu, da poslovne dejavnosti načrtujejo tako, da se bodo jasno štela za mala in nepovezana investicijska podjetja. Da bi bilo investicijsko podjetje obravnavano kot investicijsko podjetje, ki izpolnjuje zahteve za to, da se šteje za malo in nepovezano, bi bilo treba določiti fazo spremljanja, v kateri to investicijsko podjetje vsaj šest zaporednih mesecev izpolnjuje pogoje in ne presega ustreznih pragov.

(20) Vsa investicijska podjetja bi morala izračunati svojo kapitalsko zahtevo s sklicevanjem na nabor faktorjev K, ki zajemajo tveganje za stranko (RtC), tveganje za trg (RtM) in tveganje za podjetje (RtF). Faktorji K v okviru RtC zajemajo upravljana sredstva strank in svetovanje, ki se izvaja (K-AUM), denar strank, ki se upravlja (K-CMH), zaščitena in upravljana sredstva (K-ASA) ter obravnavana naročila strank (K-COH).

(21) Faktor K v okviru RtM zajema tveganje neto pozicije (K-NPR) v skladu z določbami Uredbe (EU) št. 575/2013 za tržno tveganje ali, kadar to dovoli pristojni organ za posebne vrste investicijskih podjetij, ki poslujejo za svoj račun prek klirinških članov, na podlagi vseh kritij, ki jih zahteva klirinški član investicijskega podjetja (K-CMG). Investicijska podjetja bi morala imeti možnost, da K-NPR in K-CMG uporabljajo istočasno na podlagi portfelja.

(22) Faktorji K v okviru RtF zajemajo izpostavljenost investicijskega podjetja zaradi neplačila njegovih nasprotnih strank v poslu (K-TCD) v skladu s poenostavljenimi določbami za kreditno tveganje nasprotne stranke na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013, tveganje koncentracije pri velikih izpostavljenostih investicijskega podjetja do posebnih nasprotnih strank na podlagi določb navedene uredbe, ki se uporabljajo za tveganje velikih izpostavljenosti v trgovalni knjigi (K-CON), ter operativna tveganja iz naslova dnevnega toka trgovanja investicijskega podjetja (K-DTF).

(23) Skupna kapitalska zahteva na podlagi faktorjev K je vsota zahtev za faktorje K v okviru RtC, RtM in RtF. K-AUM, K-ASA, K-CMH, K-COH in K-DTF se nanašajo na obseg dejavnosti, na katere se nanašajo posamezni faktorji K. Obsegi za K-CMH, K-ASA in K-DTF se izračunajo na podlagi drsečega povprečja v preteklih devetih mesecih. Obseg za K-COH se izračuna na podlagi drsečega povprečja v preteklih šestih mesecih, za K-AUM pa temelji na preteklih 15 mesecih. Obsegi se pomnožijo z ustreznimi koeficienti, določenimi v tej uredbi, da se določi kapitalska zahteva. Kapitalske zahteve za K-NPR so izpeljane iz Uredbe (EU) št. 575/2013, kapitalske zahteve za K-CON in K-TCD pa temeljijo na poenostavljeni uporabi ustreznih zahtev iz navedene uredbe za obravnavo velikih izpostavljenosti v trgovalni knjigi oziroma za obravnavo kreditnega tveganja nasprotne stranke. Znesek faktorja K je enak nič, če investicijsko podjetje ne izvaja ustrezne dejavnosti.

(24) Faktorji K v okviru RtC so približki, ki zajemajo tista poslovna področja investicijskih podjetij, ki bi lahko v primeru težav povzročila škodo strankam. K-AUM zajema tveganje povzročitve škode strankam zaradi nepravilnega diskrecijskega upravljanja njihovih portfeljev ali zaradi slabega izvajanja, zagotavlja pa jamstva in koristi za stranke v smislu kontinuitete storitev upravljanja portfeljev in investicijskega svetovanja. K-ASA zajema tveganje zaščite in upravljanja sredstev strank ter zagotavlja, da imajo investicijska podjetja kapital, ki je sorazmeren takim stanjem, ne glede na to, ali so v bilanci stanja podjetja ali na računih tretjih oseb. K-CMH zajema tveganje morebitne škode, kadar investicijsko podjetje upravlja denar svojih strank, pri čemer se upošteva, ali je ta denar v bilanci stanja podjetja ali na računih tretjih oseb, ureditev po veljavnem nacionalnem pravu pa določa, da je denar strank v primeru stečaja, insolventnosti ali začetka reševanja ali stečajnega upravljanja investicijskega podjetja zaščiten. K-CMH ne vključuje denarja stranke, ki je položen na (skrbniški) bančni račun na ime stranke same, kadar ima investicijsko podjetje dostop do denarja stranke prek pooblastila tretje osebe. K-COH zajema morebitno tveganje za stranke investicijskega podjetja, ki izvršuje naročila (v imenu stranke in ne v imenu samega investicijskega podjetja), na primer v okviru strankam namenjenih storitev, ki vključujejo samo izvrševanje, ali v primeru, da je investicijsko podjetje del verige naročil strank.

(25) Faktor K v okviru RtM za investicijska podjetja, ki poslujejo za svoj račun, temelji na pravilih za tržno tveganje za pozicije v finančnih instrumentih, tujih valutah in blagu v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013. Tako lahko investicijska podjetja izberejo, da bodo uporabila standardizirani pristop, alternativni standardizirani pristop iz Uredbe (EU) št. 575/2013 ali pa imajo možnost uporabiti notranje modele, ko bi se slednja dva pristopa začela uporabljati za kreditne institucije ne samo za namene poročanja, temveč tudi za namene kapitalskih zahtev. Investicijska podjetja pa bi morala v tem času in še vsaj pet let po datumu začetka uporabe te uredbe za namen izračuna svojega K-NPR uporabljati okvir tržnih tveganj (standardizirani pristop ali, če je ustrezno, notranje modele)

iz Uredbe (EU) št. 575/2013. Če se za kreditne institucije določbe iz poglavij 1a in 1b naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta ([8]) nikoli ne začnejo uporabljati za namene kapitalskih zahtev, bi morala investicijska podjetja za namene izračuna K-NPR še naprej uporabljati zahteve iz naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013. Lahko pa je kapitalska zahteva investicijskih podjetij, ki se ukvarjajo s trgovanjem s finančnimi instrumenti in katerih pozicije so predmet kliringa, enaka znesku vseh kritij, ki jih zahteva njihov klirinški član, pomnoženemu s fiksnim multiplikatorjem, če to odobri pristojni organ in so izpolnjeni določeni pogoji.Uporaba K-CMG bi morala temeljiti v prvi vrsti na trgovalni dejavnosti investicijskega podjetja, za katero se v celoti ali pretežno uporablja ta pristop. Lahko pa organ investicijskemu podjetju, za katerega je pristojen, omogoči, da K-CMG delno uporabi, če se ta pristop uporabi za vse pozicije, ki so predmet kliringa ali kritja, in se uporabi ena od treh možnih metod za izračun K-NPR za portfelje, ki niso predmet kliringa. Da bi zagotovili, da bodo zahteve sorazmerne z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti investicijskih podjetij in da bodo investicijskim podjetjem prek te uredbe tudi zlahka dostopne, bi bilo treba pri morebitnem naknadnem preverjanju glede uporabe metod za izračun faktorjev K obenem preveriti, ali je ustrezno, da se izračun K-NPR še naprej usklajuje s pravili za tržno tveganje za pozicije iz trgovalne knjige v finančnih instrumentih, v tujih valutah in blagu v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013.

(26) Za investicijska podjetja, ki poslujejo za svoj račun, faktorji K za K-TCD in K-CON, povezani z RtF, pomenijo poenostavljeno uporabo pravil iz Uredbe (EU) št. 575/2013 o kreditnemu tveganju nasprotne stranke oziroma tveganju velikih izpostavljenosti. K-TCD zajema tveganje za investicijsko podjetje s strani nasprotnih strank v poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC), repo poslih, poslih posoje/izposoje vrednostnih papirjev in blaga, poslih z dolgim rokom poravnave, poslih kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja ali morebitnih drugih poslih financiranja z vrednostnimi papirji ter s strani prejemnikov posojil, ki jih investicijsko podjetje dopolnilno odobri v okviru investicijske storitve, ki ne bodo izpolnili svojih obveznosti, pri čemer se vrednost izpostavljenosti na podlagi nadomestitvenih stroškov in pribitka za potencialno prihodnjo izpostavljenost pomnoži z dejavniki tveganja na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013 ob upoštevanju olajševalnih učinkov efektivnega pobota in izmenjave zavarovanja. Da bi obravnavo kreditnega tveganja nasprotne stranke dodatno uskladili z Uredbo (EU) št. 575/2013, bi bilo treba dodati tudi fiksen multiplikator 1,2 in multiplikator za prilagoditev kreditnega vrednotenja (CVA), da se upošteva trenutna tržna vrednost kreditnega tveganja nasprotne stranke za investicijsko podjetje v specifičnih poslih. K-CON zajema tveganje koncentracije v zvezi s posameznimi ali močno povezanimi nasprotnimi strankami iz zasebnega sektorja, pri katerih imajo podjetja izpostavljenosti, ki znašajo več kot 25 % njihovega kapitala ali presegajo posebne druge pragove v zvezi s kreditnimi institucijami ali drugimi investicijskimi podjetji, pri čemer se naloži kapitalski pribitek v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 za čezmerne izpostavljenosti, ki presegajo te omejitve. K-DTF pa zajema operativna tveganja za investicijsko podjetje pri velikih obsegih trgovanja za svoj račun ali za stranke v svojem imenu v enem dnevu, ki bi lahko nastala zaradi neprimernega ali neuspešnega izvajanja notranjih procesov, ravnanj ljudi in delovanja sistemov ali zaradi zunanjih dogodkov, na podlagi hipotetične vrednosti dnevnih poslov, ob upoštevanju časa do zapadlosti obrestnih izvedenih finančnih instrumentov, da se omejijo povečanja kapitalskih zahtev, zlasti za kratkoročne pogodbe, pri katerih so zaznavna operativna tveganja manjša.

(27) Vsa investicijska podjetja bi morala spremljati in nadzorovati svoje tveganje koncentracije, tudi v zvezi s svojimi strankami. Vendar bi morala o tveganjih koncentracije pristojnim organom poročati samo investicijska podjetja, za katera velja minimalna kapitalska zahteva na podlagi faktorjev K. Za investicijska podjetja, ki so specializirana za izvedene finančne instrumente na blago ali pravice do emisij ali njihove izvedene finančne instrumente in ki imajo velike koncentrirane izpostavljenosti do nefinančnih nasprotnih strank, se lahko omejitve za tveganje koncentracije presežejo brez dodatnega kapitala na podlagi K-CON, če to koristi poslovanju, financiranju ali upravljanju tveganj.

(28) Vsa investicijska podjetja bi morala imeti notranje postopke za spremljanje in upravljanje svojih likvidnostnih zahtev. Ti postopki pomagajo zagotavljati, da investicijska podjetja v daljšem obdobju delujejo pravilno, ne da bi morala rezervirati posebno likvidnost za stresne razmere. V ta namen bi morala vsa investicijska podjetja vedno imeti likvidna sredstva, ki bi znašala najmanj eno tretjino njihovih stalnih splošnih stroškov. Vendar bi morali imeti pristojni organi možnost, da mala in nepovezana investicijska podjetja izvzamejo iz te zahteve. Navedena likvidna

([8]) Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjemov, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 150, 7.6.2019, str. 1).

sredstva bi morala biti visokokakovostna in usklajena s tistimi iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 ([9]) in z odbitki, ki se na podlagi navedene delegirane uredbe uporabijo za ta sredstva. Da bi se upoštevala razlika v profilih likvidnosti med investicijskimi podjetji in kreditnimi institucijami, bi bilo treba seznam primernih likvidnih sredstev dopolniti z neobremenjenim lastnim denarjem investicijskega podjetja in njegovimi kratkoročnimi vlogami (ki ne bi smeli vključevati denarja strank ali finančnih instrumentov, ki pripadajo strankam) in določenimi finančnimi instrumenti, za katere obstaja likvidni trg. Če mala in nepovezana investicijska podjetja ter investicijska podjetja, ki nimajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti trgovanja ali prve prodaje, niso izvzeta iz likvidnostnih zahtev, bi lahko kot likvidna sredstva vključila tudi postavke v zvezi s terjatvami do kupcev ter opravninami ali provizijami, ki jih je treba poravnati v 30 dneh, če te postavke ne presegajo ene tretjine minimalne likvidnostne zahteve, ki se ne upoštevajo pri morebitnih dodatnih likvidnostnih zahtevah, ki jih naloži pristojni organ, in se zanje uporabi 50-odstotni odbitek.Investicijskim podjetjem bi bilo treba dovoliti, da v izjemnih okoliščinah padejo pod zahtevani prag, s tem da svoja likvidna sredstva unovčijo za kritje likvidnostnih zahtev, če o tem nemudoma obvestijo pristojni organ. Za vsa finančna jamstva, zagotovljena strankam, zaradi katerih lahko ob sprožitvi nastanejo večje likvidnostne potrebe, bi se moral znesek razpoložljivih likvidnih sredstev znižati za najmanj 1,6 % skupne vrednosti takih jamstev. Da bi zagotovili, da bodo zahteve sorazmerne z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti investicijskih podjetij in da bodo investicijskim podjetjem v okviru področja uporabe te uredbe tudi zlahka dostopne, bi bilo treba naknadno preveriti, ali so likvidna sredstva, s katerimi se lahko izpolnjujejo minimalne likvidnostne zahteve, ustrezna, in tudi, ali je ustrezno, da se ta sredstva še naprej usklajujejo s tistimi iz Delegirane uredbe (EU) 2015/61 in z odbitki, ki se na podlagi navedene delegirane uredbe uporabijo za ta sredstva.

(29) V povezavi z novo bonitetno ureditvijo bi bilo treba pripraviti sorazmeren in ustrezen okvir za regulativno poročanje ter ga skrbno prilagoditi poslovni dejavnosti investicijskih podjetij in zahtevam bonitetnega okvira. Zahteve za investicijska podjetja glede poročanja bi morale zadevati raven in sestavo kapitala, kapitalske zahteve in podlago za njihov izračun, profil dejavnosti in velikost v odnosu do parametrov, na podlagi katerih bi se ta podjetja štela za mala in nepovezana podjetja, likvidnostne zahteve in upoštevanje določb o tveganju koncentracije. Mala in nepovezana investicijska podjetja bi morala biti izvzeta iz obveznosti poročanja o tveganju koncentracije, o likvidnostnih zahtevah pa bi morala poročati le, kadar take zahteve veljajo zanje. Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([10]), (EBA) bi moral pripraviti osnutke izvedbenih tehničnih standardov, s katerimi bi dodatno določil podrobne predloge in ureditve za navedeno regulativno poročanje in določil predloge za razkritje kapitala. Ti standardi bi morali biti sorazmerni z velikostjo in zapletenostjo različnih investicijskih podjetij ter upoštevati zlasti, ali se investicijska podjetja štejejo za mala in nepovezana.

(30) Da bi investicijska podjetja, ki se ne štejejo za mala in nepovezana, zagotovila preglednost za svoje investitorje in v širšem smislu za trge, bi morala javno razkriti svoje ravni kapitala, kapitalske zahteve, ureditve upravljanja ter politike in prakse prejemkov. Za mala in nepovezana podjetja bi zahteve za javno razkritje veljale le, kadar bi ta investicijska podjetja izdala instrumente dodatnega temeljnega kapitala, in sicer zato, da bi se zagotovila preglednost za investitorje v te instrumente.

(31) Investicijska podjetja bi morala v skladu z načelom iz člena 157 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) uporabljati spolno nevtralne politike prejemkov. Pojasniti bi bilo treba tudi nekatera vprašanja v zvezi z razkritji o prejemkih. Zahteve po razkritju prejemkov, določene v tej uredbi, bi morale biti združljive s cilji pravil o prejemkih, zlasti da se za kategorije zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti investicijskih podjetij, vzpostavijo in ohranijo politike in prakse prejemkov, ki bodo v skladu z učinkovitim upravljanjem tveganj. Poleg tega bi bilo treba od institucij, za katere velja odstopanje od nekaterih pravil o prejemkih, zahtevati, da razkrijejo informacije o takšnem odstopanju.

([9]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije (UL L 11, 17.1.2015, str. 1).

([10]) Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

(32) Da se investicijskim podjetjem omogoči nemoten prehod od zahtev iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU na zahteve iz te uredbe in Direktive (EU) 2019/2034, je primerno določiti ustrezne prehodne ukrepe. Zlasti bi bilo treba v obdobju petih let od datuma začetka uporabe te uredbe investicijskim podjetjem, za katera bi se kapitalske zahteve v skladu s to uredbo v primerjavi z njihovo kapitalsko zahtevo v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU več kot podvojile, omogočiti, da ublažijo učinke morebitnih povečanj tako, da svojo kapitalsko zahtevo omejijo na dvakratnik svoje ustrezne kapitalske zahteve v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU.

(33) Da nova investicijska podjetja s podobnimi profili kot obstoječa investicijska podjetja ne bi bila v slabšem položaju, bi bilo treba investicijskim podjetjem, za katera niso nikoli veljale kapitalske zahteve v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU, omogočiti, da za obdobje petih let od datuma začetka uporabe te uredbe svoje kapitalske zahteve v skladu s to uredbo omejijo na dvakratnik svoje zahteve na podlagi stalnih splošnih stroškov.

(34) Prav tako bi bilo treba investicijskim podjetjem, za katera je veljala samo zahteva za ustanovni kapital v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU in za katera bi se kapitalske zahteve v skladu s to uredbo v primerjavi s tem, kar bi se zgodilo pri uporabi Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU, več kot podvojile, omogočiti, da za obdobje petih let od datuma začetka uporabe te uredbe svoje kapitalske zahteve v skladu s to uredbo omejijo na dvakratnik svoje zahteve glede ustanovnega kapitala v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU; izjema so lokalna podjetja iz točke (2)(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/876, za katera bi morala veljati posebna prehodna kapitalska zahteva, ki bi odražala njihovo višjo raven tveganja. Za namene sorazmernosti bi bilo treba določiti posebne prehodne kapitalske zahteve tudi za manjša investicijska podjetja in tista investicijska podjetja, ki izvajajo samo določene vrste investicijskih storitev, kadar ta ne bi bila upravičena do omejitve kapitalskih zahtev iz te uredbe na dvakratnik svojih zahtev glede ustanovnega kapitala iz Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU)2019/630 Evropskega parlamenta in Sveta ([11]), in Direktive 2013/36/EU, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta ([12]), vendar bi se njihova zavezujoča kapitalska zahteva v skladu s to uredbo v primerjavi s tem, kar bi se zgodilo ob uporabi Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/630, povečala.

(35) Ti prehodni ukrepi bi morali biti na voljo, kadar je ustrezno, tudi za investicijska podjetja iz člena 498 Uredbe (EU) št. 575/2013, v skladu s katerim so ta investicijska podjetja izvzeta iz kapitalskih zahtev iz navedene uredbe, medtem ko so zahteve za ustanovni kapital v zvezi z navedenimi investicijskimi podjetji odvisne od investicijskih storitev ali poslov, ki jih opravljajo. Njihove kapitalske zahteve bi se morale v skladu s prehodnimi določbami iz te uredbe za obdobje petih let od datuma začetka njene uporabe izračunavati ob upoštevanju zadevnih veljavnih ravni.

(36) Za obdobje petih let od datuma začetka uporabe te uredbe ali do datuma začetka uporabe sprememb Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU v zvezi s kapitalskimi zahtevami za tržno tveganje v skladu s poglavjema 1a in 1b naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/876, kar koli nastopi pozneje, bi morala investicijska podjetja, za katera se uporabljajo ustrezne določbe te uredbe, svojo kapitalsko zahtevo za trgovalno knjigo še naprej izračunavati v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/630.

(37) Največja investicijska podjetja, ki zagotavljajo ključne storitve za trg na debelo in storitve investicijskega bančništva (poslovanje s finančnimi instrumenti za svoj račun ali prva prodaja finančnih instrumentov ali ponudba finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa) imajo poslovne modele in profile tveganosti, podobne tistim, ki jih imajo pomembne kreditne institucije. Pri svojih dejavnostih so izpostavljena kreditnemu tveganju, predvsem v obliki kreditnega tveganja nasprotne stranke, in tržnemu tveganju za pozicije, ki jih prevzemajo za svoj račun, bodisi v zvezi s strankami bodisi drugače. Zaradi svoje velikosti in sistemskega pomena predstavljajo tveganje za finančno stabilnost.

([11]) Uredba (EU) 2019/630 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede minimalnega kritja izgub za nedonosne izpostavljenosti (UL L 111, 25.4.2019, str. 4).

([12]) Direktiva (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala (UL L 150, 7.6.2019, str. 253).

(38) Navedena velika investicijska podjetja prinašajo dodaten izziv v zvezi z učinkovitim bonitetnim nadzorom, ki ga izvajajo nacionalni pristojni organi. Čeprav največja investicijska podjetja izvajajo čezmejne storitve investicijskega bančništva v precejšnjem obsegu, so kot investicijska podjetja predmet bonitetnega nadzora, ki ga izvajajo organi, imenovani na podlagi Direktive 2014/65/EU, ti pa niso nujno pristojni organi, ki so imenovani na podlagi Direktive 2013/36/EU. Zato lahko nastanejo neenaki konkurenčni pogoji pri uporabi Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU v Uniji ter se nadzornikom prepreči, da bi pridobili splošen bonitetni pregled, ki je ključen za učinkovito obravnavo tveganj, povezanih z velikimi čezmejnimi investicijskimi podjetji. Zato lahko bonitetni nadzor postane manj učinkovit in lahko povzroči tudi izkrivljanje konkurence v Uniji. Zato bi bilo treba največjim investicijskim podjetjem podeliti status kreditnih institucij, da bi se ustvarile sinergije v zvezi z nadzorom čezmejnih dejavnosti trga na debelo v skupini primerljivih subjektov, s čimer bi se spodbujali enaki konkurenčni pogoji in omogočal dosleden nadzor po vseh skupinah.

(39) Ker so navedena investicijska podjetja postala kreditne institucije, bi torej morali zanje še naprej veljati Uredba (EU) št. 575/2013 in Direktiva 2013/36/EU, pristojni organi, odgovorni za kreditne institucije, vključno z Evropsko centralno banko v okviru enotnega mehanizma nadzora, pa bi jih morali nadzirati. S tem bi bilo zagotovljeno, da se bonitetni nadzor kreditnih institucij izvaja na usklajen in učinkovit način ter da se enotni pravilnik za finančne storitve uporablja na isti način za vse kreditne institucije, ob upoštevanju njihovega sistemskega pomena. Da bi se preprečila regulativna arbitraža in zmanjšala tveganja izogibanja, bi si pristojni organi morali prizadevati, da skupine, ki so potencialno sistemsko pomembne, svojih dejavnosti ne bi strukturirale tako, da ne bi presegle pragov, določenih v točki 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, in se s tem izognile obveznosti, da morajo pridobiti dovoljenje kot kreditne institucije v skladu s členom 8a Direktive 2013/36/EU.

(40) Velikim investicijskim podjetjem, ki so se spremenila v kreditne institucije, bi morali omogočati, da od javnosti sprejemajo vloge ali druga vračljiva sredstva in da dajejo kredite za svoj račun šele takrat, ko pridobijo dovoljenje za te dejavnosti v skladu z Direktivo 2013/36/EU. Opravljanje vseh takšnih dejavnosti, vključno s sprejemanjem vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti in dajanjem kreditov za svoj račun, ne bi smelo biti nujna zahteva, da bi bila podjetja obravnavana kot kreditne institucije. Sprememba, ki jo v zvezi z opredelitvijo kreditne institucije uvaja ta uredba, torej ne bi smela posegati v nacionalne ureditve o izdajanju dovoljenj, ki jih države članice uporabljajo v skladu z direktivama 2013/36/EU in (EU) 2019/2034, vključno z morebitnimi določbami, ki bi lahko bile po mnenju držav članic primerne za pojasnitev, katere dejavnosti lahko začnejo opravljati velika investicijska podjetja, ki jih zajema spremenjena opredelitev kreditnih institucij.

(41) Poleg tega je cilj nadzora kreditnih institucij na konsolidirani podlagi tudi zagotovitev stabilnosti finančnega sistema, da pa bi bil ta nadzor učinkovit, bi se moral uporabljati za vse skupine, vključno s skupinami, katerih obvladujoča podjetja niso kreditne institucije ali investicijska podjetja. Zato bi morala za vse kreditne institucije, vključno s tistimi, ki so prej imele status investicijska podjetja, veljati pravila o posamičnem in konsolidiranem nadzoru obvladujočega podjetja s strani pristojnih organov v skladu z oddelkom I poglavja 3 naslova VII Direktive 2013/36/EU.

(42) Poleg tega je mogoče, da imajo velika investicijska podjetja, ki sicer niso sistemsko pomembna, vendar pa poslujejo za svoj račun, izvajajo prvo prodajo finančnih instrumentov ali ponujajo finančne instrumente z obveznostjo odkupa, poslovne modele in profile tveganosti, podobne tistim, ki jih imajo druge sistemske institucije. Zaradi svoje velikosti in svojih dejavnosti pa je mogoče, da taka investicijska podjetja predstavljajo določena tveganja za finančno stabilnost in bi zanje, čeprav se njihova pretvorba v kreditno institucijo zaradi njihove narave in zapletenosti ne šteje za primerno, še naprej morala veljati enaka bonitetna obravnava kot za kreditne institucije. Da bi se preprečila regulativna arbitraža in zmanjšala tveganja izogibanja, bi si pristojni organi obenem morali prizadevati, da investicijska podjetja svojih dejavnosti ne bi strukturirala tako, da ne bi presegla praga 15 milijard EUR, povezanega s skupno vrednostjo sredstev na posamezni ravni ali ravni skupine, ali da bi neupravičeno omejevala diskrecijsko pravico pristojnih organov, da določijo, da za investicijska podjetja veljajo zahteve Uredbe (EU) št. 575/2013 in da morajo upoštevati bonitetne zahteve iz Direktive 2013/36/EU v skladu s členom 5 Direktive (EU) 2019/2034.

(43) Z Uredbo (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([13]) je bila na ravni Unije uvedena harmonizirana ureditev za odobritev dostopa podjetjem iz tretjih držav, ki opravljajo investicijske storitve ali posle, do primernih nasprotnih strank in poklicnih strank s sedežem v Uniji. Pogoj za dostop do notranjega trga je, da Komisija sprejme sklep o enakovrednosti in da Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([14]), (ESMA) registrira podjetje iz tretje države. Pomembno je, da se enakovrednost oceni na podlagi ustreznega veljavnega prava Unije in da je vzpostavljeno učinkovito orodje za spremljanje pogojev, pod katerimi se prizna enakovrednost. Iz teh razlogov bi se moralo od podjetij, registriranih v tretjih državah, zahtevati, da enkrat letno ESMA sporočijo informacije glede obsega in področja storitev in dejavnosti, ki se opravljajo v Uniji. Izboljšati je treba tudi sodelovanje med nadzornimi organi v zvezi s spremljanjem, izvrševanjem in izpolnjevanjem pogojev glede enakovrednosti.

(44) Da bi zagotovili enake konkurenčne pogoje in spodbujali preglednost trga Unije, bi bilo treba spremeniti Uredbo (EU) št. 600/2014, da bi ne glede na velikost posla za ponudbe sistematičnih internalizatorjev ter njihovo izboljšanje cen in njihove pogodbene cene veljal režim za korake kotacije. Posledično bi morali trenutno veljavni regulativni tehnični standardi, ki obravnavajo režim za korake kotacije, veljati tudi za razširjeni obseg uporabe Uredbe (EU) št. 600/2014.

(45) Da bi zagotovili zaščito investitorjev ter celovitost in stabilnost finančnih trgov v Uniji, bi morala Komisija pri sprejemanju sklepa o enakovrednosti upoštevati morebitna tveganja, ki jih predstavljajo storitve in dejavnosti, ki bi jih lahko podjetja iz zadevne tretje države opravljala na podlagi navedenega sklepa. Sistemski pomen podjetij iz zadevne tretje države bi bilo treba obravnavati na podlagi meril, kot sta verjetni obseg in področje storitev in dejavnosti, ki jih ta podjetja opravljajo. Z istim namenom bi morala Komisija imeti možnost, da upošteva, ali je tretja država opredeljena kot nekooperativna jurisdikcija za davčne namene v okviru ustrezne politike Unije ali kot tretja država z visokim tveganjem v skladu s členom 9(2) Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta ([15]). Komisija bi morala specifične bonitetne zahteve, organizacijske zahteve ali zahteve glede poslovanja obravnavati kot enakovredne samo, če je doseženi učinek enak. Nadalje bi Komisija morala imeti možnost, da po potrebi sprejme sklepe o enakovrednosti samo za specifične storitve ali dejavnosti oziroma za specifične kategorije le-teh, kot so navedene v oddelku A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU.

(46) EBA je v sodelovanju z ESMA izdal poročilo na podlagi temeljite analize ozadja, zbiranja podatkov in posvetovanja glede prilagojene bonitetne ureditve za vsa nesistemska investicijska podjetja, ki je podlaga za revidirani bonitetni okvir za investicijska podjetja.

(47) Da bi se zagotovila harmonizirana uporaba te uredbe, bi moral EBA pripraviti osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi se določi področje uporabe in metode za bonitetno konsolidacijo skupin investicijskih podjetij, izračun stalnih splošnih stroškov, merjenje faktorjev K, opredelitev pojma ločeni računi v zvezi z denarjem strank, prilagoditev koeficientov za K-DTF v primeru težkih tržnih pogojev, izračun za določitev kapitalskih zahtev, enakih skupnemu kritju, ki ga zahtevajo klirinški člani, predloge za javna razkritja, vključno glede investicijskih politik investicijskih podjetij, in regulativno poročanje, ki se zahteva na podlagi te uredbe, ter informacije, ki jih je treba posredovati pristojnim organom glede pragov za pridobitev dovoljenja kot kreditna institucija. Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov, ki jih pripravi EBA, z delegiranimi akti v skladu s členom 290 PDEU in členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Komisija in EBA bi morala zagotoviti, da lahko te regulativne tehnične standarde uporabljajo vsa zadevna investicijska podjetja na način, ki je sorazmeren z naravo, obsegom in zapletenostjo teh investicijskih podjetij in njihovih dejavnosti.

([13]) Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84).

([14]) Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

([15]) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

(48) Na Komisijo bi bilo treba prenesti tudi pooblastilo za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov, ki jih pripravita EBA in ESMA, z izvedbenimi akti v skladu s členom 291 PDEU ter členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010 in členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

(49) Da bi se zagotovila enotna uporaba te uredbe in da bi se upošteval razvoj dogodkov na finančnih trgih, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte za dopolnitev te uredbe s pojasnitvijo opredelitev pojmov v tej uredbi. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ([16]). Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

(50) Da bi zagotovili pravno varnost in preprečili prekrivanja med sedanjim bonitetnim okvirom, ki se uporablja za kreditne institucije in investicijska podjetja, in to uredbo, bi bilo treba Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU spremeniti tako, da se investicijska podjetja izvzamejo iz njunega področja uporabe. Vendar bi morale za investicijska podjetja, ki so del bančne skupine, še naprej veljati tiste določbe v Uredbi (EU) št. 575/2013 in Direktivi 2013/36/EU, ki so relevantne za bančno skupino, kot so določbe o vmesni EU nadrejeni osebi iz člena 21b Direktive 2013/36/EU, in pravila o bonitetni konsolidaciji iz poglavja 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013.

(51) Ker cilja te uredbe, in sicer vzpostavitve učinkovitega in sorazmernega bonitetnega okvira za zagotovitev, da investicijska podjetja z dovoljenjem za poslovanje v Uniji poslujejo na trdni finančni podlagi in se ustrezno upravljajo, kadar je primerno tudi v najboljšem interesu njihovih strank, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njegovega obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

DEL 1

SPLOŠNE DOLOČBE

NASLOV I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa enotne bonitetne zahteve, ki se uporabljajo za investicijska podjetja, ki imajo dovoljenje in so nadzorovana na podlagi Direktive 2014/65/EU ter so glede upoštevanja bonitetnih zahtev na podlagi Direktive (EU) 2019/2034 nadzorovana v zvezi z naslednjim:

(a) kapitalskimi zahtevami v zvezi z merljivimi, enotnimi in standardiziranimi elementi tveganja za podjetje, tveganja za stranko in tveganja za trg;

(b) zahtevami za omejitev tveganja koncentracije;

(c) likvidnostnimi zahtevami v zvezi z merljivimi, enotnimi in standardiziranimi elementi likvidnostnega tveganja;

([16]) UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

(d) zahtevami glede poročanja v zvezi s točkami (a), (b) in (c);

(e) zahtevami po javnem razkritju.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 investicijsko podjetje, ki ima dovoljenje in je nadzorovano na podlagi Direktive 2014/65/EU in ki opravlja katero koli dejavnost iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, kadar podjetje ni trgovec z blagom in pravicami do emisij, kolektivni naložbeni podjem ali zavarovalnica, uporablja zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013, če velja kateri koli od naslednjih pogojev:

(a) skupna vrednost konsolidiranih sredstev investicijska podjetja, izračunana kot povprečje preteklih 12 mesecev brez vrednosti posameznih sredstev morebitnih odvisnih podjetij s sedežem zunaj Unije, ki opravljajo katero koli dejavnost iz tega pododstavka, je enaka ali presega 15 milijard EUR;

(b) skupna vrednost konsolidiranih sredstev investicijskega podjetja je manj kot15 milijard EUR, investicijsko podjetje pa je del skupine, v kateri je skupna vrednost konsolidiranih sredstev vseh podjetij v skupini, ki imajo posamezno bilančno vsoto manj kot15 milijard EUR in opravljajo katero koli dejavnost iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, enaka ali presega 15 milijard EUR, oboje izračunano kot povprečje preteklih 12 mesecev brez vrednosti posameznih sredstev morebitnih odvisnih podjetij s sedežem zunaj Unije, ki opravljajo katero od dejavnosti iz tega pododstavka, ali

(c) za investicijsko podjetje velja sklep, ki ga pristojni organ sprejme v skladu s členom 5 Direktive (EU) 2019/2034.

Investicijska podjetja iz tega odstavka so nadzorovana glede upoštevanja bonitetnih zahtev iz naslovov VII in VIII Direktive 2013/36/EU, vključno glede določitve konsolidacijskega nadzornika, kadar taka investicijska podjetja sodijo v skupino investicijskih podjetij, kakor je opredeljena v točki 25 člena 4(1) te uredbe.

3. Odstopanje iz odstavka 2 se ne uporablja, kadar investicijsko podjetje več ne dosega katerih koli pragov iz navedenega odstavka, izračunanih v obdobju 12 zaporednih mesecev, ali kadar pristojni organ v skladu s členom 5 Direktive (EU) 2019/2034 tako odloči. Investicijsko podjetje pristojnemu organu brez nepotrebnega odlašanja poroča o vsaki prekoračitvi praga v tem času.

4. Za investicijska podjetja, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 2, še naprej veljajo zahteve iz členov 55 in 59.

5. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko pristojni organi dovolijo, da investicijsko podjetje, ki ima dovoljenje in je nadzorovano na podlagi Direktive 2014/65/EU in ki opravlja katero koli dejavnost iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, uporablja zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) investicijsko podjetje je odvisno podjetje in je vključeno v nadzor na konsolidirani podlagi nad kreditno institucijo, finančnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom v skladu z določbami poglavja 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) investicijsko podjetje na podlagi te uredbe uradno obvesti pristojni organ in po potrebi konsolidacijskega nadzornika;

(c) pristojni organ meni, da je uporaba kapitalskih zahtev iz Uredbe (EU) št. 575/2013 pri investicijskem podjetju na posamični podlagi, pri skupini na konsolidirani podlagi, kot je ustrezno, bonitetno zanesljiva, da ne vodi v zmanjšanje kapitalskih zahtev za investicijsko podjetje na podlagi te uredbe in da ni njen namen regulativna arbitraža.

Pristojni organi investicijskemu podjetju v dveh mesecih od prejetja uradnega obvestila iz točke (b) prvega pododstavka tega odstavka sporočijo, da so na podlagi prvega pododstavka sklenili, da bodo dovolili uporabo Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU, o čemer obvestijo tudi EBA. Kadar pristojni organ sklene, da ne bo dovolil uporabe Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU, to v celoti utemelji.

Investicijska podjetja iz tega odstavka so nadzorovana glede upoštevanja bonitetnih zahtev iz naslovov VII in VIII Direktive 2013/36/EU, vključno glede določitve konsolidacijskega nadzornika, kadar taka investicijska podjetja sodijo v skupino investicijskih podjetij, kakor je opredeljena v točki 25 člena 4(1) te uredbe.

Za namene tega odstavka se člen 7 Uredbe (EU) št. 575/2013 ne uporablja.

Člen 2

Nadzorniška pooblastila

Zaradi zagotovitve skladnosti s to uredbo imajo pristojni organi pooblastila iz Direktive (EU) 2019/2034 in upoštevajo v njej določene postopke.

Člen 3

Uporaba strožjih zahtev s strani investicijskih podjetij

Ta uredba investicijskim podjetjem ne preprečuje, da bi imela več kapitala in njegovih sestavin ter več likvidnih sredstev ali da bi uporabljala strožje ukrepe, kot je zahtevano v tej uredbi.

Člen 4

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „družba za pomožne storitve“ pomeni podjetje, katere osnovna dejavnost je lastništvo ali upravljanje premoženja, izvajanje storitev obdelave podatkov ali katera koli druga podobna dejavnost, ki je pomožna glede na osnovno dejavnost enega ali več investicijskih podjetij;

(2) „družba za upravljanje“ pomeni družbo za upravljanje, kakor je opredeljena v točki 19 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(3) „klirinški član“ pomeni podjetje, ki ima sedež v državi članici in ustreza opredelitvi iz točke 14 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ([17]);

(4) „stranka“ pomeni stranko, kakor je opredeljena v točki 9 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, razen za namene dela 4 te uredbe pomeni „stranka“ katero koli nasprotno stranko investicijskega podjetja;

(5) „trgovec z blagom in pravicami do emisije“ pomeni trgovca z blagom in pravicami do emisije, kakor je opredeljen v točki 150 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(6) „izvedeni finančni instrumenti na blago“ pomeni izvedene finančne instrumente na blago, kakor so opredeljeni v točki 30 člena 2(1) Uredbe (EU) št. 600/2014;

(7) „pristojni organ“ pomeni pristojni organ, kakor je opredeljen v točki 5 člena 3(1) Direktive (EU) 2019/2034;

(8) „kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo, kakor je opredeljena v točki 1 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(9) „poslovanje za svoj račun“ pomeni poslovanje za svoj račun, kakor je opredeljeno v točki 6 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(10) „izvedeni finančni instrumenti“ pomeni izvedene finančne instrumente, kakor so opredeljeni v točki 29 člena 2(1) Uredbe (EU) št. 600/2014;

(11) „konsolidirani položaj“ pomeni položaj, ki nastane, ker se zahteve iz te uredbe v skladu s členom 7 uporabljajo za nadrejeno investicijsko podjetje Unije, obvladujoči investicijski holding Unije ali obvladujoči mešani finančni holding Unije, kot če bi to podjetje skupaj z vsemi investicijskimi podjetji, finančnimi institucijami, družbami za pomožne storitve in vezanimi zastopniki v skupini investicijskih podjetij tvorilo eno samo investicijsko podjetje; za namene te opredelitve se izrazi „investicijsko podjetje“, „finančna institucija“, „družba za pomožne storitve“ in „vezani zastopnik“ uporabljajo tudi za podjetja s sedežem v tretjih državah, ki bi, če bi imele sedež v Uniji, ustrezale opredelitvi teh izrazov;

(12) „konsolidirana podlaga“ pomeni na podlagi konsolidiranega položaja;

(13) „izvrševanje naročil v imenu strank“ pomeni izvrševanje naročil v imenu strank, kakor je opredeljeno v točki 5 člena 4 (1) Direktive 2014/65/EU;

([17]) Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

(14) „finančna institucija“ pomeni podjetje, ki ni kreditna institucija ali investicijsko podjetje in ni čisti industrijski holding ter katere osnovna dejavnost je pridobivanje kapitalskih deležev ali opravljanje ene ali več dejavnosti iz točk 2 do 12 in točke 15 Priloge I k Direktivi 2013/36/EU, vključno s finančnimi holding, mešanimi finančnimi holdingi, investicijskimi holdingi in plačilnimi institucijami v smislu Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta ([18]), pa tudi družbami za upravljanje, ne vključuje pa zavarovalnih holdingov in mešanih zavarovalnih holdingov, kakor so opredeljeni v točki (g) člena 212(1) Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([19]);

(15) „finančni instrument“ pomeni finančni instrument, kakor je opredeljen v točki 15 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(16) „finančni holding“ pomeni finančni holding, kakor je opredeljen v točki 20 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(17) „subjekt finančnega sektorja“ pomeni subjekt finančnega sektorja, kakor je opredeljen v točki 27 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(18) „ustanovni kapital“ pomeni ustanovni kapital, kakor je opredeljen v točki 18 člena 3(1) Direktive (EU) 2019/2034;

(19) „skupina povezanih strank“ pomeni skupino povezanih strank, kakor je opredeljena v točki 39 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(20) „investicijsko svetovanje“ pomeni investicijsko svetovanje, kakor je opredeljeno v točki 4 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(21) „investicijsko svetovanje stalnega značaja“ pomeni ponavljajoče se investicijsko svetovanje ter stalno ali občasno ocenjevanje in spremljanje ali pregledovanje finančnih instrumentov v portfelju stranke, vključno z naložbami, ki jih stranka izvede na podlagi pogodbenega dogovora;

(22) „investicijsko podjetje“ pomeni investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v točki 1 členu 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(23) „investicijski holding“ pomeni finančno institucijo, katere odvisna podjetja so izključno ali pretežno investicijska podjetja ali finančne institucije, pri čemer je vsaj eno od teh odvisnih podjetij investicijsko podjetje, in ki ni finančni holding, kakor je opredeljen v točki 20 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(24) „investicijske storitve in posli“ pomeni investicijske storitve in posle, kakor so opredeljeni v točki 2 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(25) „skupina investicijskih podjetij“ pomeni skupino podjetij, ki jo sestavljajo obvladujoče podjetje in njegova odvisna podjetja ali jo sestavljajo podjetja, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 22 Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([20]), od katerih je vsaj eno investicijsko podjetje, in ki ne vključuje kreditne institucije;

(26) „faktorji K“ pomeni kapitalske zahteve, določene v naslovu II dela 3 za tveganja, ki jih investicijsko podjetje predstavlja strankam, trgom in sebi;

(27) „upravljana sredstva“ ali „AUM“ pomeni vrednost sredstev, ki jih investicijsko podjetje upravlja za svoje stranke v okviru diskrecijskega upravljanja portfeljev in nediskrecijskih ureditev, ki pomenijo investicijsko svetovanje stalnega značaja;

(28) „denar strank, ki se upravlja“ ali „CMH“ pomeni znesek denarja strank, ki ga investicijsko podjetje upravlja, ob upoštevanju pravne ureditve v zvezi z ločevanjem sredstev in ne glede na nacionalno računovodsko ureditev, ki velja za denar strank, ki ga upravlja investicijsko podjetje;

(29) „zaščitena in upravljana sredstva“ ali „ASA“ pomeni vrednost sredstev, ki jih investicijsko podjetje ščiti in upravlja za stranke, ne glede na to, ali so sredstva prikazana v bilanci stanja investicijskega podjetja ali na računih tretjih oseb;

([18]) Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

([19]) Direktiva 2009/138/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009).

([20]) Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

(30) „obravnavana naročila strank“ ali „COH“ pomeni vrednost naročil, ki jih investicijsko podjetje obravnava za stranke na podlagi prejema in prenosa naročil strank ter na podlagi izvrševanja naročil v imenu strank;

(31) „tveganje koncentracije“ ali „CON“ pomeni izpostavljenosti v trgovalni knjigi investicijskega podjetja do stranke ali skupine povezanih strank, katerih vrednost presega omejitve iz člena 37(1);

(32) „zagotovljeno klirinško kritje“ ali „CMG“ pomeni znesek skupnega kritja, ki ga zahteva klirinški član ali kvalificirana centralna nasprotna stranka, pri čemer se izvrševanje in poravnava poslov investicijskega podjetja, ki posluje za svoj račun, izvajata pod odgovornostjo klirinškega člana ali kvalificirane centralne nasprotne stranke;

(33) „dnevni tok trgovanja“ ali „DTF“ pomeni dnevno vrednost poslov, ki jih investicijsko podjetje sklene, ko posluje za svoj račun ali izvršuje naročila v imenu strank za svoj račun, brez vrednosti naročil, ki jih investicijsko podjetje obravnava za stranke na podlagi prejema in prenosa naročil strank ter na podlagi izvrševanja naročil v imenu strank, ki se že upoštevajo v obsegu obravnavanih naročil strank;

(34) „tveganje neto pozicije“ ali „NPR“ pomeni vrednost poslov, evidentiranih v trgovalni knjigi investicijskega podjetja;

(35) „neplačilo nasprotne stranke v poslu“ „TCD“ pomeni izpostavljenosti v trgovalni knjigi investicijskega podjetja pri instrumentih in poslih iz člena 25, zaradi katerih nastane tveganje neplačila nasprotne stranke v poslu;

(36) „tekoča tržna vrednost“ ali „CMV“ pomeni neto tržno vrednost portfelja poslov ali delov vrednostnih papirjev, za katere se uporablja pobot v skladu s členom 31, pri čemer se za izračun CMV uporabljajo pozitivne in negativne tržne vrednosti;

(37) „posli z dolgim rokom poravnave“ pomeni posle z dolgim rokom poravnave, kakor so opredeljeni v točki 2 člena 272 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(38) „posli kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja“ pomeni posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, kakor so opredeljeni v točki 10 člena 3 Uredbe (EU) 2015/2365 Evropskega parlamenta in Sveta ([21]);

(39) „upravljalni organ“ pomeni upravljalni organ, kakor je opredeljen v točki 36 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(40) „mešani finančni holding“ pomeni mešani finančni holding, kakor je opredeljen v točki 15 člena 2 Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([22]);

(41) „zunajbilančne postavke“ pomeni katere koli postavke iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 575/2013;

(42) „obvladujoče podjetje“ pomeni obvladujoče podjetje v smislu točke 9 člena 2 in člena 22 Direktive 2013/34/EU;

(43) „udeležba“ pomeni udeležbo, kakor je opredeljena v točki 35 členu 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(44) „dobiček“ pomeni dobiček, kakor je opredeljen v točki 121 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(45) „kvalificirana centralna nasprotna stranka“ ali „KCNS“ pomeni kvalificirano centralno nasprotno stranko, kakor je opredeljena v točki 88 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(46) „upravljanje portfeljev“ pomeni upravljanje portfeljev, kakor je opredeljeno v točki 8 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(47) „kvalificirani delež“ pomeni kvalificirani delež, kakor je opredeljen v točki 36 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

([21]) Uredba (EU) 2015/2365 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o preglednosti poslov financiranja z vrednostnimi papirji in ponovne uporabe ter spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 337, 23.12.2015, str. 1).

([22]) Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 11.2.2003, str. 1).

(48) „posel financiranja z vrednostnimi papirji“ ali „SFT“ pomeni SFT, kakor je opredeljen v točki 11 člena 3 Uredbe (EU) 2015/2365;

(49) „ločeni računi“ za namene razpredelnice 1 v členu 15(2) pomeni račune pri subjektih, na katerih je v skladu s členom 4 Delegirane direktive Komisije (EU) 2017/593 ([23]) deponiran denar strank, ki ga upravlja investicijsko podjetje, ter, kadar je ustrezno, kadar je v veljavnem nacionalnem pravu določeno, da se v primeru stečaja ali začetka reševanja ali stečajnega upravljanja investicijskega podjetja ta denar ne sme uporabiti za poravnavo terjatev, ki zadevajo investicijsko podjetje, z izjemo terjatev strank;

(50) „repo posel“ pomeni repo posel, kakor je opredeljen v toči 9 člena 3 Uredbe (EU) 2015/2365;

(51) „odvisno podjetje“ pomeni odvisno podjetje, kakor je opredeljeno v točki 10 člena 2 in v smislu člena 22 Direktive 2013/34/EU, vključno s katerim koli odvisnim podjetjem odvisnega podjetja končnega obvladujočega podjetja;

(52) „vezani zastopnik“ pomeni vezanega zastopnika, kakor je opredeljen v točki 29 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(53) „skupni bruto prihodki“ pomeni letne poslovne prihodke investicijskega podjetja v zvezi z investicijskimi storitvami in posli investicijskega podjetja, za katere ima dovoljenje, vključno s prihodki iz obresti, prihodki od delnic in drugih vrednostnih papirjev s fiksnim ali spremenljivim donosom, prihodki od opravnin in provizij, dobički in izgubami, ki jih ima investicijsko podjetje na podlagi svojih trgovalnih sredstev, sredstev, merjenih po pošteni vrednosti, ali dejavnosti varovanja, vendar razen prihodkov, ki niso povezani z opravljenimi investicijskimi storitvami in posli;

(54) „trgovalna knjiga“ pomeni vse pozicije v finančnih instrumentih in blagu, ki jih investicijsko podjetje ima za namene trgovanja ali zaradi varovanja pozicij, ki jih ima za namene trgovanja;

(55) „pozicije, namenjene trgovanju“ pomeni kar koli od naslednjega:

(a) pozicije za lasten račun in pozicije, ki izhajajo iz servisiranja strank in vzdrževanja trga;

(b) pozicije, ki naj bi se kratkoročno ponovno prodale;

(c) pozicije, ki naj bi omogočile zaslužek na račun dejanskih ali pričakovanih kratkoročnih razlik med prodajno in nakupno ceno ali na račun drugih sprememb cene ali obrestne mere;

(56) „nadrejeno investicijsko podjetje Unije“ pomeni investicijsko podjetje v državi članici, ki je del skupine investicijskih podjetij in ima odvisno podjetje, ki je investicijsko podjetje ali finančna institucija, ali ki je udeleženo v takem investicijskem podjetju ali finančni instituciji in samo ni odvisno podjetje drugega investicijska podjetja, ki ima dovoljenje v kateri od držav članic, ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v kateri od držav članic;

(57) „nadrejeni investicijski holding Unije“ pomeni investicijski holding v državi članici, ki je del skupine investicijskih podjetij in sam ni odvisno podjetje investicijskega podjetja z dovoljenjem v kateri od držav članici ali drugega investicijskega holdinga v kateri od držav članic;

(58) „nadrejeni mešani finančni holding Unije“ pomeni obvladujoče podjetje skupine investicijskih podjetij, ki je mešani finančni holding, kakor je opredeljen v točki 15 člena 2 Direktive 2002/87/ES.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 56 sprejme delegirane akte za dopolnitev te uredbe s pojasnitvijo opredelitev iz odstavka 1, da se:

(a) zagotovi enotna uporaba te uredbe;

(b) pri uporabi te uredbe upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih.

([23]) Delegirana direktiva Komisije (EU) 2017/593 z dne 7. aprila 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zaščito finančnih instrumentov in sredstev, ki pripadajo strankam, obveznostmi glede upravljanja produktov in pravili, ki se uporabljajo za zagotavljanje ali prejemanje pristojbin, provizij ali kakršnih koli denarnih ali nedenarnih koristi (UL L 87, 31.3.2017, str. 500).

NASLOV II

RAVEN UPORABE ZAHTEV

POGLAVJE 1

Uporaba zahtev na posamični podlagi

Člen 5

Splošno načelo

Investicijska podjetja zahteve iz delov 2 do 7 izpolnjujejo na posamični podlagi.

Člen 6

Izvzetja

1. Pristojni organi lahko investicijsko podjetje izvzamejo iz uporabe člena 5 v zvezi z deli 2, 3, 4, 6 in 7, kadar veljajo vsi naslednji pogoji:

(a) investicijsko podjetje izpolnjuje pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1);

(b) izpolnjen je eden od naslednjih pogojev:

(i) investicijsko podjetje je odvisno podjetje in je vključeno v nadzor na konsolidirani podlagi nad kreditno institucijo, finančnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom v skladu z določbami poglavja 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(ii) investicijsko podjetje je odvisno podjetje in je vključeno v skupino investicijskih podjetij, nadzorovano na konsolidirani podlagi v skladu z členom 7;

(c) investicijskemu podjetju in njegovemu obvladujočemu podjetju izda dovoljenje in ju nadzoruje ista država članica;

(d) organi, pristojni za nadzor na konsolidirani podlagi v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 ali v skladu s členom 7 te uredbe, soglašajo s takim izvzetjem;

(e) kapital je ustrezno razporejen med obvladujoče podjetje in investicijskim podjetjem, izpolnjeni pa so vsi naslednji pogoji:

(i) ni trenutnih ali predvidenih pomembnih, praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti s strani obvladujočega podjetja;

(ii) obvladujoče podjetje po predhodni odobritvi pristojnega organa izjavi, da jamči za obveznosti investicijskega podjetja ali da so tveganja v investicijskem podjetju zanemarljiva;

(iii) postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja obvladujočega podjetja vključujejo investicijsko podjetje ter

(iv) obvladujoče podjetje ima več kot 50 % glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu investicijskega podjetja, ali pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravljalnega organa investicijskega podjetja.

2. Pristojni organi lahko investicijska podjetja izvzamejo iz uporabe člena 5 v zvezi z delom 6, kadar veljajo vsi naslednji pogoji:

(a) investicijsko podjetje izpolnjuje pogoje za opredelitev kot malo in nepovezano investicijsko podjetje iz člena 12(1);

(b) investicijsko podjetje je odvisno podjetje in je vključeno v nadzor na konsolidirani podlagi nad zavarovalnico ali pozavarovalnico v skladu s členom 228 Direktive 2009/138/ES;

(c) investicijskemu podjetju in njegovemu obvladujočemu podjetju izda dovoljenje in ju nadzoruje ista država članica;

(d) organi, pristojni za nadzor na konsolidirani podlagi v skladu z Direktivo 2009/138/ES, soglašajo s takim izvzetjem;

(e) kapital je ustrezno razporejen med obvladujočim podjetjem in investicijskim podjetjem, izpolnjeni pa so vsi naslednji pogoji:

(i) ni trenutnih ali predvidenih pomembnih, praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti s strani obvladujočega podjetja;

(ii) obvladujoče podjetje po predhodni odobritvi pristojnega organa izjavi, da jamči za obveznosti investicijskega podjetja ali da so tveganja v investicijskem podjetju zanemarljiva;

(iii) postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja obvladujočega podjetja vključujejo investicijsko podjetje ter

(iv) obvladujoče podjetje ima več kot 50 % glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu investicijskega podjetja, ali pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravljalnega organa investicijskega podjetja.

3. Pristojni organi lahko investicijska podjetja izvzamejo iz uporabe člena 5 v zvezi z delom 5, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) investicijsko podjetje je vključeno v nadzor na konsolidirani podlagi v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali je vključeno v skupino investicijskih podjetij, za katero se uporablja člen 7(3) te uredbe, ne uporablja pa se izvzetje iz člena 7(4);

(b) obvladujoče podjetje na konsolidirani podlagi stalno spremlja in nadzoruje likvidnostne pozicije vseh institucij in investicijskih podjetij znotraj skupine ali podskupine, za katere velja izvzetje, in zagotavlja zadostno raven likvidnosti vseh teh institucij in investicijskih podjetij;

(c) obvladujoče podjetje in investicijsko podjetje skleneta pogodbe, ki skladno z zahtevami pristojnih organov zagotavljajo prost pretok sredstev med obvladujočim podjetjem in investicijskim podjetjem, zato da lahko izpolnita svoje posamične obveznosti in skupne obveznosti, ko te zapadejo;

(d) za izpolnjevanje pogodb iz točke (c) ni trenutnih ali predvidenih pomembnih, praktičnih ali pravnih ovir;

(e) organi, pristojni za nadzor na konsolidirani podlagi v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 ali v skladu s členom 7 te uredbe, soglašajo s takim izvzetjem.

POGLAVJE 2

Bonitetna konsolidacija in izvzetja za skupino investicijskih podjetij

Člen 7

Bonitetna konsolidacija

1. Nadrejena investicijska podjetja Unije, nadrejeni investicijski holdingi Unije in nadrejeni mešani finančni holdingi Unije obveznosti iz delov 2, 3, 4, 6 in 7 izpolnjujejo na podlagi svojih konsolidiranih položajev. Obvladujoče podjetje in tista njegova odvisna podjetja, za katere velja ta uredba, vzpostavijo ustrezno organizacijsko strukturo in ustrezne mehanizme notranjih kontrol, da se zagotovita primerna obdelava in posredovanje podatkov, potrebnih za konsolidacijo. Obvladujoče podjetje zlasti poskrbi, da odvisna podjetja, za katere ta uredba ne velja, izvajajo ureditve, procese in mehanizme, ki zagotavljajo ustrezno konsolidacijo.

2. Za namene odstavka 1 tega člena se pri uporabi dela 2 na konsolidirani podlagi pravila iz naslova II dela 2 Uredbe (EU) št. 575/2013 uporabljajo tudi za investicijska podjetja.

V ta namen se pri uporabi določb člena 84(1), člena 85(1) in člena 87(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 uporablja samo sklicevanje na člen 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki se posledično razume kot sklicevanje na kapitalske zahteve, določene na podlagi ustreznih določb iz te uredbe.

3. Obvladujoča investicijska podjetja Unije, obvladujoči investicijski holdingi Unije in obvladujoči mešani finančni holdingi Unije izpolnjujejo obveznosti iz dela 5 na podlagi svojih konsolidiranih položajev.

4. Z odstopanjem od odstavka 3 lahko pristojni organi določijo, da obvladujočemu podjetju ni treba upoštevati navedenega odstavka, pri čemer upoštevajo naravo, obseg in zapletenost skupine investicijskih podjetij.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi podrobnosti obsega bonitetne konsolidacije skupine investicijskih podjetij in metode za to konsolidacijo, zlasti za namen izračuna zahteve na podlagi stalnih splošnih stroškov, zahteve za stalni minimalni kapital in zahteve za faktor K na podlagi konsolidiranega položaja skupine investicijskih podjetij, ter metodo in informacije, potrebne za ustrezno izvajanje odstavka 2.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do 26. decembra 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 8

Preskus kapitala skupine

1. Z odstopanjem od člena 7 lahko pristojni organi uporabo tega člena omogočijo, če struktura skupine velja za dovolj enostavno, če ni znatnih tveganj za stranke ali za trg, izhajajočih iz celotne skupine investicijskih podjetij, ki bi sicer morala biti nadzorovana na konsolidirani podlagi. Pristojni organi sporočijo EBA, v kakšnem primeru omogočajo uporabo tega člena.

2. Za namene tega člena velja naslednje:

(a) „kapitalski instrumenti“ pomeni „kapital“, kakor je opredeljen v členu 9 te uredbe, brez odbitkov iz točke (i) člena 36(1), točke (d) člena 56 in točke (d) člena 66 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) izrazi „investicijsko podjetje“, „finančna institucija“, „družba za pomožne storitve“ in „vezani zastopniki“ se uporabljajo tudi za podjetja s sedežem v tretjih državah, ki bi, če bi imela sedež v Uniji, ustrezala opredelitvam teh izrazov, navedenim v členu 4.

3. Nadrejena investicijska podjetja Unije, nadrejeni investicijski holdingi Unije, obvladujoči mešani finančni holdingi Unije in katera koli druga obvladujoča podjetja, ki so investicijsko podjetje, finančne institucije, družbe za pomožne storitve ali vezani zastopniki v skupini investicijskih podjetij, imajo vsaj toliko kapitalskih instrumentov, da pokrijejo vsoto naslednjega:

(a) celotne knjigovodske vrednosti vseh svojih deležev, podrejenih terjatev in instrumentov iz točke (i) člena 36(1), točke (d) člena 56 in točke (d) člena 66 Uredbe (EU) št. 575/2013 v investicijskih podjetjih, finančnih institucijah, družbah za pomožne storitve in vezanih zastopnikih v skupini investicijskih podjetij ter

(b) skupnega zneska vseh svojih pogojnih obveznosti v korist investicijskih podjetij, finančnih institucij, družb za pomožne storitve in vezanih zastopnikov v skupini investicijskih podjetij.

4. Pristojni organi lahko nadrejenemu investicijskemu holdingu Unije, nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu Unije in kateremu koli drugemu obvladujočemu podjetju, ki je investicijsko podjetje, finančna institucija, družba za pomožne storitve ali vezani zastopnik v skupini investicijskih podjetij, dovolijo, da ima znesek kapitala, ki je nižji od zneska, izračunanega na podlagi odstavka 3, če ta znesek ni nižji od vsote kapitalskih zahtev, določenih na posamični podlagi za njegova odvisna investicijska podjetja, finančne institucije, družbe za pomožne storitve in vezane zastopnike, ter skupnega zneska kakršnih koli pogojnih obveznosti v korist teh subjektov.

Za namene tega odstavka so kapitalske zahteve za odvisna podjetja iz prvega pododstavka, ki se nahajajo v tretjih državah, hipotetične kapitalske zahteve, ki zagotavljajo zadovoljivo raven preudarnosti za kritje tveganj, izhajajočih iz teh odvisnih podjetij, kakor jih potrdijo ustrezni pristojni organi.

5. Nadrejena investicijska podjetja Unije, obvladujoči investicijski holdingi Unije in obvladujoči mešani finančni holdingi Unije imajo vzpostavljene sisteme za spremljanje in nadzor virov kapitala in financiranja vseh investicijskih podjetij, investicijskih holdingov, mešanih finančnih holdingov, finančnih institucij, družb za pomožne storitve in vezanih zastopnikov v skupini investicijskih podjetij.

DEL 2

KAPITAL

Člen 9

Sestava kapitala

1. Investicijska podjetja imajo kapital, sestavljen iz vsote svojega navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala, pri čemer stalno izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(a) $\frac{\text{Common Equity Tier 1 capital}}{D} \geq 56\,\%$,

(b) $\frac{\text{Common Equity Tier 1 capital + Additional Tier 1 capital}}{D} \geq 75\,\%$,

(c) $\frac{\text{Common Equity Tier 1 capital + Additional Tier 1 capital + Tier 2 capital}}{D} \geq 100\,\%$,

pri čemer je:

(i) navaden lastniški temeljni kapital opredeljen v skladu s poglavjem 2 naslova I dela 2 Uredbe (EU) št. 575/2013, dodatni temeljni kapital opredeljen v skladu s poglavjem 3 naslova I dela 2 Uredbe (EU) št. 575/2013, in dodatni kapital opredeljen v skladu s poglavjem 4 naslova I dela 2 Uredbe (EU) št. 575/2013, ter

(ii) D opredeljen v členu 11.

2. Z odstopanjem od odstavka 1:

(a) se odbitki iz točke (c) člena 36(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 uporabljajo v celoti, brez uporabe členov 39 in 48 navedene uredbe;

(b) se odbitki iz točke (e) člena 36(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 uporabljajo v celoti, brez uporabe člena 41 navedene uredbe;

(c) se odbitki iz točke (h) člena 36(1), točke (c) člena 56 in točke (c) člena 66 Uredbe (EU) št. 575/2013, kolikor se nanašajo na deleže v kapitalskih instrumentih, ki niso v trgovalni knjigi, uporabljajo v celoti, brez uporabe mehanizmov iz členov 46, 60 in 70 navedene uredbe;

(d) se odbitki iz točke (i) člena 36(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 uporabljajo v celoti, brez uporabe člena 48 navedene uredbe;

(e) se naslednje določbe ne uporabljajo za določitev kapitala investicijskih podjetij:

  (i) člen 49 Uredbe (EU) št. 575/2013;

  (ii) odbitki iz točke (h) člena 36(1), točke (c) člena 56, točke (c) člena 66 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter povezane določbe iz členov 46, 60 in 70 navedene uredbe, kolikor se ti odbitki nanašajo na deleže v kapitalskih instrumentih v trgovalni knjigi;

  (iii) sprožilni dogodek iz točke (a) člena 54(1) Uredbe (EU) št. 575/2013; sprožilni dogodek namesto tega določi investicijsko podjetje v smislu instrumenta dodatnega temeljnega kapitala iz odstavka 1;

  (iv) celotni znesek iz točke (a) člena 54(4) Uredbe (EU) št. 575/2013; znesek, ki se odpiše ali pretvori, je celotna vrednost glavnice instrumenta dodatnega temeljnega kapitala iz odstavka 1.

3. Investicijska podjetja pri določanju kapitalskih zahtev na podlagi te uredbe uporabljajo ustrezne določbe iz poglavja 6 naslova I dela 2 Uredbe (EU) št. 575/2013. Pri uporabi navedenih določb se šteje, da je dovoljenje nadzornika v skladu s členoma 77 in 78 Uredbe (EU) št. 575/2013 izdano, če je izpolnjen eden od pogojev iz točke (a) člena 78(1) ali člena 78(4) navedene uredbe.

4. Za namene uporabe točke (a) odstavka 1 lahko pristojni organi po posvetovanju z EBA za investicijska podjetja, ki niso pravne osebe ali delniške družbe ali ki izpolnjujejo pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1) te uredbe, dovolijo, da se za njihov kapital štejejo dodatni instrumenti ali sredstva, če ti instrumenti ali sredstva tudi izpolnjujejo pogoje za obravnavo v skladu s členom 22 Direktive Sveta 86/635/EGS ([24]). Na podlagi informacij, prejetih od posameznih pristojnih organov, EBA skupaj z ESMA pripravi, vzdržuje in objavi seznam vseh oblik instrumentov ali sredstev v posameznih državah članicah, ki se štejejo za tak kapital. Seznam se prvič objavi do 26. decembra 2020.

5. Deleži v kapitalskih instrumentih subjekta finančnega sektorja v skupini investicijskih podjetij se ne odbijejo za namene izračuna kapitala katerega koli investicijskega podjetja v skupini na posamični podlagi, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) ni trenutnih ali predvidenih pomembnih, praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti s strani obvladujočega podjetja;

(b) postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja obvladujočega podjetja vključujejo subjekt finančnega sektorja;

(c) pristojni organi ne uporabljajo odstopanja iz člena 8.

Člen 10

Kvalificirani deleži izven finančnega sektorja

1. Za namene tega dela investicijska podjetja zneske, ki presegajo omejitve, določene v točkah (a) in (b), odbijejo od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz člena 26 Uredbe (EU) št. 575/2013:

(a) kvalificiran delež v znesku, ki presega 15 % kapitala investicijskega podjetja, izračunanega v skladu s členom 9 te uredbe, vendar brez uporabe odbitka iz točke (k)(i) člena 36(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, v podjetju, ki ni subjekt finančnega sektorja;

(b) skupni znesek kvalificiranih deležev investicijskega podjetja v podjetjih, ki niso subjekti finančnega sektorja, ki presega 60 % njegovega kapitala, izračunanega v skladu s členom 9 te uredbe, vendar brez uporabe odbitka iz točke (k)(i) člena 36(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Pristojni organi lahko investicijskemu podjetju prepovejo kvalificirane deleže iz odstavka 1, kadar znesek teh deležev presega odstotek kapitala iz navedenega odstavka. Pristojni organi nemudoma objavijo svojo odločitev ob uveljavljanju tega pooblastila.

3. Delnice podjetij, ki niso subjekti finančnega sektorja, niso vključene v izračun, opredeljen v odstavku 1, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

(a) zadevne delnice so v začasni lasti med izvajanjem finančne pomoči, kot je navedeno v členu 79 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) delež v teh delnicah izhaja iz izvedbe prve prodaje teh delnic z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj;

(c) zadevne delnice ima investicijsko podjetje v svojem imenu in za račun drugih.

4. Delnice, ki niso stalna finančna sredstva, kot so opredeljena v členu 35(2) Direktive 86/635/EGS, niso vključene v izračun iz odstavka 1 tega člena.

([24]) Direktiva Sveta z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L 372, 31.12.1986, str. 1).

DEL 3

KAPITALSKE ZAHTEVE

NASLOV I

SPLOŠNE ZAHTEVE

Člen 11

Kapitalske zahteve

1. Investicijska podjetja imajo ves čas kapital v skladu s členom 9 v višini najmanj D, pri čemer je D opredeljen kot najvišje od naslednjega:

(a) njihova zahteva na podlagi stalnih splošnih stroškov, izračunana v skladu s členom 13;

(b) njihova zahteva za stalni minimalni kapital v skladu s členom 14, ali

(c) njihova zahteva za faktor K, izračunana v skladu s členom 15.

2. Kadar investicijsko podjetje z odstopanjem od odstavka 1 izpolnjuje pogoje za uvrstitev kot malo in nepovezano investicijsko podjetje iz člena 12(1), je D opredeljen kot najvišji od zneskov iz točk (a) in (b) odstavka 1.

3. Kadar pristojni organi menijo, da je prišlo do pomembne spremembe v poslovnih dejavnostih investicijskega podjetja, lahko zahtevajo, da zanj velja drugačna kapitalska zahteva iz tega člena, in sicer v skladu z oddelkom 4 poglavja 2 naslova IV Direktive (EU) 2019/2034.

4. Investicijska podjetja obvestijo pristojni organ, takoj ko ugotovijo, da ne izpolnjujejo več ali ne bodo več izpolnjevala zahtev iz tega člena.

Člen 12

Mala in nepovezana investicijska podjetja

1. Investicijska podjetja se štejejo za mala in nepovezana investicijska podjetja za namene te uredbe, kadar izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(a) AUM, merjen v skladu s členom 17, znaša manj kot 1,2 milijarde EUR;

(b) COH, merjen v skladu s členom 20, znaša manj kot:

  (i) 100 milijonov EUR na dan za denarne posle ali

  (ii) 1 milijardo EUR na dan za izvedene finančne instrumente;

(c) ASA, merjen v skladu s členom 19, znaša nič;

(d) CMH, merjen v skladu s členom 18, znaša nič;

(e) DTF, merjen v skladu s členom 33, znaša nič;

(f) NPR ali CMG, merjen v skladu s členom 22 oziroma 23, znaša nič;

(g) TCD, merjen v skladu s členom 26, znaša nič;

(h) bilančna in zunajbilančna vsota investicijskega podjetja je manj kot 100 milijonov EUR;

(i) skupni letni bruto prihodki iz investicijskih storitev in poslov investicijskega podjetja so manj kot 30 milijonov EUR, izračunani kot povprečje na podlagi letnih zneskov iz dvoletnega obdobja neposredno pred zadevnim poslovnim letom.

Z odstopanjem od določb naslova II se za namene točk (a), (b), (c), (e), (f), kolikor se ta točka nanaša na NPR, in (g) prvega pododstavka uporabljajo vrednosti ob koncu dneva.

Za namene točke (f) prvega pododstavka, kolikor se ta točka nanaša na CMG, se uporabljajo vrednosti znotraj dneva.

Za namene točke (d) prvega pododstavka tega odstavka in brez poseganja v člen 16(9) Direktive 2014/65/EU ter člena 2 in 4 Delegirane Direktive (EU) 2017/593 se uporabljajo vrednosti znotraj dneva, razen kadar je prišlo do napake pri vodenju evidenc ali usklajevanju računov, ki napačno navaja, da je investicijsko podjetje prekoračilo ničelni prag iz točke (d) prvega pododstavka tega odstavka, in je odpravljena pred koncem poslovnega dne. Investicijsko podjetje pristojni organ nemudoma obvesti o napaki, razlogih zanjo in njeni odpravi.

Za namene točk (h) in (i) prvega pododstavka se uporabljajo stopnje ob koncu zadnjega poslovnega leta, za katerega je upravljalni organ zaključil in odobril račune. Kadar računi niso bili zaključeni in odobreni po šestih mesecih od konca zadnjega poslovnega leta, investicijsko podjetje uporabi začasne zaključne račune.

Investicijska podjetja lahko merijo vrednosti iz točk (a) in (b) prvega pododstavka z uporabo metod, določenih na podlagi naslova II, pri čemer se merjenje izjemoma opravi v obdobju 12 mesecev in se ne izključijo zadnje tri mesečne vrednosti. Investicijska podjetja, ki izberejo to metodo merjenja, o tem ustrezno obvestijo pristojni organ in izbrano metodo uporabljajo v nepretrganem obdobju najmanj 12 zaporednih mesecev.

2. Pogoji, določeni v točkah (a), (b), (h) in (i) odstavka 1, se uporabljajo na skupni osnovi za vsa investicijska podjetja, ki so del skupine. Za namene merjenja skupnih letnih bruto prihodkov iz točke (i) odstavka 1 lahko ta investicijska podjetja izključijo vsako dvojno štetje, do katerega lahko pride v povezavi z bruto prihodki, ustvarjenimi v skupini.

Pogoji, določeni v točkah (c) do (g) odstavka 1, se uporabljajo za vsako investicijsko podjetje na posamični podlagi.

3. Kadar investicijsko podjetje ne izpolnjuje več vseh pogojev iz odstavka 1, se s takojšnjim učinkom ne šteje več za malo in nepovezano investicijsko podjetje.

Kadar investicijsko podjetje ne izpolnjuje več pogojev iz točk (a), (b), (h) ali (i) odstavka 1, vendar še vedno izpolnjuje pogoje iz točk (c) do (g) navedenega odstavka, se z odstopanjem od prvega pododstavka po treh mesecih od datuma, na katerega je bil presežen prag, ne šteje več za malo in nepovezano investicijsko podjetje. Investicijsko podjetje o vsaki prekoračitvi praga brez nepotrebnega odlašanja obvesti pristojni organ.

4. Kadar investicijsko podjetje, ki ni izpolnilo vseh pogojev iz odstavka 1, pogoje naknadno izpolni, se šteje za malo in nepovezano investicijsko podjetje šele po šestih mesecih od datuma, ko so bili ti pogoji izpolnjeni, če v tem obdobju ni prišlo do prekoračitve praga in če je investicijsko podjetje o tem brez odlašanja ustrezno obvestilo pristojni organ.

Člen 13

Zahteva na podlagi stalnih splošnih stroškov

1. Za namene točke (a) člena 11(1) znaša zahteva na podlagi stalnih splošnih stroškov najmanj četrtino stalnih splošnih stroškov iz predhodnega leta. Investicijsko podjetje uporabi zneske, ki izhajajo iz veljavnega računovodskega okvira.

2. Kadar pristojni organ meni, da je prišlo do pomembne spremembe dejavnosti investicijskega podjetja, lahko prilagodi znesek kapitala iz odstavka 1.

3. Kadar investicijsko podjetje še ne posluje eno leto od datuma, na katerega je začelo opravljati investicijske storitve ali investicijske posle, za namene izračuna iz odstavka 1 uporabi predvidene stalne splošne stroške, vključene v napovedi za trgovanje v prvih 12 mesecih, ki jih je predložilo v vlogi za dovoljenje.

4. EBA po posvetovanju z ESMA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov kot dopolnitev izračuna zahteve iz odstavka 1, ki vključuje vsaj naslednje postavke za odbitek:

(a) bonuse za osebje in druge prejemke, kolikor so odvisni od čistega dobička investicijskega podjetja v zadevnem letu;

(b) deleže zaposlenih, direktorjev in partnerjev v dobičku;

(c) druge dodelitve dobička in druge variabilne prejemke, kolikor so v celoti diskrecijski;

(d) deljene plačljive opravnine in provizije, ki so neposredno povezane s terjatvenimi opravninami in provizijami, ki so vključene v skupne prihodke, in če je plačilo plačljivih opravnin in provizij odvisno od dejanskega prejema terjatvenih opravnin in provizij;

(e) provizije za vezane zastopnike;

(f) izredne stroške zaradi izrednih dejavnosti.

EBA za namene tega člena opredeli tudi pojem pomembne spremembe.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 26. decembra 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 14

Zahteva za stalni minimalni kapital

Za namene točke (b) člena 11(1) zahteva za stalni minimalni kapital znaša najmanj toliko kot ravni ustanovnega kapitala iz člena 9 Direktive (EU) 2019/2034.

NASLOV II

ZAHTEVA ZA FAKTOR K

POGLAVJE 1

Splošna načela

Člen 15

Zahteva za faktor K in veljavni koeficienti

1. Za namene točke (c) člena 11(1) je zahteva za faktor K najmanj vsota naslednjega:

(a) faktorjev K tveganja za stranko (RtC), izračunanih v skladu s poglavjem 2;

(b) faktorjev K tveganja za trg (RtM), izračunanih v skladu s poglavjem 3;

(c) faktorjev K tveganja za podjetje (RtF), izračunanih v skladu s poglavjem 4.

2. Za ustrezne faktorje K se uporabljajo naslednji koeficienti:

Razpredelnica 1

FAKTORJI K		KOEFICIENT
Upravljana sredstva, ki se upravljajo na podlagi diskrecijskega upravljanja portfeljev in nediskrecijskih stalnih svetovalnih ureditev	K-AUM	0,02 %
Denar strank, ki se upravlja	K-CMH (na ločenih računih)	0,4 %
	K-CMH (na neločenih računih)	0,5 %
Zaščitena in upravljana sredstva	K-ASA	0,04 %
Obravnavana naročila strank	Denarni posli K-COH	0,1 %
	Izvedeni finančni instrumenti K-COH	0,01 %
Dnevni tok trgovanja	Denarni posli K-DTF	0,1 %
	Izvedeni finančni instrumenti K-DTF	0,01 %

3. Investicijska podjetja spremljajo vrednost svojih faktorjev K za vse trende, zaradi katerih bi lahko bila kapitalska zahteva za namene člena 11 za naslednje obdobje poročanja iz dela 7 bistveno drugačna, in obvestijo svoj pristojni organ o tej bistveno drugačni kapitalski zahtevi.

4. Kadar pristojni organi menijo, da je prišlo do pomembne spremembe poslovnih dejavnosti investicijskega podjetja, ki vpliva na višino zadevnega faktorja K, lahko prilagodijo ustrezni znesek v skladu s točko (a) člena 39(2) Direktive (EU) 2019/2034.

5. Zaradi zagotavljanja enotne uporabe te uredbe in zaradi upoštevanja razvoja dogodkov na finančnih trgih EBA v posvetovanju z ESMA razvije osnutek regulativnih tehničnih standardov, s katerimi se:

(a) določijo metode merjenja faktorjev K iz naslova II dela 3;

(b) opredeli pojem ločenih računov za namene te uredbe, kar zadeva pogoje, ki zagotavljajo zaščito denarja strank v primeru propada investicijskega podjetja;

(c) določijo prilagoditve koeficientov K-DTF iz razpredelnice 1 odstavka 2 tega člena v primeru, ko se v težkih tržnih pogojih, kot so navedeni v Delegirani uredbi Komisije (EU) 2017/578 ([25]), zahteve K-DTF zdijo preveč omejevalne ali škodljive za finančno stabilnost.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 26. decembra 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

POGLAVJE 2

Faktorji K RtC

Člen 16

Zahteva za faktor K RtC

Zahteva za faktor K RtC se določi po naslednji formuli:

K-AUM + K-CMH + K-ASA + K-COH

pri čemer je:

K-AUM enak AUM, merjenemu v skladu s členom 17, pomnoženo z ustreznim koeficientom iz člena 15(2);

K-CMH enak CMH, merjenemu v skladu s členom 18, pomnoženo z ustreznim koeficientom iz člena 15(2);

K-ASA enak ASA, merjenemu v skladu s členom 19, pomnoženo z ustreznim koeficientom iz člena 15(2);

K-COH enak COH, merjenemu v skladu s členom 20, pomnoženo z ustreznim koeficientom iz člena 15(2).

Člen 17

Merjenje AUM za namen izračuna K-AUM

1. Za namen izračuna K-AUM je AUM drseče povprečje vrednosti skupnih mesečnih upravljanih sredstev, merjene zadnji delovni dan vseh preteklih 15 mesecev in pretvorjene v takratno funkcijsko valuto subjektov, razen vrednosti v zadnjih treh mesecih.

([25]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/578 z dne 13. junija 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta o trgih finančnih instrumentov v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo zahteve za sporazume o vzdrževanju trga in sheme za vzdrževanje trga (UL L 87, 31.3.2017, str. 183).

AUM je aritmetična sredina vrednosti preostalih 12 mesecev.

K-AUM se izračuna na prvi delovni dan posameznega meseca.

2. Kadar je investicijsko podjetje uradno preneslo upravljanje sredstev na drug finančni subjekt, se ta sredstva vključijo v skupni znesek AUM, merjen v skladu z odstavkom 1.

Kadar je drug finančni subjekt uradno prenesel upravljanje sredstev na investicijsko podjetje, se ta sredstva izključijo iz skupnega zneska upravljanih sredstev, merjenega v skladu z odstavkom 1.

Kadar investicijsko podjetje upravlja sredstva manj kot 15 mesecev ali kadar je to izvajalo v daljšem obdobju kot malo in nepovezano investicijsko podjetje in zdaj presega prag za AUM, za obdobje iz odstavka 1 za izračun K-AUM uporabi pretekle podatke o AUM, takoj ko so taki podatki na razpolago. Pristojni organ lahko manjkajoče pretekle podatkovne točke nadomesti z regulativnimi določitvami na podlagi napovedi poslovanja, ki jih je investicijsko podjetje predložilo v skladu s členom 7 Direktive 2014/65/EU.

Člen 18

Merjenje CMH za namen izračuna K-CMH

1. Za namen izračuna K-CMH je CMH drseče povprečje skupne dnevne vrednosti denarja strank, ki se upravlja, merjene konec vsakega delovnega dne v preteklih devetih mesecih, razen v zadnjih treh mesecih.

CMH je aritmetična sredina dnevnih vrednosti za preostalih šest mesecev.

K-CMH se izračuna na prvi delovni dan posameznega meseca.

2. Kadar investicijsko podjetje upravlja denar strank manj kot devet mesecev, za obdobje iz odstavka 1 za izračun K-CMH uporabi pretekle podatke o CMH, takoj ko so taki podatki na razpolago.

Pristojni organ lahko manjkajoče pretekle podatkovne točke nadomesti z regulativnimi določitvami na podlagi napovedi poslovanja, ki jih je investicijsko podjetje predložilo v skladu s členom 7 Direktive 2014/65/EU.

Člen 19

Merjenje ASA za namen izračuna K-ASA

1. Za namen izračuna K-ASA je ASA drseče povprečje vrednosti skupnih dnevnih zaščitenih in upravljanih sredstev, merjene konec vsakega delovnega dne v preteklih devetih mesecih, razen v zadnjih treh koledarskih mesecih.

ASA je aritmetična sredina dnevnih vrednosti za preostalih šest mesecev.

K-ASA se izračuna na prvi delovni dan posameznega meseca.

2. Kadar je investicijsko podjetje uradno preneslo naloge zaščite in upravljanja sredstev na drug finančni subjekt ali če je drug finančni subjekt uradno prenesel te naloge na drugo investicijsko podjetje, se ta sredstva vključijo v skupni znesek ASA, merjen v skladu z odstavkom 1.

3. Kadar je investicijsko podjetje ščitilo in upravljalo sredstva manj kot šest mesecev, za obdobje iz odstavka 1 za izračun K-ASA uporabi pretekle podatke za ASA, takoj ko so taki podatki na razpolago. Pristojni organ lahko manjkajoče pretekle podatkovne točke nadomesti z regulativnimi določitvami na podlagi napovedi poslovanja, ki jih je investicijsko podjetje predložilo v skladu s členom 7 Direktive 2014/65/EU.

Člen 20

Merjenje COH za namen izračuna K-COH

1. Za namen izračuna K-COH je COH drseče povprečje vrednosti skupnih dnevnih obravnavanih naročil strank, merjene vsak celoten delovni dan v preteklih šestih mesecih, razen v zadnjih treh mesecih.

COH je aritmetična sredina dnevnih vrednosti za preostale tri mesece.

K-COH se izračuna na prvi delovni dan posameznega meseca.

2. COH se meri kot vsota absolutne vrednosti nakupov in absolutne vrednosti prodaj za denarne posle in izvedene finančne instrumente v skladu z naslednjim:

(a) za denarne posle je vrednost znesek, plačan ali prejet za posamezni posel;

(b) za izvedene finančne instrumente je vrednost posla hipotetični znesek pogodbe.

Hipotetični znesek obrestnih izvedenih finančnih instrumentov se prilagodi za čas do zapadlosti (v letih) navedenih pogodb. Hipotetični znesek se pomnoži s trajanjem, določenim po naslednji formuli:

trajanje = čas do zapadlosti (v letih)/10

Brez poseganja v peti pododstavek COH vključuje posle, ki jih izvršijo investicijska podjetja, ki zagotavljajo storitve upravljanja portfelja v imenu investicijskih skladov.

COH vključuje posle, ki izvirajo iz investicijskega svetovanja, za katerega investicijsko podjetje ne izračuna K-AUM.

COH ne vključuje poslov, ki jih obravnava investicijsko podjetje in ki izvirajo iz zagotavljanja storitev za investicijski portfelj stranke, če investicijsko podjetje že izračuna K-AUM za naložbe te stranke ali če se ta dejavnost nanaša na prenos upravljanja sredstev na investicijsko podjetje, kar ne prispeva k AUM tega investicijskega podjetja na podlagi člena 17(2).

COH ne vključuje poslov investicijskega podjetja, ki jih to izvrši v svojem imenu za svoj račun ali za račun stranke.

Investicijska podjetja lahko izključijo iz merjenja COH vsa naročila, ki niso bila izvršena, če je razlog za neizvršitev pravočasen preklic naročila s strani stranke.

3. Kadar je investicijsko podjetje obravnavalo naročila strank manj kot šest mesecev ali če to izvaja v daljšem obdobju kot malo in nepovezano investicijsko podjetje, za obdobje iz odstavka 1 za izračun K-COH uporabi pretekle podatke za COH, takoj ko so taki podatki na razpolago. Pristojni organ lahko manjkajoče pretekle podatkovne točke nadomesti z regulativnimi določitvami na podlagi napovedi poslovanja, ki jih je investicijsko podjetje predložilo v skladu s členom 7 Direktive 2014/65/EU.

POGLAVJE 3

Faktorji K RtM

Člen 21

Zahteva za faktor K RtM

1. Zahteva za faktor K RtM za pozicije iz trgovalne knjige investicijskega podjetja, ki trguje za svoj račun v svojem imenu ali v imenu stranke, je bodisi K-NPR, izračunan v skladu s členom 22, bodisi K-CMG, izračunan v skladu s členom 23.

2. Investicijska podjetja upravljajo svojo trgovalno knjigo v skladu s poglavjem 3 naslova I dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013.

3. Zahteva za faktor K RtM se uporablja za vse pozicije iz trgovalne knjige, ki vključujejo zlasti pozicije v dolžniških instrumentih (vključno z instrumenti v listinjenju), lastniške instrumente, kolektivne naložbene podjeme (KNP), tuje valute in zlato ter blago (vključno s pravicami do emisij).

4. Investicijsko podjetje za namen izračuna zahteve za faktor K RtM vključi pozicije, ki niso pozicije iz trgovalne knjige, če te pomenijo valutno tveganje ali tveganje za blago.

Člen 22

Izračun K-NPR

Za namen izračuna K-NPR se za izračun kapitalske zahteve za pozicije iz trgovalne knjige investicijskega podjetja, ki trguje za svoj račun v svojem imenu ali v imenu stranke, uporabi eden od naslednjih pristopov:

(a) standardizirani pristop iz poglavij 2, 3 in 4 naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) alternativni standardizirani pristop iz poglavja 1a naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(c) alternativni pristop notranjih modelov iz poglavja 1b naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 23

Izračun K-CMG

1. Pristojni organ za namene člena 21 dovoli investicijskemu podjetju, da izračuna K-CMG za vse pozicije, ki so predmet kliringa, ali na podlagi portfelja, če je celoten portfelj predmet kliringa ali kritja, in sicer pod naslednjimi pogoji:

(a) investicijsko podjetje ni del skupine, ki vsebuje kreditno institucijo;

(b) kliring in poravnava teh poslov se izvajata pod odgovornostjo klirinškega člana KCNS in ta klirinški član je kreditna institucija ali investicijsko podjetje iz člena 1(2) te uredbe, za posle pa se bodisi opravi centralni kliring v KCNS ali pa se poravnajo po načelu dostava proti plačilu pod odgovornostjo tega klirinškega člana;

(c) izračun skupnega kritja, ki ga zahteva klirinški član, temelji na modelu kritja klirinškega člana;

(d) investicijsko podjetje je pristojnemu organu dokazalo, da je izbira izračuna RtM s K-CMG upravičena na podlagi določenih meril, ki lahko vključujejo naravo glavnih dejavnosti investicijskega podjetja, ki so predvsem dejavnosti trgovanja, ki so predmet kliringa ali kritja pod odgovornostjo klirinškega člana, in dejstvo, da druge dejavnosti, ki jih izvaja investicijsko podjetje, v primerjavi s temi glavnimi dejavnostmi niso pomembne, in

(e) pristojni organ je ocenil, da portfelj oziroma portfelji, za katere se uporablja K-CMG, niso bili izbrani za namene nesorazmerne ali bonitetno nezanesljive regulativne arbitraže kapitalskih zahtev.

Za namen točke (c) prvega pododstavka pristojni organ z rednim ocenjevanjem potrdi, da zahteve po kritju na podlagi tega modela kritja odražajo značilnosti tveganja produktov, s katerimi trgujejo investicijska podjetja, in upoštevajo interval pobiranja kritja, likvidnost trga in možnost sprememb v času trajanja posla.

Zahteve po kritju so zadostne za kritje izgub, ki lahko nastanejo zaradi vsaj 99 % sprememb izpostavljenosti v ustreznem časovnem obdobju z obdobjem posedovanja najmanj dveh delovnih dni. Modeli kritja, ki jih uporabi navedeni klirinški član za poziv h kritju iz točke (c) prvega pododstavka tega odstavka, so vedno zasnovani tako, da se doseže podobna raven preudarnosti kot tista, ki se zahteva v določbah o zahtevah po kritju iz člena 41 Uredbe (EU) št. 648/2012.

2. K-CMG je tretji najvišji znesek skupnega kritja, ki ga klirinški član dnevno zahteva od investicijskega podjetja v predhodnih treh mesecih, pomnožen s faktorjem 1,3.

3. EBA ob posvetovanju z ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se določi izračun zneska zahtevanega skupnega kritja in metoda za izračun K-CMG iz odstavka 2, zlasti kadar se K-CMG uporabi na podlagi portfelja, ter pogoji za izpolnitev določb iz točke (e) odstavka 1.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 26. decembra 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

POGLAVJE 4

Faktorji K RtF

Člen 24

Zahteva za faktor K RtF

Zahteva za faktor K RtF se določi po naslednji formuli:

K-TCD + K-DTF + K-CON

pri čemer je:

K-TCD enak znesku, izračunanemu v skladu s členom 26;

K-DTF enak DTF, merjenemu v skladu s členom 33, pomnoženo z ustreznim koeficientom iz člena 15(2), in

K-CON enak znesku, izračunanemu v skladu s členom 39.

K-TCD in K-CON temeljita na poslih, evidentiranih v trgovalni knjigi investicijskega podjetja, ki trguje za svoj račun v svojem imenu ali v imenu stranke.

K-DTF temelji na poslih, evidentiranih v trgovalni knjigi investicijskega podjetja, ki trguje za svoj račun v svojem imenu ali v imenu stranke, in poslih, ki jih investicijsko podjetje sklene z izvrševanjem naročil v imenu strank za svoj račun.

Oddelek 1

Neplačilo nasprotne stranke v poslu

Člen 25

Področje uporabe

1. Ta oddelek se uporablja za naslednje pogodbe in posle:

(a) pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, naštete v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 575/2013, z naslednjimi izjemami:

(i) pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, za katere kliring neposredno ali posredno izvaja centralna nasprotna stranka (CNS), kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

— pozicije in sredstva investicijskega podjetja, povezana s temi pogodbami, se na ravni klirinškega člana in CNS razlikujejo in ločijo od pozicij in sredstev klirinškega člana in drugih strank navedenega klirinškega člana, zaradi razlikovanja in ločitve pa so te pozicije in sredstva po nacionalni zakonodaji izvzeti iz stečaja v primeru neizpolnjevanja obveznosti ali insolventnosti klirinškega člana ali ene ali več njegovih drugih strank,

— zakoni in drugi predpisi ter pogodbeni dogovori, ki se uporabljajo za klirinškega člana oziroma so zanj zavezujoči, omogočajo, da se v primeru neizpolnjevanja obveznosti ali insolventnosti prvotnega klirinškega člana pozicije stranke v zvezi s temi pogodbami ter zadevno zavarovanje prenesejo na drugega klirinškega člana znotraj obdobja kritja za tveganje, ki se uporablja,

— investicijsko podjetje je pridobilo neodvisno, pisno in obrazloženo pravno mnenje, iz katerega izhaja, da v primeru pravnega spora investicijsko podjetje ne bi prevzelo nobenih izgub zaradi insolventnosti svojega klirinškega člana ali katere koli stranke svojega klirinškega člana;

(ii) pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, s katerimi se trguje na borzi;

(iii) pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, namenjene varovanju pozicije investicijskega podjetja, ki izhaja iz dejavnosti netrgovalne knjige;

(b) posle z dolgim rokom poravnave;

(c) repo posle;

(d) posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga;

(e) posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja;

(f) vse druge vrste poslov financiranja z vrednostnimi papirji;

(g) posojila iz točke 2 oddelka B Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, če investicijsko podjetje izvede posel v imenu stranke ali sprejme in posreduje naročilo, ne da bi ga izvršilo.

Za namene točke (a)(i) prvega pododstavka se za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, za katere kliring neposredno ali posredno izvaja KCNS, šteje, da izpolnjujejo navedene pogoje;

2. Posli z naslednjimi vrstami nasprotnih strank so izključeni iz izračuna K-TCD:

(a) centralne ravni držav in centralne banke, kadar bi bila osnovnim izpostavljenostim dodeljena utež tveganja 0 % v skladu s členom 114 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) multilateralne razvojne banke, navedene v členu 117(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(c) mednarodne organizacije iz člena 118 Uredbe (EU) št. 575/2013.

3. Investicijsko podjetje lahko po predhodni odobritvi pristojnih organov iz izračuna K-TCD izključi posle z nasprotno stranko, ki je njeno obvladujoče podjetje, njegovo odvisno podjetje, odvisno podjetje njenega obvladujočega podjetja ali podjetje, s katerim je povezana v smislu člena 22(7) Direktive 2013/34/EU. Pristojni organi dajo odobritev, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) nasprotna stranka je kreditna institucija, investicijsko podjetje ali finančna institucija, za katero veljajo ustrezne bonitetne zahteve;

(b) nasprotna stranka in investicijsko podjetje sta vključena v polno bonitetno konsolidacijo iste skupine v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 ali členom 7 te uredbe ali pa se nasprotna stranka in investicijsko podjetje nadzorujeta glede izpolnjevanja zahtev preskusa kapitala skupine v skladu s členom 8 te uredbe;

(c) za nasprotno stranko se uporabljajo isti postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja kot za investicijsko podjetje;

(d) nasprotna stranka ima sedež v isti državi članici kot investicijsko podjetje;

(e) ni trenutne ali predvidene pomembne, praktične ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala ali za odplačilo obveznosti od nasprotne stranke k investicijskemu podjetju.

4. Z odstopanjem od tega oddelka lahko investicijsko podjetje po odobritvi pristojnega organa izračuna vrednost izpostavljenosti pogodb o izvedenih finančnih instrumentih iz Priloge II k Uredbi (EU) št. 575/2013 in za posle iz točk (b) do (f) odstavka 1 tega člena z uporabo eno od metod iz oddelka 3, 4 ali 5 poglavja 6 naslova II dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, povezane kapitalske zahteve pa izračuna tako, da vrednost izpostavljenosti pomnoži z dejavnikom tveganja, opredeljenim glede na vrsto nasprotne stranke, kot je določeno v razpredelnici 2 v členu 26 te uredbe.

Investicijska podjetja, ki so vključena v nadzor na konsolidirani podlagi v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013, lahko povezano kapitalsko zahtevo izračunajo tako, da zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunane v skladu z oddelkom 1 poglavja 2 naslova II dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, pomnožijo z 8 %.

5. Kadar investicijsko podjetje uporabi odstopanje iz odstavka 4 tega člena, uporabi tudi faktor prilagoditve kreditnega vrednotenja (CVA), tako da kapitalsko zahtevo, izračunano v skladu z odstavkom 2 tega člena, pomnoži s CVA, izračunanim v skladu s členom 32.

Namesto uporabe multiplikatorja faktorja CVA lahko investicijsko podjetje, ki je vključeno v nadzor na konsolidirani podlagi v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013, izračuna kapitalske zahteve za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja v skladu z naslovom VI dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 26

Izračun K-TCD

Za namene izračuna K-TCD se kapitalska zahteva določi po naslednji formuli:

$$\text{kapitalska zahteva} = \alpha \bullet EV \bullet RF \bullet CVA$$

pri čemer je:

$\alpha = 1{,}2$

EV = vrednost izpostavljenosti, izračunana v skladu s členom 27

RF = dejavnik tveganja, opredeljen glede na vrsto nasprotne stranke, kot je določeno v razpredelnici 2, in

CVA = prilagoditev kreditnega vrednotenja, izračunana v skladu s členom 32.

Razpredelnica 2

Vrsta nasprotne stranke	Dejavnik tveganja
Centralne ravni držav, centralne banke in organi javnega sektorja	1,6 %
Kreditne institucije in investicijska podjetja	1,6 %
Druge nasprotne stranke	8 %

Člen 27

Izračun vrednosti izpostavljenosti

Vrednost izpostavljenosti se izračuna po naslednji formuli:

$$\text{vrednost izpostavljenosti} = \max.(0; RC + PFE - C)$$

pri čemer je:

RC = nadomestitveni stroški iz člena 28;

PFE = potencialna prihodnja izpostavljenost iz člena 29 in

C = zavarovanje iz člena 30.

Nadomestitveni stroški (RC) in zavarovanje (C) se uporabljajo za vse posle iz člena 25.

Potencialna prihodnja izpostavljenost (PFE) se uporablja samo za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih.

Investicijsko podjetje lahko izračuna eno samo vrednost izpostavljenosti na ravni niza pobotov za vse posle, ki jih zajema pogodba o pobotu pod pogoji iz člena 31. Kadar kateri koli od teh pogojev ni izpolnjen, investicijsko podjetje vsak posel obravnava, kot da je samostojen niz pobotov.

Člen 28

Nadomestitveni stroški (RC)

Nadomestitveni stroški iz člena 27 se določijo na naslednji način:

(a) za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih se RC določijo kot CMV;

(b) za posle z dolgim rokom poravnave se RC določijo kot znesek poravnave v denarnih sredstvih, ki ga investicijsko podjetje plača ali prejme ob poravnavi. Denarna sredstva, ki jih investicijsko podjetje prejme, se obravnavajo kot pozitiven znesek, denarna sredstva, ki jih plača, pa kot negativen znesek;

(c) za repo posle in posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev in blaga se RC določijo kot znesek posojenih ali izposojenih denarnih sredstev; denarna sredstva, ki jih investicijsko podjetje posodi, se obravnavajo kot pozitiven znesek, denarna sredstva, ki si jih investicijsko podjetje izposodi, pa kot negativen znesek;

(d) za posle financiranja vrednostnih papirjev, pri katerih sta oba dela posla vrednostna papirja, se RC določijo s CMV vrednostnega papirja, ki ga posodi investicijsko podjetje; CMV se poveča z uporabo prilagoditve za nestanovitnost iz razpredelnice 4 v členu 30;

(e) za posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja in za posojila iz točke (g) člena 25(1), se RC določijo s knjižno vrednostjo sredstev v skladu z veljavnim računovodskim okvirom.

Člen 29

Potencialna prihodnja izpostavljenost

1. Potencialna prihodnja izpostavljenost (PFE) iz člena 27 se izračuna za vsak izvedeni finančni instrument kot zmnožek:

(a) efektivne hipotetične vrednosti (EN) posla, določene v skladu z odstavki 2 do 6 tega člena, in

(b) nadzornega faktorja (SF), določenega v skladu z odstavkom 7 tega člena.

2. Efektivna hipotetična vrednost (EN) je zmnožek hipotetičnega zneska, izračunanega v skladu z odstavkom 3, njegovega trajanja, izračunanega v skladu z odstavkom 4, in njegove nadzorniške delte, izračunane v skladu z odstavkom 6.

3. Hipotetični znesek se določi, razen če je jasno naveden in določen do zapadlosti, na naslednji način:

(a) za pogodbe o deviznih izvedenih finančnih instrumentih se hipotetični znesek določi kot hipotetični znesek deviznega dela pogodbe, pretvorjena v domačo valuto če sta oba dela deviznega izvedenega finančnega instrumenta denominirana v tuji valuti, se hipotetični znesek vsakega dela pretvori v domačo valuto in del, ki ima višjo vrednost v domači valuti, je hipotetični znesek;

(b) za pogodbe o izvedenih lastniških finančnih instrumentih in pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih na blago ter pravice do emisij in njihove izvedene finančne instrumente se hipotetični znesek opredeli kot zmnožek tržne cene ene enote instrumenta in števila enot, na katerih temelji posel;

(c) za posle z več izplačili, ki so odvisni od stanja, vključno z digitalnimi opcijami ali terminskimi posli odkupa do ciljne akumulirane vrednosti dobička, investicijsko podjetje izračuna hipotetični znesek za vsako stanje in uporabi najvišji rezultat izračuna;

(d) če je hipotetična vrednost formula tržnih vrednosti, investicijsko podjetje vnese CMV, da določi hipotetični znesek posla;

(e) za zamenjave s spremenljivo hipotetično vrednostjo, kot so amortizacijske in akrecijske zamenjave, investicijska podjetja uporabijo povprečno hipotetično vrednost v preostalem času do zapadlosti zamenjave kot hipotetični znesek posla;

(f) zamenjave z vzvodom se pretvorijo v hipotetični znesek enakovredne zamenjave brez vzvoda, tako da se vsi tečaji zamenjave pomnožijo s posameznim faktorjem, navedeni hipotetični znesek pa se pomnoži s faktorjem obrestnih mer, da se določi hipotetični znesek;

(g) za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, pri katerih se glavnica večkrat zamenja, se hipotetični znesek pomnoži s številom zamenjav glavnice v pogodbi o izvedenih finančnih instrumentih, da se določi hipotetični znesek.

4. Hipotetični znesek pogodb na obrestno mero in pogodb o kreditnih izvedenih finančnih instrumentih za čas do zapadlosti (v letih) teh pogodb se prilagodi v skladu s trajanjem, določenim po naslednji formuli:

trajanje=((1−zap(–0,05•čas do zapadlosti)))/0,05

Za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, razen pogodb na obrestno mero in pogodb o kreditnih izvedenih finančnih instrumentih, je trajanje 1.

5. Zapadlost pogodbe je najkasnejši datum, na katerega se pogodba še lahko izvrši.

Če se izvedeni finančni instrument navezuje na vrednost drugega obrestnega ali kreditnega instrumenta, se časovno obdobje določi na podlagi osnovnega instrumenta.

Za opcije je zapadlost najkasnejši pogodbeni datum uveljavitve, ki je določen v pogodbi.

Za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, ki so zasnovane tako, da se na določene datume poravnajo vse neporavnane izpostavljenosti in se pogoji ponastavijo tako, da je poštena vrednost pogodbe enaka nič, je preostala zapadlost enaka času do datuma naslednje ponastavitve.

6. Nadzorniško delto opcij in opcij na zamenjavo obrestnih mer lahko po odobritvi pristojnih organov izračuna investicijsko podjetje samo z uporabo ustreznega modela. Model oceni stopnjo spremembe vrednosti opcije glede na majhne spremembe tržne vrednosti osnovnega instrumenta. Za posle, ki ne vključujejo opcij in opcij na zamenjavo obrestnih mer, ali če pristojni organi niso odobrili modela, je delta 1.

7. Nadzorni faktor (SF) za posamezne kategorije sredstev se določi v skladu z naslednjo razpredelnico:

Razpredelnica 3

Kategorija sredstev	Nadzorni faktor
Obrestna mera	0,5 %
Tuja valuta	4 %
Kredit	1 %
Delnice posameznega izdajatelja	32 %
Delniški indeks	20 %
Blago in pravica do emisije	18 %
Drugo	32 %

8. Potencialna prihodnja izpostavljenost niza pobotov je vsota potencialne prihodnje izpostavljenosti vseh poslov, vključenih v niz pobotov, pomnožena z:

(a) 0,42 za nize pobotov poslov s finančnimi in nefinančnimi nasprotnimi strankami, za katere je zavarovanje zagotovljeno dvostransko z nasprotno stranko, če se to zahteva, v skladu s pogoji iz člena 11 Uredbe (EU) št. 648/2012;

(b) 1 za druge nize pobotov.

Člen 30

Zavarovanje

1. Za vsako zavarovanje v dvostranskih poslih in poslih s kliringom iz člena 25 se uporabljajo prilagoditve za nestanovitnost v skladu z naslednjo razpredelnico:

Razpredelnica 4

Kategorija sredstev		Prilagoditev za nestanovitnost – repo posli	Prilagoditev za nestanovitnost – drugi posli
Dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale enote centralne ravni držav ali centralne banke	≤ 1 leto	0,707 %	1 %
	> 1 leto ≤ 5 let	2,121 %	3 %
	> 5 let	4,243 %	6 %
Dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdali drugi subjekti	≤ 1 leto	1,414 %	2 %
	> 1 leto ≤ 5 let	4,243 %	6 %
	> 5 let	8,485 %	12 %
Pozicije v listinjenju	≤ 1 leto	2,828 %	4 %
	> 1 leto ≤ 5 let	8,485 %	12 %
	> 5 let	16,970 %	24 %
Lastniški instrumenti, ki kotirajo na borzi, in zamenljivi vrednostni papirji		14,143 %	20 %
Drugi vrednostni papirji in blago		17,678 %	25 %
Zlato		10,607 %	15 %
Denarna sredstva		0 %	0 %

Za namene razpredelnice 4 pozicije v listinjenju ne vključujejo pozicij v relistinjenju.

Pristojni organi lahko spremenijo prilagoditev za nestanovitnost za nekatere vrste blaga, pri katerih obstajajo različne ravni nestanovitnosti cen. O takih odločitvah uradno obvestijo EBA in hkrati navedejo razloge za spremembe.

2. Vrednost zavarovanja se določi na naslednji način:

(a) za namene točk (a), (e) in (g) člena 25(1) z zneskom zavarovanja, ki ga investicijsko podjetje prejme od nasprotne stranke, zmanjšanim v skladu z razpredelnico 4;

(b) za posle iz točk (b), (c), (d) in (f) člena 25(1) z vsoto CMV dela vrednostnih papirjev in neto zneska zavarovanja, ki ga da ali prejme investicijsko podjetje.

Za posle financiranja vrednostnih papirjev, pri katerih sta oba dela posla vrednostna papirja, se zavarovanje določi s CMV vrednostnega papirja, ki si ga izposodi investicijsko podjetje.

Kadar investicijsko podjetje kupuje ali je posodilo vrednostni papir, se CMV vrednostnega papirja obravnava kot negativen znesek in se zmanjša na večji negativen znesek z uporabo prilagoditve za nestanovitnost iz razpredelnice 4. Če investicijsko podjetje prodaja ali si je izposodilo vrednostni papir, se CMV vrednostnega papirja obravnava kot pozitiven znesek in se zmanjša z uporabo prilagoditve za nestanovitnost iz razpredelnice 4.

Kadar pogodba o pobotu zajema različne vrste poslov pod pogoji iz člena 31, se veljavne prilagoditve za nestanovitnost za „druge posle“ iz razpredelnice 4 uporabijo za zadevne zneske, izračunane v skladu s točkama (a) in (b) prvega pododstavka, za vsakega izdajatelja v posamezni kategoriji sredstev.

3. V primeru valutne neusklajenosti med poslom in prejetim ali danim zavarovanjem se uporabi dodatna 8-odstotna prilagoditev za nestanovitnost za valutno neusklajenost.

Člen 31

Pobot

Za namene tega oddelka lahko investicijsko podjetje, prvič, obravnava popolnoma ujemajoče se pogodbe, vključene v pogodbo o pobotu, kot eno samo pogodbo, katere hipotetična vrednost je enaka neto prejemkom, drugič, pobota druge posle, ki so predmet novacije, v kateri so vse obveznosti med investicijskim podjetjem in njegovo nasprotno stranko avtomatično združene, tako da se z novacijo prejšnje bruto obveznosti nadomestijo z enim samim neto zneskom, in tretjič, pobota druge posle, pri katerih investicijsko podjetje dokaže, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) pogodba o pobotu z nasprotno stranko ali druga pogodba, s katero se vzpostavi ena pravna obveznost, zajema vse vključene posle, tako da bi bilo investicijsko podjetje upravičeno do prejetja ali zavezano k plačilu samo neto vsote pozitivne in negativne tekoče tržne vrednosti vključenih posameznih poslov, če bi prišlo do neizpolnitve obveznosti nasprotne stranke zaradi česar koli od naslednjega:

  (i) neplačila;

  (ii) stečaja;

  (iii) likvidacije, ali

  (iv) podobnih okoliščin;

(b) pogodba o pobotu ne vsebuje nobene klavzule, ki v primeru neplačila nasprotne stranke dovoljuje nasprotni stranki, ki ni neplačnik, da plačuje samo omejene zneske ali sploh ne plačuje v korist stranke, ki je neplačnik, čeprav je ta neto upnik;

(c) investicijsko podjetje je pridobilo neodvisno, pisno in obrazloženo pravno mnenje, iz katerega izhaja, da bi v primeru pravnega spora glede pogodbe o pobotu njegove terjatve in obveznosti bile enakovredne tistim iz točke (a) po naslednji pravni ureditvi:

  (i) pravu jurisdikcije, v kateri ima nasprotna stranka sedež;

  (ii) če je udeležena tuja podružnica nasprotne stranke, po pravu jurisdikcije, v kateri se nahaja podružnica;

  (iii) pravu, ki ureja posamezne posle, vključene v pogodbo o pobotu, ali

  (iv) pravu, ki ureja katero koli pogodbo ali dogovor, ki je potreben za učinkovanje pobota.

Člen 32

Prilagoditev kreditnega vrednotenja

Za namene tega oddelka CVA pomeni prilagoditev portfelja poslov z nasprotno stranko na vrednotenje po srednji tržni vrednosti, ki za investicijsko podjetje odraža CMV kreditnega tveganja nasprotne stranke, ne odraža pa CMV kreditnega tveganja investicijskega podjetja za nasprotno stranko.

CVA je 1,5 za vse posle, razen za naslednje posle, za katere je CVA 1:

(a) posle z nefinančnimi nasprotnimi strankami, kot so opredeljene v točki 9 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012, ali nefinančnimi nasprotnimi strankami s sedežem v tretji državi, če ti posli ne presegajo praga kliringa, kot je določeno v členu 10(3) in (4) navedene uredbe;

(b) posle znotraj skupine, kot so določeni v členu 3 Uredbe (EU) št. 648/2012;

(c) posle z dolgim rokom poravnave;

(d) posle financiranja vrednostnih papirjev, vključno s posli kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, razen če pristojni organ določi, da so izpostavljenosti investicijskega podjetja tveganju CVA, ki izhajajo iz zadevnih poslov, pomembne, in

(e) posojila iz točke (g) člena 25(1).

Oddelek 2

Dnevni tok trgovanja

Člen 33

Merjenje DTF za namen izračuna K-DTF

1. Za namen izračuna K-DTF je DTF drseče povprečje vrednosti skupnega dnevnega toka trgovanja, merjeno vsak celoten delovni dan v preteklih devetih mesecih, razen v zadnjih treh mesecih.

DTF je aritmetična sredina dnevnih vrednosti za preostalih šest mesecev.

K-DTF se izračuna na prvi delovni dan posameznega meseca.

2. DTF se meri kot vsota absolutne vrednosti nakupov in absolutne vrednosti prodaj za denarne posle in izvedene finančne instrumente v skladu z naslednjim:

(a) za denarne posle je vrednost znesek, plačan ali prejet za posamezni posel;

(b) za izvedene finančne instrumente je vrednost posla hipotetični znesek pogodbe.

Hipotetični znesek obrestnih izvedenih finančnih instrumentov se prilagodi za čas do zapadlosti (v letih) navedenih pogodb. Hipotetični znesek se pomnoži s trajanjem, določenim po naslednji formuli:

trajanje = čas do zapadlosti (v letih)/10

3. DTF ne vključuje poslov, ki jih izvrši investicijsko podjetje za namen zagotavljanja storitev upravljanja portfelja v imenu investicijskih skladov.

DTF vključuje posle investicijskega podjetja, ki jih to izvrši v svojem imenu za svoj račun ali za račun stranke.

4. Kadar je investicijsko podjetje imelo dnevni tok trgovanja manj kot devet mesecev, za obdobje iz odstavka 1 za izračun K-DTF uporabi pretekle podatke o DTF, takoj ko so taki podatki na razpolago. Pristojni organ lahko manjkajoče pretekle podatkovne točke nadomesti z regulativnimi določitvami na podlagi napovedi poslovanja, ki jih je investicijsko podjetje predložilo v skladu s členom 7 Direktive 2014/65/EU.

POGLAVJE 5

Okoljski in socialni cilji

Člen 34

Bonitetna obravnava sredstev, izpostavljenih dejavnostim, povezanim z okoljskimi ali socialnimi cilji

1. EBA po posvetovanju z Evropskim odborom za sistemska tveganja na podlagi dostopnih podatkov in ugotovitev strokovne skupine Komisije na visoki ravni za financiranje trajnostne rasti oceni, ali bi bila za sredstva, izpostavljena dejavnostim, ki so v veliki meri povezane z okoljskimi ali socialnimi cilji, z bonitetnega vidika utemeljena posebna bonitetna obravnava v obliki prilagojenih faktorjev K ali prilagojenih koeficientov za faktor K. EBA oceni zlasti naslednje:

(a) metodološke možnosti za ocenjevanje izpostavljenosti razredov sredstev dejavnostim, ki so v veliki meri povezane z okoljskimi ali socialnimi cilji;

(b) posebne profile tveganja za sredstva, izpostavljena dejavnostim, ki so v veliki meri povezane z okoljskimi ali socialnimi cilji;

(c) tveganja, povezana z zmanjšanjem vrednosti sredstev zaradi regulativnih sprememb, kot je blaženje podnebnih sprememb;

(d) morebitne učinke posebne bonitetne obravnave sredstev, izpostavljenih dejavnostim, ki so v veliki meri povezane z okoljskimi ali socialnimi cilji, na finančno stabilnost.

2. EBA Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji do 26. decembra 2021 predloži poročilo o svojih ugotovitvah.

3. Komisija na podlagi poročila iz odstavka 2 Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predloži zakonodajni predlog.

DEL 4

TVEGANJE KONCENTRACIJE

Člen 35

Obveznost spremljanja

1. Investicijska podjetja v skladu s tem delom spremljajo in nadzorujejo svoje tveganje koncentracije z zanesljivimi administrativnimi in računovodskimi postopki ter učinkovitimi mehanizmi notranje kontrole.

2. Za namene tega dela izraza „kreditna institucija“ in „investicijsko podjetje“ vključujeta vsako zasebno ali javno podjetje, vključno s podružnicami takih podjetij, če bi bila ta podjetja, če bi bila ustanovljena v Uniji, kreditne institucije ali investicijska podjetja, kakor je opredeljeno v tej uredbi, in če so ta podjetja pridobila dovoljenje za opravljanje storitev v tretji državi, ki uporablja zahteve glede bonitetnega nadzora in regulativne zahteve, ki so vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji.

Člen 36

Izračun vrednosti izpostavljenosti

1. Investicijska podjetja, ki ne izpolnjujejo pogojev za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1), za namen tega dela izračuna vrednost izpostavljenosti do stranke ali skupine povezanih strank, tako da sešteje naslednje postavke:

(a) pozitivni presežek dolgih pozicij investicijskega podjetja nad njegovimi kratkimi pozicijami v vseh finančnih instrumentih trgovalne knjige, ki jih izda zadevna stranka, pri čemer se neto pozicija za vsak instrument izračuna v skladu z določbami iz točk (a), (b) in (c) člena 22.

(b) vrednost izpostavljenosti pogodb in poslov iz člena 25(1) z zadevno stranko, izračunano na način, določen v členu 27.

Za namene točke (b) prvega pododstavka investicijsko podjetje, ki za namene zahteve za faktor K RtM izračuna kapitalske zahteve za pozicije iz trgovalne knjige v skladu s pristopom iz člena 23, izračuna neto pozicijo za namene tveganja koncentracije navedenih pozicij v skladu z določbami iz točke (a) člena 22;

Za namene točke (b) prvega pododstavka tega odstavka investicijsko podjetje, ki za namene K-TCD izračuna kapitalske zahteve z uporabo metod iz člena 25(4) te uredbe, izračuna vrednost izpostavljenosti takih pogodb in poslov iz točke 25 (1) te uredbe z uporabo metod, določenih v oddelku 3, 4 ali 5 poglavja 6 naslova II dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Vrednost izpostavljenosti do skupine povezanih strank se izračuna tako, da se seštejejo izpostavljenosti do posameznih strank v skupini, ki se obravnavajo kot ena sama izpostavljenost.

3. Pri izračunu vrednosti izpostavljenosti do stranke ali skupine povezanih strank investicijsko podjetje sprejme razumne ukrepe za opredelitev osnovnih sredstev v zadevnih poslih in nasprotne stranke osnovnih izpostavljenosti.

Člen 37

Omejitve v zvezi s tveganjem koncentracije in presežkom vrednosti izpostavljenosti

1. Za investicijsko podjetje je omejitev v zvezi s tveganjem koncentracije vrednosti izpostavljenosti do posamezne stranke ali skupine povezanih strank 25 % njegovega kapitala.

Kadar je ta posamezna stranka kreditna institucija ali investicijsko podjetje ali če skupina povezanih strank vključuje eno ali več kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, je omejitev v zvezi s tveganjem koncentracije višja od 25 % kapitala investicijskega podjetja ali 150 milijonov EUR, če je za vsoto vrednosti izpostavljenosti do vseh povezanih strank, ki niso kreditne institucije ali investicijska podjetja, omejitev v zvezi s tveganjem koncentracije še vedno 25 % kapitala investicijskega podjetja.

Kadar znesek 150 milijonov EUR presega 25 % kapitala investicijskega podjetja, omejitev v zvezi s tveganjem koncentracije ne presega 100 % kapitala investicijskega podjetja.

2. Kadar so vrednosti iz odstavka 1 presežene, investicijsko podjetje izpolni obveznost obveščanja iz člena 38 in izpolni kapitalsko zahtevo glede presežka vrednosti izpostavljenosti v skladu s členom 39.

Investicijska podjetja izračunajo presežek vrednosti izpostavljenosti do posamezne stranke ali skupine povezanih strank v skladu z naslednjo formulo:

$$\text{presežek vrednosti izpostavljenosti} = EV - L$$

pri čemer je:

EV = vrednost izpostavljenosti, izračunana na način, določen v členu 36, in

L = omejitev v zvezi s tveganjem koncentracije, kot je določena v odstavku 1 tega člena.

3. Vrednost izpostavljenosti do posamezne stranke ali skupine povezanih strank ne presega:

(a) 500 % kapitala investicijskega podjetja, kadar od pojava presežka preteče 10 dni ali manj;

(b) skupaj 600 % kapitala investicijskega podjetja za vsa preseganja, ki trajajo več kot 10 dni.

Člen 38

Obveznost obveščanja

1. Kadar se omejitve iz člena 37 presežejo, investicijsko podjetje pristojnim organom nemudoma sporoči znesek presežka in ime zadevne posamezne stranke ter, kadar je ustrezno, ime zadevne skupine povezanih strank.

2. Pristojni organi lahko investicijskemu podjetju odobrijo omejeno časovno obdobje, v katerem mora zagotoviti spoštovanje omejitve iz člena 37.

Člen 39

Izračun K-CON

1. Kapitalska zahteva K-CON je skupni znesek kapitalske zahteve, izračunane za vsako stranko ali skupino povezanih strank kot kapitalska zahteva iz ustrezne vrstice v stolpcu 1 razpredelnice 6, ki predstavlja del skupnega posameznega presežka, pomnoženega z:

(a) 200 %, kadar presežek ne traja več kot 10 dni;

(b) ustreznim faktorjem iz stolpca 2 razpredelnice 6 po 10 dneh od nastanka presežka z razvrstitvijo vsakega dela presežka v ustrezno vrstico v stolpcu 1 razpredelnice 6.

2. Kapitalska zahteva za presežek iz odstavka 1 se izračuna v skladu z naslednjo formulo:

$$\mathrm{OFRE} = \frac{\mathrm{OFR}}{\mathrm{EV}} \cdot \mathrm{EVE}$$

pri čemer je:

OFRE = kapitalska zahteva za presežek;

OFR = kapitalska zahteva izpostavljenosti do posamezne stranke ali skupine povezanih strank, ki se izračuna tako, da se seštejejo kapitalske zahteve izpostavljenosti do posameznih strank v skupini, ki se obravnavajo kot ena sama izpostavljenost;

EV = vrednost izpostavljenosti, izračunana na način, določen v členu 36;

EVE = presežek vrednosti izpostavljenosti, izračunan na način, določen v členu 37(2).

Za namene izračuna K-CON kapitalske zahteve izpostavljenosti, ki izhajajo iz pozitivnega presežka dolgih pozicij investicijskega podjetja nad njegovimi kratkimi pozicijami v vseh finančnih instrumentih trgovalne knjige, ki jih izda zadevna stranka, pri čemer se neto pozicija vsakega instrumenta izračuna v skladu z določbami iz točk (a), (b) in (c) člena 22, vključujejo samo zahteve za posebno tveganje.

Investicijsko podjetje, ki za namene zahteve za faktor K RtM izračuna kapitalske zahteve za pozicije iz trgovalne knjige v skladu s pristopom iz člena 23, izračuna kapitalsko zahtevo izpostavljenosti za namen tveganja koncentracije navedenih pozicij v skladu z določbami iz točke (a) člena 22.

Razpredelnica 6

Stolpec 1: Presežek vrednosti izpostavljenosti kot odstotek kapitala	Stolpec 2: Faktorji
do 40 %	200 %
od 40 % do 60 %	300 %
od 60 % do 80 %	400 %
od 80 % do 100 %	500 %
od 100 % do 250 %	600 %
nad 250 %	900 %

Člen 40

Postopki, ki investicijskim podjetjem preprečujejo izogibanje kapitalski zahtevi K-CON

1. Investicijska podjetja izpostavljenosti, ki presegajo omejitev iz člena 37(1), ne prenesejo začasno na drugo podjetje, ki je lahko del iste skupine ali ne, ali ne sklepajo navideznih poslov za odpravo teh izpostavljenosti v 10-dnevnem obdobju iz člena 39 in ustvarjajo nove izpostavljenosti.

2. Investicijska podjetja vzdržujejo sisteme, ki zagotavljajo, da se vsak prenos iz odstavka 1 nemudoma sporoči pristojnim organom.

Člen 41

Izključitve

1. Naslednje izpostavljenosti so izključene iz zahtev iz člena 37:

(a) izpostavljenosti, ki se v celoti odštejejo od kapitala investicijskega podjetja;

(b) izpostavljenosti, ki nastanejo med običajnim potekom poravnave plačilnih storitev, poslov v tuji valuti, poslov z vrednostnimi papirji in opravljanjem storitev prenosa denarja;

(c) izpostavljenosti, ki predstavljajo terjatve do:

   (i) enot centralne ravni držav, centralnih bank, subjektov javnega sektorja, mednarodnih organizacij ali multilateralnih razvojnih bank, in izpostavljenosti, za katere jamčijo ali ki se pripišejo tem osebam, kadar se tem izpostavljenostim dodeli utež tveganja 0 % v skladu s členi 114 do 118 Uredbe (EU) št. 575/2013;

   (ii) regionalnih in lokalnih ravni držav, ki so članice Evropskega gospodarskega prostora (EGP);

   (iii) centralnih nasprotnih strank in prispevkov v jamstveni sklad centralnih nasprotnih strank.

2. Pristojni organi lahko iz uporabe člena 37 v celoti ali delno izvzamejo naslednje izpostavljenosti:

(a) krite obveznice;

(b) izpostavljenosti investicijskega podjetja do njegovega obvladujočega podjetja, drugih odvisnih podjetij tega obvladujočega podjetja ali lastnih odvisnih podjetij, kolikor se ta podjetja nadzorujejo na konsolidirani podlagi v skladu s členom 7 te uredbe ali z Uredbo (EU) št. 575/2013 ali pa se nadzorujejo glede izpolnjevanja zahtev preskusa kapitala skupine v skladu s členom 8 te uredbe ali se nadzorujejo v skladu z enakovrednimi standardi, ki veljajo v tretji državi, in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

   (i) ni trenutnih ali predvidenih pomembnih, praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti s strani obvladujočega podjetja in

   (ii) postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja obvladujočega podjetja vključujejo subjekt finančnega sektorja.

Člen 42

Izvzetje za trgovce z blagom in pravicami do emisij

1. Določbe tega dela se ne uporabljajo za trgovce z blagom in pravicami do emisij, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) druga nasprotna stranka je nefinančna nasprotna stranka;

(b) za obe nasprotni stranki se uporabljajo ustrezni centralizirani postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja;

(c) za posel se lahko oceni, da zmanjšuje tveganja, ki so neposredno povezana s poslovno dejavnostjo ali dejavnostjo financiranja zakladnice nefinančne nasprotne stranke ali te skupine.

2. Investicijska podjetja obvestijo pristojni organ, preden uporabijo izvzetje iz odstavka 1.

DEL 5

LIKVIDNOST

Člen 43

Likvidnostna zahteva

1. Investicijska podjetja imajo znesek likvidnih sredstev, ki je enak najmanj eni tretjini zahteve na podlagi stalnih splošnih stroškov, izračunani v skladu s členom 13(1).

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka lahko pristojni organi investicijska podjetja, ki izpolnjujejo pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1), izvzamejo iz uporabe prvega pododstavka tega odstavka in o tem ustrezno obvestijo EBA.

Za namene prvega pododstavka so likvidna sredstva kar koli od naslednjega, brez omejitev glede njihove sestave:

(a) sredstva iz členov 10 do 13 Delegirane uredbe (EU) 2015/61 pod istimi pogoji glede merila primernosti in z enakimi veljavni odbitki, kot so določeni v navedenih členih;

(b) sredstva iz člena 15 Delegirane uredbe (EU) 2015/61 do absolutnega zneska 50 milijonov EUR ali enakovrednega zneska v domači valuti pod istimi pogoji glede merila primernosti, razen zneska praga v višini 500 milijonov EUR iz člena 15(1) navedene uredbe, in z enakimi veljavni odbitki, kot so določeni v navedenem členu;

(c) finančni instrumenti, ki niso zajeti v točkah (a) in (b) tega pododstavka, s katerimi se trguje na mestu trgovanja in za katere obstaja likvidni trg, kot je opredeljen v točki 17 člena 2(1) Uredbe (EU) št. 600/2014 ter v členih 1 do 5 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/567 ([26]), pri čemer se uporabi 55-odstotni odbitek;

(d) neobremenjene kratkoročne vloge v kreditni instituciji.

2. Denarna sredstva, kratkoročne vloge in finančni instrumenti, ki pripadajo strankam, tudi če jih ima investicijsko podjetje v svojem imenu, se ne obravnavajo kot likvidna sredstva za namene odstavka 1.

3. Za namene odstavka 1 tega člena lahko investicijska podjetja, ki izpolnjujejo pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1) te uredbe, in investicijska podjetja, ki ne izpolnjujejo pogojev za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1) te uredbe, vendar ne opravljajo nobene dejavnosti iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, v svoja likvidna sredstva vključijo tudi terjatve do kupcev ter opravnine ali provizije, ki jih je treba poravnati v 30 dneh, kadar navedene terjatve izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) predstavljajo do največ eno tretjino minimalnih likvidnostnih zahtev iz odstavka 1 tega člena;

(b) ne štejejo se v morebitne dodatne likvidnostne zahteve, ki jih predpiše pristojni organ za tveganja, značilna za podjetje, v skladu s točko (k) člena 39(2) Direktive (EU) 2019/2034;

(c) zanje se uporabi 50-odstotni odbitek.

4. Za namene drugega pododstavka odstavka 1 EBA v posvetovanju z ESMA izda smernice, v katerih podrobneje opredeli merila, ki jih pristojni organi lahko upoštevajo pri izvzetju investicijskih podjetij, ki izpolnjujejo pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1), iz likvidnostne zahteve.

Člen 44

Začasno zmanjšanje likvidnostne zahteve

1. V izjemnih okoliščinah in po odobritvi pristojnega organa lahko investicijska podjetja zmanjšajo znesek likvidnih sredstev.

([26]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/567 z dne 18. maja 2016 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z opredelitvijo pojmov, preglednostjo, stiskanjem portfelja ter nadzornimi ukrepi glede poseganja v zvezi s produkti in pozicij (UL L 87, 31.3.2017, str. 90).

2. Skladnost z likvidnostno zahtevo iz člena 43(1) se ponovno vzpostavi v 30 dneh od prvotnega zmanjšanja.

Člen 45

Jamstva strankam

Investicijska podjetja povečajo likvidna sredstva za 1,6 % skupnega zneska jamstev, danih strankam.

DEL 6

RAZKRITJA INVESTICIJSKIH PODJETIJ

Člen 46

Področje uporabe

1. Investicijska podjetja, ki ne izpolnjujejo pogojev za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1), javno razkrijejo informacije, določene v tem delu, istega dne, kot objavijo svoje letne računovodske izkaze.

2. Investicijska podjetja, ki izpolnjujejo pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1) in izdajo instrumente dodatnega temeljnega kapitala, javno razkrijejo informacije iz členov 47, 49 in 50 istega dne, kot objavijo svoje letne računovodske izkaze.

3. Kadar investicijsko podjetje ne izpolnjuje več vseh pogojev za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1), javno razkrije informacije, določene v tem delu, od poslovnega leta, ki sledi poslovnemu letu, v katerem več ni izpolnjevalo zadevnih pogojev.

4. Investicijska podjetja lahko določijo primeren medij in mesto, da učinkovito izpolnijo zahteve po razkritju iz odstavkov 1 in 2. Vsa razkritja se posredujejo na enem mediju ali mestu, če je to mogoče. Če se iste ali podobne informacije razkrijejo v dveh ali več medijih, vsak medij vključuje sklic na take informacije, ki so bile objavljene v drugih medijih.

Člen 47

Cilji in politike upravljanja tveganj

Investicijska podjetja v skladu s členom 46 razkrijejo svoje cilje in politike upravljanja tveganj za vsako posamezno vrsto tveganja iz delov 3, 4 in 5, vključno s povzetkom strategij in procesov za upravljanje teh tveganj in strnjeno izjavo o tveganjih, ki jo potrdi upravljalni organ investicijskega podjetja in v kateri je kratko in jedrnato opisan celoten profil tveganosti investicijskega podjetja, povezan s poslovno strategijo.

Člen 48

Upravljanje

Investicijska podjetja v skladu s členom 46 razkrijejo naslednje informacije glede ureditev notranjega upravljanja:

(a) število direktorskih mest, ki jih zasedajo člani upravljalnega organa;

(b) politiko glede raznolikosti pri izboru članov upravljalnega organa, splošne in konkretne cilje te politike ter v kolikšni meri so bili doseženi;

(c) ali je investicijsko podjetje ustanovilo ločen odbor za tveganja ali ne ter kolikokrat v letu se je odbor za tveganja sestal.

Člen 49

Kapital

1. Investicijska podjetja v skladu s členom 46 razkrijejo naslednje informacije v zvezi s svojim kapitalom:

(a) celovito uskladitev postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavk dodatnega temeljnega kapitala, postavk dodatnega kapitala ter veljavnih filtrov in odbitkov, uporabljenih za kapital investicijskega podjetja, ter bilanco stanja v revidiranih računovodskih izkazih investicijskega podjetja;

(b) opis glavnih značilnosti instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala in instrumentov dodatnega temeljnega kapitala ter instrumentov dodatnega kapitala, ki jih izda investicijsko podjetje;

(c) opis vseh omejitev, ki se uporabljajo za izračun kapitala v skladu s to uredbo, ter instrumentov in odbitkov, za katere veljajo te omejitve.

2. EBA ob posvetovanju z ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi predloge za razkritje iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1.

EBA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 26. junija 2021.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 50

Kapitalske zahteve

Investicijska podjetja v skladu s členom 46 te uredbe razkrijejo naslednje informacije v zvezi s svojo skladnostjo z zahtevami iz člena 11(1) te uredbe in člena 24 Direktive (EU) 2019/2034:

(a) povzetek pristopa investicijskega podjetja k ocenjevanju ustreznosti njegovega notranjega kapitala za podporo obstoječih in prihodnjih dejavnosti;

(b) na zahtevo zadevnega pristojnega organa rezultat procesa ocenjevanja ustreznosti notranjega kapitala investicijskega podjetja, vključno s sestavo dodatnega kapitala na podlagi procesa nadzorniškega pregledovanja iz točke (a) člena 39 (2) Direktive (EU) 2019/2034;

(c) izračunane zahteve za faktor K, v skladu s členom 15 te uredbe, v agregatni obliki za RtM, RtF in RtC, na podlagi vsote faktorjev K, ki se uporabljajo, in

(d) zahtevo na podlagi stalnih splošnih stroškov v skladu s členom 13 te uredbe.

Člen 51

Politika in prakse prejemkov

Investicijska podjetja v skladu s členom 46 razkrijejo naslednje informacije v zvezi s svojo politiko in praksami prejemkov, vključno z vidiki, povezanimi z nevtralnostjo glede spola in razlikami v plačah med spoloma, za tiste kategorije zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti investicijskega podjetja:

(a) najpomembnejše značilnosti zasnove sistema prejemkov, vključno s stopnjo variabilnih prejemkov in merili za dodelitev variabilnih prejemkov, politiko izplačila v instrumentih, politiko odloga in merili za dodelitev pravice do izplačila;

(b) razmerje med fiksnimi in variabilnimi prejemki, določeno v skladu s členom 30(2) Direktive (EU) 2019/2034;

(c) združene kvantitativne informacije o prejemkih, razčlenjene glede na višje vodstvo in zaposlene, katerih dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti investicijskega podjetja, pri čemer se navedejo:

  (i) zneski dodeljenih prejemkov za poslovno leto, razdeljeni na fiksne prejemke, vključno z opisom fiksnih delov, in variabilne prejemke, ter število upravičencev;

  (ii) zneski in oblika dodeljenih variabilnih prejemkov, razdeljeni na denarna sredstva, delnice, z delnicami povezane instrumente ter druge vrste prejemkov, ločeno za del, ki je plačan vnaprej, in del, za katerega je plačilo odloženo;

(iii) zneski odloženih prejemkov, dodeljeni za prejšnja obdobja ocenjevanja uspešnosti, razdeljeni na znesek, ki se pridobi v poslovnem letu, in na znesek, ki se pridobi v prihodnjih letih;

(iv) znesek odloženega prejemka, ki zapade v poslovnem letu in ki se izplača med poslovnim letom ter se zmanjša s prilagoditvijo za uspešnost;

(v) zajamčeni variabilni prejemki, dodeljeni med poslovnim letom, in število upravičencev takih prejemkov;

(vi) odpravnine, dodeljene v prejšnjih obdobjih, ki so bile izplačane v zadevnem poslovnem letu;

(vii) zneski odpravnin, dodeljenih med poslovnim letom, razdeljeni na plačane vnaprej in na odložene, ter število upravičencev do teh plačil in najvišje plačilo, dodeljeno eni sami osebi;

(d) informacije o tem, ali se za investicijsko podjetje uporablja odstopanje iz člena 32(4) Direktive (EU) 2019/2034.

Za namene točke (d) prvega pododstavka investicijska podjetja, za katera se uporablja takšno odstopanje, navedejo, ali je bilo odstopanje odobreno na podlagi točke (a) ali točke (b) člena 32(4) Direktive (EU) 2019/2034 ali obeh. Navedejo tudi, za katera načela o prejemkih uporabljajo odstopanja, število zaposlenih, za katere veljajo odstopanja, in njihov skupni prejemek, razdeljen na fiksni in variabilni prejemek.

Ta člen ne vpliva na določbe iz Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ([27]).

Člen 52

Naložbena politika

1. Države članice zagotovijo, da investicijska podjetja, ki ne izpolnjujejo meril iz točke (a) člena 32(4) Direktive (EU) 2019/2034, v skladu s členom 46 te uredbe razkrijejo naslednje:

(a) delež glasovalnih pravic, povezanih z delnicami, ki so v neposredni ali posredni lasti investicijskega podjetja, razčlenjeno po državi članici in sektorju;

(b) popoln opis glasovalnega vedenja na skupščinah podjetij, katerih delnice so v lasti v skladu z odstavkom 2, obrazložitev glasovanja in razmerje predlogov, ki jih predloži upravni oziroma upravljalni organ podjetja in jih je investicijsko podjetje odobrilo, in

(c) obrazložitev uporabe pooblaščenih svetovalnih podjetij;

(d) glasovalne smernice v zvezi s podjetji, katerih delnice so v lasti v skladu z odstavkom 2.

Zahteva po razkritju iz točke (b) prvega pododstavka se ne uporablja, če pogodbeni dogovori vseh delničarjev, ki jih zastopa investicijsko podjetje na skupščini delničarjev, investicijskemu podjetju ne dovolijo, da glasuje v njihovem imenu, razen če delničarji po prejemu dnevnega reda skupščine ne izrazijo svojih izrecnih nalogov za glasovanje.

2. Investicijsko podjetje iz odstavka 1 izpolnjuje navedeni odstavek samo v zvezi z vsakim podjetjem, katerega delnice so sprejete v trgovanje na reguliranem trgu, in samo v zvezi s tistimi delnicami, povezanimi z glasovalnimi pravicami, kadar delež glasovalnih pravic, ki jih ima investicijsko podjetje neposredno ali posredno, presega prag 5 % vseh glasovalnih pravic, povezanih z delnicami, ki jih izda podjetje. Glasovalne pravice se izračunajo na podlagi vseh delnic, povezanih z glasovalnimi pravicami, tudi če je uveljavljanje teh glasovalnih pravic začasno odvzeto.

3. EBA ob posvetovanju z ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi predloge za razkritje iz odstavka 1.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 26. junija 2021.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

([27]) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

Člen 53

Okoljska, socialna in upravljavska tveganja

Od 26. decembra 2022 investicijska podjetja, ki ne izpolnjujejo meril iz člena 32(4) Direktive (EU) 2019/2034, razkrijejo informacije o okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganjih, vključno s fizičnimi tveganji in prehodnimi tveganji, kot so opredeljena v poročilu iz člena 35 Direktive (EU) 2019/2034.

Informacije iz prvega odstavka se v prvem letu razkrijejo enkrat, v drugem letu in v letih, ki sledijo, pa dvakrat letno.

DEL 7

POROČANJE INVESTICIJSKIH PODJETIJ

Člen 54

Zahteve glede poročanja

1. Investicijska podjetja četrtletno poročajo pristojnim organom vse naslednje informacije:

(a) raven in sestavo kapitala;

(b) kapitalske zahteve;

(c) izračun kapitalskih zahtev;

(d) stopnjo dejavnosti v zvezi s pogoji iz člena 12(1), vključno z razčlenitvijo bilance stanja in prihodkov po investicijski storitvi in veljavnem faktorju K;

(e) tveganje koncentracije;

(f) likvidnostne zahteve.

Z odstopanjem od prvega pododstavka investicijska podjetja, ki izpolnjujejo pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1), letno predložijo takšna poročila.

2. Informacije iz točke (e) odstavka 1 vključujejo naslednje stopnje tveganja in se sporočajo pristojnim organom vsaj enkrat letno:

(a) stopnjo tveganja koncentracije, povezano z neplačilom nasprotnih strank in s pozicijami iz trgovalne knjige, po posameznih nasprotnih strankah in na zbirni podlagi;

(b) stopnjo tveganja koncentracije v zvezi s kreditnimi institucijami, investicijskimi podjetji in drugimi subjekti, pri katerih je denar stranke;

(c) stopnjo tveganja koncentracije v zvezi s kreditnimi institucijami, investicijskimi podjetji in drugimi subjekti, pri katerih so deponirani vrednostni papirji stranke;

(d) stopnjo tveganja koncentracije v zvezi s kreditnimi institucijami, pri katerih ima investicijsko podjetje deponirana lastna denarna sredstva;

(e) stopnjo tveganja koncentracije iz naslova dobička;

(f) stopnjo tveganja koncentracije, kot je opisana v točkah (a) do (e), izračunano ob upoštevanju aktivnih in zunajbilančnih postavk, ki niso evidentirane v trgovalni knjigi, poleg izpostavljenosti, ki izhajajo iz pozicij iz trgovalne knjige.

Za namene tega odstavka izraza „kreditna institucija“ in „investicijsko podjetje“ vključujeta zasebno ali javno podjetje, vključno s podružnicami takih podjetij, če bi bila ta podjetja, če bi bila ustanovljena v Uniji, kreditne institucije ali investicijska podjetja, kakor je opredeljeno v tej uredbi, in če so ta podjetja pridobila dovoljenje za opravljanje storitev v tretji državi, ki uporablja zahteve glede bonitetnega nadzora in regulativne zahteve, ki so vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji.

Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena investicijskemu podjetju, ki izpolnjuje pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1), ni treba sporočati informacij iz točke (e) odstavka 1 tega člena in, v kolikor je bilo v skladu z drugim pododstavkom člena 43(1) odobreno izvzetje, iz točke (f) odstavka 1 tega člena.

3. EBA za namene zahtev glede poročanja iz tega člena ob posvetovanju z ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da določi:

(a) obrazce;

(b) datume poročanja in opredelitve pojmov ter povezana navodila z opisom, kako se ti obrazci uporabljajo.

Osnutki izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka so jedrnati in sorazmerni z naravo, obsegom in kompleksnostjo dejavnosti investicijskih podjetij, ob upoštevanju razlike v ravni podrobnosti informacij, ki jih predloži investicijsko podjetje, ki izpolnjuje pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1).

EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka do 26. decembra 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov iz tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 55

Zahteve glede poročanja za določena investicijska podjetja za namene pragov iz člena 1(2) te uredbe in točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Investicijska podjetja, ki opravljajo katero koli dejavnost iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, mesečno preverjajo vrednost svoje bilančne vsote in te informacije četrtletno poročajo pristojnemu organu, če je skupna vrednost njihovih konsolidiranih sredstev enaka ali presega 5 milijard EUR, izračunano kot povprečje preteklih 12 mesecev. Pristojni organ o tem obvesti EBA.

2. Kadar je investicijsko podjetje iz odstavka 1 del skupine, v kateri je še vsaj eno podjetje investicijsko podjetje, ki opravlja katero koli dejavnost iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, vsa taka investicijska podjetja v skupini mesečno preverjajo vrednost svoje bilančne vsote, če je skupna vrednost konsolidiranih sredstev skupine enaka ali presega 5 milijard EUR, izračunano kot povprečje preteklih 12 mesecev. Takšna investicijska podjetja se vsak mesec vzajemno obveščajo o svojih bilančnih vsotah in vsako četrtletje poročajo ustreznim pristojnim organom o svoji konsolidirani bilančni vsoti. Pristojni organi o tem obvestijo EBA.

3. Kadar povprečje mesečne bilančne vsote investicijskih podjetij iz odstavkov 1 in 2, izračunano kot povprečje preteklih 12 mesecev, doseže kateri koli prag iz člena 1(2) te uredbe ali točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, EBA o tem obvesti ta investicijska podjetja in pristojne organe, vključno z organi, pristojnimi za dodelitev dovoljenja v skladu s členom 8a Direktive 2013/36/EU.

4. Kadar pregled v skladu s členom 36 Direktive (EU) 2019/2034 pokaže, da bi lahko investicijsko podjetje iz odstavka 1 tega člena predstavljalo sistemsko tveganje, kot je navedeno v členu 23 Uredbe (EU) št. 1093/2010, pristojni organi brez odlašanja obvestijo EBA o rezultatih navedenega pregleda.

5. EBA ob posvetovanju z ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih dodatno določi obveznost posredovanja informacij ustreznim pristojnim organom iz odstavkov 1 in 2, da se omogoči učinkovitejše spremljanje pragov iz točk (a) in (b) člena 8a(1) Direktive 2013/36/EU.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 26. decembra 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

DEL 8

DELEGIRANI AKTI

Člen 56

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 4(2) se prenese na Komisijo za obdobje pet let od 25. decembra 2019.

3. Prenos pooblastila iz člena 4(2) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 4(2), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

DEL 9

PREHODNE DOLOČBE, POROČILA, PREGLEDI IN SPREMEMBE

NASLOV I

PREHODNE DOLOČBE

Člen 57

Prehodne določbe

1. Členi 43 do 51 se uporabljajo za trgovce z blagom in pravicami do emisij od 26. junija 2026.

2. Do 26. junija 2026 ali do datuma, ko se za kreditne institucije začne uporabljati alternativni standardizirani pristop iz poglavja 1a naslova IV dela 3 te uredbe in alternativni pristop notranjih modelov iz poglavja 1b naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, kar nastopi pozneje, investicijsko podjetje za namen izračuna K-NPR uporablja zahteve iz naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/630.

3. Z odstopanjem od točk (a) in (c) člena 11(1) lahko investicijska podjetja uporabljajo nižje kapitalske zahteve za obdobje petih let od 26. junija 2021, ki so enake:

(a) dvakratniku ustrezne kapitalske zahteve v skladu s poglavjem 1 naslova I dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, ob upoštevanju člena 93(1) navedene uredbe, s sklicevanjem na ravni ustanovnega kapitala, določene v naslovu IV Direktive 2013/36/EU, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2019/878, ki bi se uporabile, če bi za investicijsko podjetje še naprej veljale kapitalske zahteve iz navedene uredbe, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/630, ali

(b) dvakratniku veljavne zahteve na podlagi stalnih splošnih stroškov iz člena 13 te uredbe, kadar investicijsko podjetje ni obstajalo 26. junija 2021 ali pred tem datumom.

4. Z odstopanjem od točke (b) člena 11(1) lahko investicijska podjetja uporabijo nižje kapitalske zahteve za obdobje petih let od 26. junija 2021:

(a) investicijska podjetja, za katera je veljala le zahteva glede ustanovnega kapitala pred 26. junijem 2021, lahko svoje kapitalske zahteve omejijo na dvakratnik veljavne zahteve glede ustanovnega kapitala iz naslova IV Direktive 2013/36/EU, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2019/878, razen točk (b) in (c) člena 31(1) oziroma člena 31(2) navedene direktive;

(b) investicijska podjetja, ki so obstajala pred 26. junijem 2021, lahko svoje zahteve za stalni minimalni kapital omejijo na zahteve iz člena 93(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/876, s sklicevanjem na ravni ustanovnega kapitala, določene v naslovu IV Direktive 2013/36/EU, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2019/878, ki bi se uporabile, če bi za investicijska podjetja še naprej veljala navedena uredba, pod pogojem, da se znesek teh zahtev vsako leto v petletnem obdobju poveča za najmanj 5 000 EUR;

(c) investicijska podjetja, ki so obstajala pred 26. junijem 2021 in niso pooblaščena za opravljanje pomožnih storitev iz točke 1 oddelka B Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, opravljajo le eno ali več investicijskih storitev in poslov iz točk1, 2, 4 in 5 oddelka A Priloge I k navedeni direktivi ter ne smejo upravljati denarja stranke ali vrednostnih papirjev svojih strank in zato ne morejo nikoli stopiti v dolžniško razmerje z njimi, lahko svojo zahtevo za stalni minimalni kapital omejijo na najmanj 50 000 EUR, pod pogojem, da se ta zahteva vsako leto v petletnem obdobju poveča za najmanj 5 000 EUR.

5. Odstopanja iz odstavka 4 se nehajo uporabljati, če je investicijsko podjetje podaljšalo svoje dovoljenje 26. junija 2021 ali po tem datumu, zaradi česar se zahteva večji znesek ustanovnega kapitala v skladu s členom 9 Direktive (EU) 2019/2034.

6. Z odstopanjem od člena 11 lahko investicijska podjetja, ki so obstajala pred 25. decembrom 2019 in ki poslujejo za svoj račun na trgih s finančnimi standardiziranimi terminskimi pogodbami ali opcijami ali drugimi izvedenimi finančnimi instrumenti ter na gotovinskih trgih izključno z namenom varovanja pozicij na trgih izvedenih finančnih instrumentov ali ki poslujejo za račune drugih članov teh trgov in za katere jamčijo klirinški člani istih trgov, če odgovornost za zagotavljanje izvajanja sklenjenih pogodb takšnih investicijskih podjetij prevzamejo klirinški člani istih trgov, svoje kapitalske zahteve za obdobje petih let od 26. junija 2021 omejijo na najmanj 250 000 EUR, pod pogojem, da se te zahteve v petletnem obdobju vsako leto povečajo za najmanj 100 000 EUR.

Ne glede na to, ali investicijsko podjetje iz tega odstavka izkoristi odstopanje iz prvega pododstavka, pa se za tako investicijsko podjetje ne uporablja točka (a) odstavka 4.

Člen 58

Odstopanje za podjetja iz točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013

Za investicijska podjetja, ki 25. decembra 2019 izpolnjujejo pogoje iz točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in še niso pridobila dovoljenja kot kreditne institucije v skladu s členom 8 Direktive 2013/36/EU, se še naprej uporabljata Uredba (EU) št. 575/2013 in Direktiva 2013/36/EU.

Člen 59

Odstopanje za investicijska podjetja iz člena 1(2)

Za investicijsko podjetje, ki 25. decembra 2019 izpolnjuje pogoje iz člena 1(2) te uredbe, še naprej veljata Uredba (EU) št. 575/2013 in Direktiva 2013/36/EU.

NASLOV II

POROČILA IN PREGLEDI

Člen 60

Klavzula o pregledu

1. Komisija do 26. junija 2024 po posvetovanju z EBA in ESMA opravi pregled in predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom, vsaj o naslednjem:

(a) pogojih za investicijska podjetja, na podlagi katerih se uvrstijo med mala in nepovezana investicijska podjetja v skladu s členom 12;

(b) načinih merjenja faktorjev K iz naslova II dela 3, vključno z investicijskim svetovanjem v okviru AUM, in člena 39;

(c) koeficientih iz člena 15(2);

(d) metodi, uporabljeni za izračun K-CMG, ravni kapitalskih zahtev, ki izhajajo iz K-CMG, v primerjavi s K-NPR, in umerjanju faktorja pomnožitve iz člena 23;

(e) določbah iz členov 43, 44 in 45, zlasti o upravičenosti za likvidnostno zahtevo v zvezi z likvidnimi sredstvi iz točk (a), (b) in (c) člena 43(1);

(f) določbah iz oddelka 1 poglavja 4 naslova II dela 3;

(g) uporabi dela 3 za trgovce z blagom in pravicami do emisij;

(h) spremembi opredelitve izraza „kreditna institucija“ v Uredbi (EU) št. 575/2013 zaradi točke (a) člena 62(3) te uredbe in morebitnih nenamernih negativnih posledicah;

(i) določbah iz členov 47 in 48 Uredbe (EU) št. 600/2014 in njihovi uskladitvi s celovitim okvirom za enakovrednost v finančnih storitvah;

(j) pragovih iz člena 12(1);

(k) uporabi standardov iz poglavij 1a in 1b naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013 za investicijska podjetja;

(l) metodi merjenja vrednosti izvedenega finančnega instrumenta iz točke (b) člena 20(2) in točke (b) člena 33(2) ter primernosti uvedbe drugačne metrike in/ali umeritve;

(m) določbah iz dela 2, zlasti v zvezi z dovoljenjem, da se za njihov kapital štejejo dodatni instrumenti ali sredstva na podlagi člena 9(4), in o možnosti izdajanja takega dovoljenja investicijskim podjetjem, ki izpolnjujejo pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1);

(n) pogojih, pod katerimi lahko investicijska podjetja uporabljajo zahteve Uredbe (EU) št. 575/2013 v skladu s členom 1 (2) te uredbe;

(o) določbi iz člena 1(5);

(p) ustreznosti uporabe zahtev po razkritju iz člena 52 te uredbe za druge sektorje, med drugim za investicijska podjetja iz člena 1(2) in (5) te uredbe ter kreditne institucije, kakor so opredeljene v točki 1 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Komisija do 31. decembra 2021 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o potrebah po sredstvih zaradi prevzetja novih pooblastil in dolžnosti s strani ESMA v skladu s členom 64 te uredbe, vključno z možnostjo, da ESMA podjetjem iz tretjih držav za njihovo registracijo v skladu s členom 46(2) Uredbe (EU) št. 600/2014 zaračunava pristojbino ter po potrebi predloži zakonodajni predlog.

NASLOV III

SPREMEMBE DRUGIH UREDB

Člen 61

Sprememba Uredbe (EU) št. 1093/2010

V točki 2 člena 4 Uredbe (EU) št. 1093/2010 se doda naslednja točka:

„(viii) glede Uredbe (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta (*) in Direktive (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta (**) pristojne organe, kakor so opredeljeni v točki 5 člena 3(1) navedene direktive.

_____

(*) Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).

(**) Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).“

Člen 62

Spremembe Uredbe (EU) št. 575/2013

Uredba (EU) št. 575/2013 se spremeni:

(1) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012“;

(2) v členu 2 se doda naslednji odstavek:

„5. Pristojni organi, kakor so opredeljeni v točki 5 člena 3(1) Direktive (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta (*), pri uporabi določb iz člena 1(2) in (5) Uredbe (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta (**) v zvezi z investicijskimi podjetji iz navedenih odstavkov obravnavajo ta investicijska podjetja, kot če bi bila „institucije“ na podlagi te uredbe.

_____

(*) Direktiva (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).

(**) Uredba (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).“;

(3) člen 4(1) se spremeni:

(a) točka 1 se nadomesti z naslednjim:

„(1) ‚kreditna institucija‘ pomeni družbo, katere dejavnost je kar koli od naslednjega:

(a) sprejemanje vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti in dajanje kreditov za svoj račun;

(b) opravljanje katere koli dejavnosti iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*), kadar velja eno od naslednjega, pri čemer pa družba ni trgovec z blagom in pravicami do emisij, kolektivni naložbeni podjem ali zavarovalnica:

(i) skupna vrednost konsolidiranih sredstev družbe je enaka ali presega 30 milijard EUR;

(ii) skupna vrednost sredstev družbe je manj kot 30 milijard EUR in družba je del skupine, v kateri je skupna vrednost konsolidiranih sredstev vseh družb te skupine, ki imajo posamezno bilančno vsoto manj kot 30 milijard EUR in opravljajo katero koli dejavnost iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, enaka ali presega 30 milijard EUR ali

(iii) skupna vrednost sredstev družbe je manj kot 30 milijard EUR in družba je del skupine, v kateri je skupna vrednost konsolidiranih sredstev vseh družb skupine, ki opravljajo katero koli dejavnost iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, enaka ali presega 30 milijard EUR, kadar konsolidacijski nadzornik v posvetovanju s kolegijem nadzornikov takšno odločitev sprejme zato, da bi obravnaval morebitna tveganja izogibanja in tveganja za finančno stabilnost Unije;

Za namene točk (b)(ii) in (b)(iii), kadar je družba del skupine iz tretje države, je bilančna vsota vsake podružnice te skupine, pooblaščene za delovanje v Uniji, vključena v združeno skupno vrednost sredstev vseh družb v skupini;

_____

(*) Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).“;

(b) točka 2 se nadomesti z naslednjim:

„(2) ‚investicijsko podjetje‘ pomeni investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v točki (1) člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, ki ima dovoljenje na podlagi navedene direktive, razen kreditnih institucij;“;

(c) točka 3 se nadomesti z naslednjim:

„(3) ‚institucija‘ pomeni kreditno institucijo, ki ima dovoljenje v skladu s členom 8 Direktive 2013/36/EU, ali podjetje iz člena 8a(3) navedene direktive;“;

(d) točka 4 se črta;

(e) točka 26 se nadomesti z naslednjim:

„(26) ‚finančna institucija‘ pomeni družbo, ki ni institucija ali čisti industrijski holding ter katere osnovna dejavnost je pridobivanje kapitalskih deležev ali opravljanje ene ali več dejavnosti iz točk 2 do 12 in točke 15 Priloge I k Direktivi 2013/36/EU, vključno z investicijskim podjetjem, finančnim holdingom, mešanim finančnim holdingom, investicijskim holdingom, plačilno institucijo v smislu Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta (*) in družbo za upravljanje, ne vključuje pa zavarovalnih holdingov in mešanih zavarovalnih holdingov, kakor so opredeljeni v točkah (f) in (g) člena 212(1) Direktive 2009/138/ES;

_____

(*) Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).“;

(f) točka 29a se nadomesti z naslednjim:

„(29a) ‚nadrejeno investicijsko podjetje v državi članici‘ pomeni nadrejeno osebo v državi članici, ki je investicijsko podjetje;“;

(g) točka 29b se nadomesti z naslednjim:

„(29b) ‚EU nadrejeno investicijsko podjetje‘ pomeni EU nadrejeno osebo, ki je investicijsko podjetje;“;

(h) točka 51 se nadomesti z naslednjim:

„(51) ‚ustanovni kapital‘ pomeni zneske in vrste kapitala, navedene v členu 12 Direktive 2013/36/EU;“;

(i) točka 60 se nadomesti z naslednjim:

„(60) ‚denarju podoben instrument‘ pomeni potrdilo o vlogi, obveznice, vključno s kritimi obveznicami, ali kateri koli drug nepodrejen instrument, ki ga je izdala institucija ali investicijsko podjetje ter za katerega je institucija ali investicijsko podjetje že prejelo plačilo v celoti in ga bo brezpogojno unovčilo po njegovi nominalni vrednosti;“;

(j) v točki 72 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) je reguliran trg ali trg tretje države, ki se šteje za enakovrednega reguliranemu trgu v skladu s postopkom iz točke (a) člena 25(4) Direktive 2014/65/EU;“;

(k) doda se naslednja točka:

„(150) ‚trgovec z blagom in pravicami do emisij‘ pomeni družbo, katere glavne dejavnosti zajemajo izključno zagotavljanje investicijskih storitev ali poslov v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti na blago ali pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih na blago iz točk 5, 6, 7, 9 in 10, izvedenimi finančnimi instrumenti na pravice do emisij iz točke 4 ali pravicami do emisij iz točke 11 oddelka C Priloge I k Direktivi 2014/65/EU;“;

(4) člen 6 se spremeni:

(a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Institucije obveznosti iz dela 6 in točke (d) člena 430(1) te uredbe izpolnjujejo na posamični podlagi.

Naslednjim institucijam ni treba izpolnjevati obveznosti iz člena 413(1) in povezanih zahtev glede poročanja o likvidnosti iz dela 7 A te uredbe:

(a) institucijam, ki imajo tudi dovoljenje v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 648/2012;

(b) institucijam, ki imajo tudi dovoljenje v skladu s členom 16 in točko (a) člena 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta (*), če ne izvajajo nobenih bistvenih sprememb zapadlosti, ter

(c) institucijam, ki so imenovane v skladu s točko (b) člena 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014, če:

(i) so njihove dejavnosti omejene na ponujanje bančnih storitev iz oddelka C Priloge k navedeni uredbi, centralnim depotnim družbam, ki imajo dovoljenje v skladu s členom 16 navedene uredbe, in

(ii) ne izvajajo nobenih bistvenih sprememb zapadlosti.

(*) Uredba (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnav vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L 257, 28.8.2014, str. 1).“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„(5) Institucijam, za katere pristojni organi uveljavljajo odstopanje iz člena 7(1) ali (3) te uredbe, in institucijam, ki imajo tudi dovoljenje v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 648/2012, ni treba izpolnjevati obveznosti iz dela 7 in povezanih zahtev po količniku finančnega vzvoda iz dela 7 A te uredbe na posamični podlagi.“;

(5) v oddelku 1 poglavja 2 naslova II dela 1 se vstavi naslednji člen:

„Člen 10a

Uporaba bonitetnih zahtev na konsolidirani podlagi, kadar so investicijska podjetja nadrejene osebe

Za namene uporabe tega poglavja se investicijska podjetja obravnavajo kot nadrejeni finančni holdingi v državi članici ali nadrejeni finančni holdingi Unije, kadar so ta investicijska podjetja nadrejene osebe institucije ali investicijskega podjetja, za katerega velja ta uredba, iz člena 1(2) ali (5) Uredbe (EU) 2019/2033“;

(6) v členu 11 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Nadrejene institucije EU izpolnjujejo zahteve iz dela 6 in točke (d) člena 430(1) te uredbe na podlagi svojega konsolidiranega položaja, kadar skupino sestavlja ena ali več kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, ki imajo dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in poslov iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU.

Kadar je odobrena opustitev v skladu s členom 8(1) do (5), institucije in, kadar je ustrezno, finančni holdingi ali mešani finančni holdingi, ki so del likvidnostne podskupine, izpolnjujejo zahteve iz dela 6 in točke (d) člena 430(1) te uredbe na konsolidirani podlagi ali na subkonsolidirani podlagi likvidnostne podskupine.“;

(7) členi 15, 16 in 17 se črtajo;

(8) v členu 81(1) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) podrejena družba je eno od naslednjega:

(i) institucija;

(ii) družba, za katero na podlagi veljavnega nacionalnega prava veljajo zahteve iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU;

(iii) vmesni finančni holding ali vmesni mešani finančni holding, za katerega veljajo zahteve iz te uredbe na subkonsolidirani podlagi, ali vmesni investicijski holding, za katerega veljajo zahteve iz Uredbe (EU) 2019/2033 na konsolidirani podlagi;

(iv) investicijsko podjetje;

(v) vmesni finančni holding v tretji državi, če za ta vmesni finančni holding veljajo enako stroge bonitetne zahteve kot tiste, ki se uporabljajo za kreditne institucije te tretje države in če je Komisija v skladu s členom 107(4) sprejela odločitev, da so te bonitetne zahteve vsaj enakovredne zahtevam iz te uredbe;“;

(9) v členu 82 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) podrejena družba je eno od naslednjega:

(i) institucija;

(ii) družba, za katero na podlagi veljavnega nacionalnega prava veljajo zahteve iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU;

(iii) vmesni finančni holding ali vmesni mešani finančni holding, za katerega veljajo zahteve iz te uredbe na subkonsolidirani podlagi, ali vmesni investicijski holding, za katerega veljajo zahteve iz Uredbe (EU) 2019/2033 na konsolidirani podlagi;

(iv) investicijsko podjetje;

(v) vmesni finančni holding v tretji državi, če za vmesni finančni holding veljajo enako stroge bonitetne zahteve kot tiste, ki se uporabljajo za kreditne institucije te tretje države, in če je Komisija v skladu s členom 107(4) sprejela odločitev, da so te bonitetne zahteve vsaj enakovredne zahtevam iz te uredbe;“;

(10) člen 84 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije določijo znesek manjšinskih deležev podrejene družbe, ki je vključen v konsolidirani navadni lastniški temeljni kapital, tako, da od manjšinskih deležev te družbe odštejejo rezultat, dobljen z množenjem zneska iz točke (a) z odstotnim deležem iz točke (b):

(a) navadni lastniški temeljni kapital podrejene družbe, od katerega se odšteje tisti od naslednjih zneskov, ki je nižji:

(i) znesek navadnega lastniškega temeljnega kapitala te podrejene družbe, ki mora ustrezati naslednjemu:

— vsoti zahteve iz točke (a) člena 92(1) te uredbe, zahtevam iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku, opredeljene v točki 6 člena 128 navedene direktive, zahtev iz člena 500 te uredbe ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom,

— kadar je podrejena družba investicijsko podjetje, vsoti zahteve iz člena 11 Uredbe (EU) 2019/2033, posebnih kapitalskih zahtev iz točke (a) člena 39(2) Direktive (EU) 2019/2034 ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;

(ii) znesek konsolidiranega navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se nanaša na to podrejeno družbo in ki mora na konsolidirani podlagi ustrezati vsoti zahteve iz točke (a) člena 92(1) te uredbe, zahtev iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku iz točke 6 člena 128 navedene direktive, zahtev iz člena 500 te uredbe ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

(b) manjšinski deleži podrejene družbe, izraženi kot odstotni delež vseh instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala te družbe ter z njimi povezanimi vplačani presežek kapitala, zadržanega dobička in drugih rezerv.";

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Kadar pristojni organ odstopa od uporabe bonitetnih zahtev na posamični podlagi, kot so določene v členu 7 te uredbe ali, kot je ustrezno, kot so določene v členu 6 Uredbe (EU) 2019/2033, se manjšinski delež v podrejenih družbah, za katere se uporablja opustitev, ne prizna v kapitalu na subkonsolidirani ali konsolidirani ravni, kot je ustrezno.";

(11) člen 85 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije določijo znesek kvalificiranega temeljnega kapitala podrejene družbe, ki je vključen v konsolidiran kapital, tako, da od kvalificiranega temeljnega kapitala te družbe odštejejo rezultat, dobljen z množenjem zneska iz točke (a) z odstotnim deležem iz točke (b):

(a) temeljni kapital podrejene družbe, od katerega se odšteje tisti od naslednjih zneskov, ki je nižji:

(i) znesek temeljnega kapitala podrejene družbe, ki mora ustrezati naslednjemu:

— vsoti zahteve iz točke (b) člena 92(1) te uredbe, zahtev iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku, opredeljene v točki 6 člena 128 navedene direktive, zahtev iz člena 500 te uredbe ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati s temeljnim kapitalom,

— kadar je podrejena družba investicijsko podjetje, vsoti zahteve iz člena 11 Uredbe (EU) 2019/2033, posebnih kapitalskih zahtev iz točke (a) člena 39(2) Direktive (EU) 2019/2034 ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati s temeljnim kapitalom;

(ii) znesek konsolidiranega temeljnega kapitala, ki se nanaša na podrejeno družbo, ki mora na konsolidirani podlagi ustrezati vsoti zahteve iz točke (b) člena 92(1) te uredbe, zahtev iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku iz točke 6 člena 128 navedene direktive, zahtev iz člena 500 te uredbe ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati s temeljnim kapitalom;

(b) kvalificirani temeljni kapital podrejene družbe, izražen kot odstotni delež vseh instrumentov temeljnega kapitala te družbe ter z njimi povezan vplačani presežek kapitala, zadržanega dobička in drugih rezerv.";

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Kadar pristojni organ odstopa od uporabe bonitetnih zahtev na posamični podlagi, kot so določene v členu 7 te uredbe ali, kot je ustrezno, kot so določene v členu 6 Uredbe (EU) 2019/2033, se instrumenti temeljnega kapitala v podrejenih družbah, za katere se uporablja opustitev, ne priznajo v kapitalu na subkonsolidirani ali konsolidirani ravni, kot je ustrezno.";

(12) člen 87 se spremeni:

(a) odstavek 1se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije določijo znesek kvalificiranega kapitala podrejene družbe, ki je vključen v konsolidirani kapital, tako, da od kvalificiranega kapitala te družbe odštejejo rezultat, dobljen z množenjem zneska iz točke (a) z odstotnim deležem iz točke (b):

(a) kapital podrejene družbe, od katerega se odšteje tisti od naslednjih zneskov, ki je nižji:

(i) znesek kapitala podrejene družbe, ki mora ustrezati naslednjemu:

— vsoti zahteve iz točke (c) člena 92(1) te uredbe, zahtev iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku iz točke 6 člena 128 navedene direktive, zahtev iz člena 500 te uredbe ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah,

— kadar je podrejena družba investicijsko podjetje, vsoti zahteve iz člena 11 Uredbe (EU) 2019/2033, posebnih kapitalskih zahtev iz točke (a) člena 39(2) Direktive (EU) 2019/2034 ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah;

(ii) znesek kapitala, ki se nanaša na podrejeno družbo, ki mora na konsolidirani podlagi ustrezati vsoti zahteve iz točke (c) člena 92(1) te uredbe, zahtev iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku iz točke 6 člena 128 navedene direktive, zahtev iz člena 500 te uredbe ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških kapitalskih zahtev v tretjih državah;

(b) kvalificirani kapital družbe, izražen kot odstotni delež vseh kapitalskih instrumentov podrejene družbe, ki so vključeni v postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavke dodatnega temeljnega kapitala in postavke dodatnega kapitala, ter z njimi povezan vplačani presežek kapitala, zadržani dobiček in druge rezerve.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Kadar pristojni organ odstopa od uporabe bonitetnih zahtev na posamični podlagi, kot so določene v členu 7 te uredbe ali, kot je ustrezno, kot so določene v členu 6 Uredbe (EU) 2019/2033, se kapitalski instrumenti v podrejenih družbah, za katere se uporablja opustitev, ne priznajo v kapitalu na subkonsolidirani ali konsolidirani ravni, kot je ustrezno.“;

(13) člen 93 se spremeni:

(a) odstavek 3 se črta;

(b) odstavki 4, 5 in 6 se nadomestijo z naslednjimi:

„4. Kadar obvladovanje institucije, ki spada v kategorijo iz odstavka 2, prevzame fizična ali pravna oseba, ki ni oseba, ki je institucijo obvladovala pred tem, znesek kapitala te institucije ustreza zahtevanemu znesku ustanovnega kapitala.

5. Kadar se združita dve ali več institucij, ki spadajo v kategorijo iz odstavka 2, znesek kapitala institucije, ki nastane z združitvijo, ni manjši od skupnega kapitala združenih institucij v času združitve, dokler ni dosežen zahtevani znesek ustanovnega kapitala.

6. Kadar pristojni organi menijo, da mora biti zaradi zagotovitve kapitalske ustreznosti institucije izpolnjena zahteva iz odstavka 1, se določbe iz odstavkov 2, 4 in 5 ne uporabljajo.“;

(14) v poglavju 1 naslova I dela 3 se oddelek 2 (členi 95 do 98) črta z učinkom od 26. junija 2026;

(15) v členu 119 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Izpostavljenosti do finančnih institucij, ki imajo dovoljenje in so pod nadzorom pristojnih organov ter zanje veljajo bonitetne zahteve, ki so primerljive s tistimi, ki veljajo glede trdnosti za institucije, se obravnavajo kot izpostavljenosti do institucij.

Za namene tega odstavka se bonitetne zahteve iz Uredbe (EU) 2019/2033, štejejo za primerljive s tistimi, ki veljajo glede trdnosti za institucije.“;

(16) v drugem pododstavku člena 162(3) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) izpostavljenosti do institucij ali investicijskih podjetij, izhajajoče iz poravnave obveznosti v tujih valutah;“;

(17) člen 197 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale institucije ali investicijska podjetja, katerih vrednostni papirji imajo bonitetno oceno ECAI, ki po določilih EBA po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do institucij na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kakovosti 3 ali nad njo;“;

(b) v odstavku 4 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„4. Institucija lahko kot primerno zavarovanje s premoženjem uporablja dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale druge institucije ali investicijska podjetja in nimajo bonitetne ocene ECAI, kadar ti dolžniški vrednostni papirji izpolnjujejo vsa naslednja merila:“;

(18) v členu 200 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) instrumente, ki jih je izdala tretja institucija ali investicijsko podjetje in ki jih ta institucija ali investicijsko podjetje odkupi na zahtevo.“;

(19) v členu 202 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Institucija lahko kot primerne dajalce osebnega kreditnega zavarovanja uporabi institucije, investicijska podjetja, zavarovalnice in pozavarovalnice ter izvozne agencije, ki so upravičene do obravnave iz člena 153(3), kadar izpolnjujejo vse naslednje pogoje:“;

(20) v členu 224 se odstavek 6 nadomesti z naslednjim:

„6. Za neocenjene dolžniške vrednostne papirje, ki jih izdajo institucije ali investicijska podjetja in izpolnjujejo merila primernosti iz člena 197(4), so prilagoditve za nestanovitnosti enake kakor prilagoditve za vrednostne papirje, ki jih izdajo institucije ali podjetja z zunanjo bonitetno oceno, povezano s stopnjo kreditne kakovosti 2 ali 3.“;

(21) v členu 227(3) se vstavi naslednja točka:

„(ba) investicijska podjetja;“;

(22) v členu 243(1) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„V primeru denarnih terjatev iz trgovanja se točka (b) prvega pododstavka ne uporablja, kadar je kreditno tveganje navedenih denarnih terjatev iz trgovanja v celoti zavarovano z ustreznim kreditnim zavarovanjem v skladu s poglavjem 4, pod pogojem, da je v takem primeru dajalec zavarovanja institucija, investicijsko podjetje, zavarovalnica ali pozavarovalnica.“;

(23) v členu 382(4) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) posli znotraj skupine, kot so določeni v členu 3 Uredbe (EU) št. 648/2012, razen če države članice sprejmejo nacionalno zakonodajo, v kateri zahtevajo strukturno ločitev znotraj bančne skupine; v tem primeru lahko pristojni organi zahtevajo, da se posli znotraj skupine med strukturno ločenimi subjekti vključijo v kapitalske zahteve;“;

(24) člen 388 se črta;

(25) v členu 395 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Vrednost izpostavljenosti institucije do strank ali skupine povezanih strank po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi 399 do 403 ne presega 25 % njenega temeljnega kapitala. Kadar je ta stranka institucija ali investicijsko podjetje ali kadar skupina povezanih strank vključuje eno ali več institucij ali investicijskih podjetij, zadevna vrednost ne presega 25 % temeljnega kapitala institucije ali 150 milijonov EUR, kar od tega je večje, pod pogojem, da vsota vrednosti izpostavljenosti do vseh povezanih strank, ki niso institucije, po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi 399 do 403 ne presega 25 % temeljnega kapitala institucije.“;

(26) člen 402(3) se spremeni:

(a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) nasprotna stranka je institucija ali investicijsko podjetje;“;

(b) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) institucija pristojnim organom v skladu s členom 394 poroča o celotnem znesku izpostavljenosti, obravnavanih v skladu s tem odstavkom, do vsake druge institucije ali investicijskega podjetja.“;

(27) v členu 412 se odstavek 4a nadomesti z naslednjim:

„4a. Delegirani akt iz člena 460(1) se uporablja za institucije.“;

(28) v točki (a) člena 422(8) se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) institucija, ki je nadrejena ali podrejena instituciji, ali investicijsko podjetje, ki je nadrejeno ali podrejeno instituciji, ali druga podrejena družba iste nadrejene institucije ali istega nadrejenega investicijskega podjetja;“;

(29) v členu 428a se točka (d) črta;

(30) v členu 430b se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Kreditne institucije, ki ne izpolnjujejo pogojev iz člena 94(1) in pogojev iz člena 325a(1), za vse svoje pozicije iz trgovalne knjige in vse svoje pozicije iz netrgovalne knjige, ki so predmet valutnega tveganja ali blagovnega tveganja, od datuma začetka uporabe delegiranega akta iz člena 461a poročajo o rezultatih izračunov na podlagi alternativnega standardiziranega pristopa iz poglavja 1a naslova IV dela 3, in sicer na isti podlagi, kot te institucije poročajo o obveznostih iz točk (b)(i) in (c) člena 92(3).“;

(31) v členu 456(1) se točki (f) in (g) črtata;

(32) člen 493 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„Do 26. junija 2021 določbe o velikih izpostavljenostih iz členov 387 do 403 te uredbe ne veljajo za investicijska podjetja, katerih glavne dejavnosti obsegajo izključno opravljanje investicijskih storitev ali poslov v zvezi s finančnimi instrumenti, določenimi v točkah 5, 6, 7, 9, 10 in 11 oddelka C Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, in za katera dne 31. decembra 2006 Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*) ni veljala.

(*) Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L 145, 30.4.2004, str. 1).“;

(b) odstavek 2 se črta;

(33) v členu 498(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Do 26. junija 2021 določbe o kapitalskih zahtevah iz te uredbe ne veljajo za investicijska podjetja, katerih glavne dejavnosti obsegajo izključno opravljanje investicijskih storitev ali poslov v zvezi s finančnimi instrumenti, določenimi v točkah 5, 6, 7, 9, 10 in 11 oddelka C Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, in za katera dne 31. decembra 2006 Direktiva 2004/39/ES ni veljala.“;

(34) v členu 508 se odstavka 2 in 3 črtata;

(35) v točki 1 Priloge I se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) indosamenti menic brez navedbe imena druge institucije ali investicijskega podjetja;“;

(36) Priloga III se spremeni:

(a) v točki 3 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) niso obveznost institucije ali investicijskega podjetja ali njunih povezanih subjektov.“;

(b) v točki 5 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) niso obveznost institucije ali investicijskega podjetja ali njunih povezanih subjektov.“;

(c) v točki 6 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) ne predstavljajo terjatve do SSPE, institucije ali investicijskega podjetja ali njihovih povezanih subjektov;“;

(d) točka 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Prenosljivi vrednostni papirji, razen tistih iz točk 3 do 6, ki izpolnjujejo pogoje za 50 % ali boljšo utež tveganja v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 ali se notranje ocenjujejo kot vrednostni papirji z enakovredno kreditno kakovostjo in ne predstavljajo zahtevka do SSPE, institucije ali investicijskega podjetja ali njihovih povezanih subjektov.“;

(e) točka 11 se nadomesti z naslednjim:

„11. Delnice s centralnim kliringom, s katerimi se trguje na borzi in so del glavnega borznega indeksa, ki so denominirane v domači valuti države članice in jih ni izdala institucija ali investicijsko podjetje ali njuni povezani subjekti.“

Člen 63

Spremembe Uredbe (EU) št. 600/2014

Uredba (EU) št. 600/2014 se spremeni:

(1) v členu 1 se vstavi naslednji odstavek:

„4a. Poglavje 1 naslova VII te uredbe se uporablja tudi za podjetja tretjih držav, ki opravljajo investicijske storitve ali investicijske posle v Uniji.“;

(2) v naslovu III se naslov nadomesti z naslednjim:

„PREGLEDNOST ZA SISTEMATIČNE INTERNALIZATORJE IN INVESTICIJSKA PODJETJA, KI TRGUJEJO NA OTC, TER REŽIM ZA KORAKE KOTACIJE ZA SISTEMATIČNE INTERNALIZATORJE“;

(3) vstavi se naslednji člen:

„*Člen 17a*

Koraki kotacije

Ponudbe sistematičnih internalizatorjev, njihovo izboljšanje cen in njihove pogodbene cene morajo biti usklajene s koraki kotacije v skladu s členom 49 Direktive 2014/65/EU.

Izvajanje korakov kotacije ne preprečuje sistematičnim internalizatorjem, da združujejo velika naročila pri srednji vrednosti v okviru trenutno ponujene nakupne in prodajne cene.“;

(4) člen 46 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se doda naslednja točka:

„(d) podjetje je vzpostavilo potrebne ureditve in postopke za sporočanje informacij iz odstavka 6a.“;

(b) v odstavku 4 se peti pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice lahko podjetjem tretjih držav na svojem ozemlju dovolijo opravljanje investicijskih storitev ali investicijskih poslov skupaj s pomožnimi dejavnostmi za primerne nasprotne stranke in poklicne stranke v smislu oddelka I Priloge II k Direktivi 2014/65/EU v skladu z nacionalnimi ureditvami, kadar Komisija ni sprejela sklepa v skladu s členom 47(1) ali kadar je bil ta sklep sprejet, vendar ni več veljaven ali se ne nanaša na zadevne storitve ali posle.“;

(c) v odstavku 5 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice zagotovijo, da se v primeru, ko primerna nasprotna stranka ali poklicna stranka v smislu oddelka I Priloge II k Direktivi 2014/65/EU, ki ima sedež ali je locirana v Uniji, izključno na lastno pobudo sproži opravljanje investicijske storitve ali posla s strani podjetja iz tretje države, ta člen ne uporablja za opravljanje te storitve ali posla za to osebo s strani podjetja iz tretje države, kar velja tudi za odnos, posebej povezan z opravljanjem te storitve ali posla. Brez poseganja v odnose znotraj skupine se v primeru, ko podjetje tretje države, vključno prek subjekta, ki deluje v njegovem imenu ali je z njim tesno povezan, ali katere koli osebe, ki deluje v imenu takšnega subjekta, poskuša pridobiti stranke ali potencialne stranke v Uniji, to ne šteje za storitev, ki se opravlja izključno na lastno pobudo stranke. Pobuda takšnih strank podjetju tretje države ne daje pravice do trženja novih kategorij investicijskih produktov ali investicijskih storitev pri tem posamezniku.“;

(d) vstavijo se naslednji odstavki:

„6a. Podjetja tretjih držav, ki opravljajo storitve ali posle v skladu s tem členom, enkrat na leto obvestijo ESMA o:

(a) obsegu in področju storitev in poslov, ki jih podjetja opravljajo v Uniji, vključno z geografsko razporeditvijo po državah članicah;

(b) za podjetja, ki opravljajo dejavnost iz točke 3 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, o njihovi mesečni najmanjši, povprečni in največji izpostavljenosti do nasprotnih strank iz EU;

(c) za podjetja, ki opravljajo storitve iz točke 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, o skupni vrednosti finančnih instrumentov, ki izvirajo iz nasprotnih strank iz EU in spadajo v okvir prve prodaje ali ponudbe z obveznostjo odkupa v preteklih 12 mesecih;

(d) prometu in skupni vrednosti sredstev, ki ustrezajo storitvam in poslom iz točke (a);

(e) tem, ali so bile sprejete ureditve za zaščito vlagateljev, in o podrobnem opisu teh ureditev;

(f) politiki obvladovanja tveganj in ureditvah, ki jih uporablja podjetje za opravljanje storitev in poslov iz točke (a);

(g) ureditvah upravljanja, vključno z nosilci ključnih funkcij za posle podjetja v Uniji;

(h) drugih informacijah, ki so potrebne, da ESMA ali pristojni organi opravljajo svoje naloge v skladu s to uredbo;

ESMA posreduje informacije, prejete v skladu s tem odstavkom, pristojnim organom držav članic, v katerih podjetje tretje države opravlja investicijske storitve ali investicijske posle v skladu s tem členom.

ESMA lahko, kadar je to potrebno zaradi opravljanja njegovih nalog ali nalog pristojnih organov v skladu s to uredbo, vključno na zahtevo pristojnega organa države članice, v kateri podjetje tretje države opravlja investicijske storitve ali investicijske posle v skladu s tem členom, od tega podjetja zahteva, da priskrbi dodatne informacije v zvezi s svojimi dejavnostmi.

6b. Kadar podjetje tretje države opravlja storitve ali posle v skladu s tem členom, podatke v zvezi z vsemi naročili in vsemi transakcijami s finančnimi instrumenti, ki jih je v Uniji opravilo za svoj račun ali v imenu stranke, za pet let da na voljo ESMA.

ESMA na zahtevo pristojnega organa države članice, v kateri podjetje tretje države opravlja investicijske storitve ali investicijske posle v skladu s tem členom, dostopi do ustreznih podatkov, ki mu jih podjetje da na voljo v skladu s prvim pododstavkom, in te podatke da na razpolago pristojnemu organu prosilcu.

6c. Kadar podjetje tretje države ne sodeluje pri preiskavi ali pregledu na kraju samem, izvedenem v skladu s členom 47(2), ali kadar zahteve ESMA v skladu z odstavkom 6a ali 6b tega člena ne izpolni pravočasno in ustrezno, lahko ESMA prekliče njegovo registracijo ali začasno prepove ali omeji njegove posle v skladu s členom 49.“;

(e) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. ESMA ob posvetovanju z EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi informacije, ki jih mora podjetje tretje države, ki je vlagatelj, predložiti v vlogi za registracijo iz odstavka 4, in informacije, ki jih je treba sporočiti v skladu z odstavkom 6a.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do 26. septembra 2021.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.“;

(f) doda se naslednji odstavek:

„8. ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, s katerimi določi obliko, v kateri je treba predložiti vlogo za registracijo iz odstavka 4 in sporočati informacije iz odstavka 6a.

ESMA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do 26. septembra 2021.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejemanjem izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.“;

(5) člen 47 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Komisija lahko sprejme sklep v skladu s postopkom pregleda iz člena 51(2) za tretjo državo, v katerem navede, da pravne in nadzorne ureditve te tretje države zagotavljajo vse od naslednjega:

(a) da podjetja z dovoljenjem v tej tretji državi izpolnjujejo pravno zavezujoče bonitetne in organizacijske zahteve ter zahteve glede poslovanja, ki imajo enakovreden učinek kot zahteve iz te uredbe, Uredbe (EU) št. 575/2013 in Uredbe (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta (*), Direktive 2013/36/EU, Direktive 2014/65/EU in Direktive (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta (**) ter izvedbenih ukrepov, sprejetih v skladu z navedenimi zakonodajnimi akti;

(b) da so podjetja z dovoljenjem v tej tretji državi predmet učinkovitega nadzora in uveljavljanja, s čimer se zagotovi skladnost z veljavnimi pravno zavezujočimi zahtevami glede skrbnega upravljanja, organizacije in poslovanja, ter

(c) da pravni okvir te tretje države določa učinkovit enakovreden sistem za priznavanje investicijskih podjetij, ki imajo dovoljenje v skladu s pravnimi ureditvami tretjih držav.

Kadar sta obseg in področje storitev in poslov, ki jih po sprejetju sklepa iz prvega pododstavka v Uniji opravljajo podjetja tretje države, verjetno sistemsko pomembna za Unijo, se lahko šele na podlagi podrobne in razčlenjene ocene šteje, da imajo pravno zavezujoče zahteve glede skrbnega upravljanja, organizacije in poslovanja iz prvega pododstavka enakovreden učinek kot zahteve, določene v aktih iz navedenega pododstavka. V ta namen Komisija tudi oceni in upošteva nadzorniško zbliževanje med zadevno tretjo državo in Unijo.

1a. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 50 za dopolnitev te uredbe z dodatno opredelitvijo okoliščin, v katerih bi lahko po sprejetju sklepa o enakovrednosti iz odstavka 1 obseg in področje storitev in poslov, ki jih opravljajo podjetja tretje države v Uniji, verjetno bila sistemsko pomembna za Unijo.

Kadar bi lahko bila obseg in področje storitev in poslov, ki jih opravljajo podjetja tretje države, verjetno sistemsko pomembna za Unijo, lahko Komisija sklepom o enakovrednosti doda posebne operativne pogoje, da se zagotovi, da imajo ESMA in nacionalni pristojni organi potrebna orodja za preprečitev regulativne arbitraže in za spremljanje poslov investicijskih podjetij tretjih držav, ki so registrirana v skladu s členom 46(2), v zvezi s storitvami in posli, ki jih opravljajo v Uniji, in sicer s tem, da zagotovijo, da ta podjetja izpolnjujejo:

(a) zahteve, ki imajo enak učinek kot zahteve iz členov 20 in 21;

(b) zahteve glede poročanja, ki imajo enak učinek kot zahteve iz člena 26, kadar se takšne informacije ne morejo dobiti neposredno in stalno na podlagi memoranduma o soglasju s pristojnim organom tretje države;

(c) zahteve, ki imajo enak učinek kot obveznost trgovanja iz členov 23 in 28, kadar je ustrezno.

Pri sprejemanju sklepa iz odstavka 1 tega člena Komisija upošteva, ali je tretja država opredeljena kot nekooperativna jurisdikcija za davčne namene v okviru ustreznih politik Unije ali kot tretja država z visokim tveganjem na podlagi člena 9(2) Direktive (EU) 2015/849.

„1b. Lahko se šteje, da ima okvir tretje države za skrbno upravljanje, organizacijo in poslovanje enakovreden učinek, kadar ta okvir izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) podjetja, ki opravljajo investicijske storitve ali investicijske posle v tej tretji državi, potrebujejo dovoljenje in so ves čas predmet učinkovitega nadzora in izvrševanja;

(b) za podjetja, ki opravljajo investicijske storitve ali investicijske posle v tej tretji državi, veljajo zadostne kapitalske zahteve in zlasti veljajo za podjetja, ki opravljajo storitve ali posle iz točk 3 ali 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, kapitalske zahteve, primerljive s kapitalskimi zahtevami, ki bi jih uporabljala, če bi imela sedež v Uniji;

(c) za podjetja, ki opravljajo investicijske storitve ali investicijske posle v tej tretji državi, veljajo ustrezne zahteve, ki se uporabljajo za delničarje in člane njihovega upravljalnega organa;

(d) za podjetja, ki opravljajo investicijske storitve ali investicijske posle, veljajo ustrezne zahteve glede poslovanja in organizacijske zahteve;

(e) preglednost in celovitost trga sta zagotovljeni s preprečevanjem tržnih zlorab v obliki trgovanja z notranjimi informacijami in tržne manipulacije.

Za namene odstavka 1a tega člena Komisija pri ocenjevanju enakovrednosti pravil tretje države glede obveznosti trgovanja iz členov 23 in 28 oceni tudi, ali pravni okvir tretje države določa merila, na podlagi katerih se določi, da mesta trgovanja lahko izpolnjujejo obveznosti trgovanja, pri čemer imajo ta merila podoben učinek kot merila iz te uredbe ali Direktive 2014/65/EU.

_____

(*) Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).

(**) Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2017 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) mehanizem za izmenjavo informacij med ESMA in pristojnimi organi zadevnih tretjih držav, vključno z dostopom do vseh informacij, ki jih zahteva ESMA, o podjetjih iz držav zunaj Unije, ki imajo dovoljenje v tretjih državah, ter, kadar je primerno, ureditve nadaljnjega posredovanja teh informacij s strani ESMA pristojnim organom držav članic;“;

(ii) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) postopke v zvezi z usklajevanjem nadzornih dejavnosti, vključno s preiskavami in pregledi na kraju samem, ki jih ESMA v sodelovanju s pristojnimi organi držav članic, v katerih podjetje tretje države opravlja investicijske storitve ali investicijske posle v skladu s členom 46, lahko izvaja, kadar je to potrebno zaradi opravljanja njenih nalog ali nalog pristojnih organov v skladu s to uredbo, potem ko je o tem ustrezno obvestila pristojni organ tretje države;“;

(iii) doda naslednja točka:

„(d) postopke v zvezi z zahtevo po informacijah na podlagi člena 46(6a) in (6b), ki jo ESMA lahko predloži podjetju tretje države, registriranemu v skladu s členom 46(2).“;

(c) dodata se naslednja odstavka:

„5. ESMA spremlja razvoj regulativnih in nadzornih ureditev, praks izvrševanja in drugih relevantnih dogodkov na trgih v tretjih državah, v zvezi s katerimi je Komisija sprejela sklepe o enakovrednosti v skladu z odstavkom 1, da preveri, ali so pogoji, na podlagi katerih so bili navedeni sklepi sprejeti, še vedno izpolnjeni. ESMA Komisiji enkrat na leto predloži zaupno poročilo o svojih ugotovitvah. Kadar ESMA meni, da je to ustrezno, se lahko o poročilu posvetuje z EBA.

Poročilo upošteva tudi trende, ugotovljene na podlagi podatkov, zbranih v skladu s členom 46(6a), zlasti v zvezi s podjetji, ki opravljajo storitve ali posle iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU.

6. Komisija na podlagi poročila iz odstavka 5 vsaj enkrat na leto predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu. V poročilo je vključen seznam sklepov o enakovrednosti, ki jih je Komisija sprejela ali razveljavila v letu poročanja, ter morebitni ukrepi, ki jih je ESMA sprejel na podlagi člena 49, vsebuje pa tudi obrazložitev za te sklepe in ukrepe.

Poročilo Komisije vključuje informacije o spremljanju razvoja regulativnih in nadzornih ureditev, praks izvrševanja in drugih relevantnih dogodkov na trgih v tretjih državah, v zvezi s katerimi so bili sprejeti sklepi o enakovrednosti. V poročilu se oceni tudi, kako se je na splošno razvijalo čezmejno opravljanje investicijskih storitev s strani podjetij tretje države, zlasti storitev in poslov iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU. Poleg tega se vanj naknadno vključijo informacije o ocenjevanju enakovrednosti, ki ga Komisija v tistem trenutku izvaja v zvezi s tretjo državo.“;

(6) člen 49 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 49*

Ukrepi, ki jih sprejme ESMA

1. ESMA lahko podjetju tretje države začasno prepove ali omeji opravljanje investicijskih storitev ali investicijskih poslov s pomožnimi storitvami ali brez njih v skladu s členom 46(1), kadar podjetje tretje države ne upošteva prepovedi ali omejitve, ki jo je določil ESMA ali EBA v skladu s členoma 40 in 41 ali pristojni organ v skladu s členom 42, ni pravočasno in ustrezno izpolnilo zahteve ESMA v skladu s členom 46(6a) in (6b) ali kadar podjetje tretje države ne sodeluje pri preiskavi ali pregledu na kraju samem, izvedenem v skladu s členom 47(2).

2. Brez poseganja v odstavek 1 ESMA prekliče registracijo podjetja tretje države v registru iz člena 48, kadar je zadevo posredoval pristojnemu organu tretje države, ta pa ni sprejel ustreznih ukrepov, potrebnih za zaščito vlagateljev ali ustreznega delovanja trgov v Uniji, ali ni dokazal, da zadevno podjetje tretje države izpolnjuje zahteve, ki veljajo zanj v tretji državi, ali pogojev, na podlagi katerih je bil sprejet sklep v skladu s členom 47(1), in velja eno od naslednjega:

(a) ESMA na podlagi dokumentiranih dokazov, med drugim na podlagi vsakoletnih informacij, predloženih v skladu s členom 46(6a), utemeljeno domneva, da je podjetje tretje države pri opravljanju investicijskih storitev in poslov v Uniji ravnalo tako, da je nedvomno škodovalo interesom vlagateljev ali pravilnemu delovanju trgov;

(b) ESMA na podlagi dokumentiranih dokazov, med drugim na podlagi vsakoletnih informacij, predloženih v skladu s členom 46(6a), utemeljeno domneva, da je podjetje tretje države pri opravljanju investicijskih storitev in poslov v Uniji resno kršilo določbe, ki veljajo zanj v tretji državi in na podlagi katerih je Komisija sprejela sklep v skladu s členom 47(1).

3. ESMA pristojni organ tretje države pravočasno obvesti, da namerava sprejeti ukrep v skladu z odstavkom 1 ali 2.

ESMA pri odločanju o ustreznem ukrepu v skladu s tem členom upošteva naravo in resnost tveganja za vlagatelje in pravilno delovanje trgov v Uniji, izhajajoč iz naslednjih meril:

(a) trajanje in pogostost nastalega tveganja;

(b) ali je tveganje razkrilo hude ali sistemske slabosti v postopkih podjetij tretjih držav;

(c) ali je bilo zaradi tveganja storjeno ali omogočeno finančno kaznivo dejanje oziroma ali je tveganje kako drugače prispevalo k nastanku finančnega kaznivega dejanja;

(d) ali je bilo tveganje povzročeno namerno ali iz malomarnosti.

ESMA Komisijo in zadevno podjetje tretje države brez odlašanja obvesti o vsakem ukrepu, sprejetem v skladu z odstavkom 1 ali 2, in svojo odločitev objavi na svojem spletnem mestu.

Komisija oceni, ali pogoji, v skladu s katerimi je bil sprejet sklep iz člena 47(1), za zadevno tretjo državo veljajo še naprej.“;

(7) v členu 52 se doda naslednji odstavek:

„13. ESMA do 31. decembra 2020 oceni potrebe po osebju in sredstvih, ki izhajajo iz prevzema njegovih pooblastil in dolžnosti v skladu s členom 64 Uredbe (EU) 2019/2033, ter Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji predloži poročilo o tej oceni.";

(8) v členu 54 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Podjetja tretjih držav lahko storitve in posle v državah članicah v skladu z nacionalnimi ureditvami opravljajo še tri leta po tem, ko Komisija v skladu s členom 47 sprejme sklep v zvezi z zadevno tretjo državo. Storitve in posli, na katere se takšen sklep ne nanaša, se smejo še naprej opravljati v skladu z nacionalno ureditvijo."

Člen 64

Sprememba Uredbe (EU) št. 806/2014

V členu 12a Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([28]) se doda naslednji odstavek:

„3. V skladu s členom 65 Uredbe (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta (*) se sklicevanje na člen 92 Uredbe (EU) št. 575/2013 v tej uredbi v zvezi s kapitalskimi zahtevami na posamični podlagi investicijskih podjetij iz točke (c) člena 2 te uredbe, ki niso investicijska podjetja iz člena 1(2) ali (5) Uredbe (EU) 2019/2033, razlagajo na naslednji način:

(a) sklicevanje na točko (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z zahtevo glede količnika skupnega kapitala iz te uredbe se nanaša na člen 11(1) Uredbe (EU) 2019/2033;

(b) sklicevanje na člen 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z zneskom skupne izpostavljenosti tveganju iz te uredbe se nanaša na veljavno zahtevo iz člena 11(1) Uredbe (EU) 2019/2033, pomnoženo z 12,5.

V skladu s členom 65 Direktive (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta (**) se sklicevanje v tej uredbi na člen 104a Direktive 2013/36/EU v zvezi z dodatnimi kapitalskimi zahtevami investicijskih podjetij iz točke (c) člena 2 te uredbe, ki niso investicijska podjetja iz člena 1(2) ali (5) Uredbe (EU) 2019/2033, razlaga kot sklicevanje na člen 40 Direktive (EU) 2019/2034.

(*) Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).

(**) Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64)."

DEL 10

KONČNE DOLOČBE

Člen 65

Sklicevanje na Uredbo (EU) št. 575/2013 v drugih pravnih aktih Unije

Za namene bonitetnih zahtev investicijskih podjetij se sklicevanje na Uredbo (EU) št. 575/2013 v drugih aktih Unije šteje kot sklicevanje na to uredbo.

([28]) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

Člen 66

Začetek veljavnosti in datum začetka uporabe

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Uporablja se od 26. junija 2021.

3. Ne glede na odstavek 2:

(a) točki 2 in 3 člena 63 se uporabljata od 26. marca 2020;

(b) točka 30 člena 62 se uporablja od 25. decembra 2019.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 27. novembra 2019

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednica*
D. M. SASSOLI	T. TUPPURAINEN